

Flugfiske i Norden

Med nymf i Gimån Slav under laxen
Första fjällturen Natlig havsöring Fighters utan fettfena

Dina drömspön! Verkliga i Kingfishers sortiment!

NÄR FÖRNUFTET
ÄR BESTÄMMA.

KINGFISHER

Antingen Du drömmer om flugspön i High Composite, Kolfiber eller Boron. Kingfisher har dem. Känsliga, lätta, starka. Från 7'6" till 14'. Med detaljer som tål granskning! Se på klingor, handtag, rullfästen, ringar! Toppkvalitet! Ändå får Du Kingfisher (nästan) till drömpris. Hör med Din handlare! Sluta sen drömma!

Kingfisher High Composite spön:

Green Peacock 8 1/2' AFTM 4-5
Green Drake 9' AFTM 5-6
Green Matuka 10' AFTM 6-7
Green Uggbländer 11' AFTM 10

Kingfisher Kolfiberspön Black Habit:

Black Midge 7'6" AFTM 4
Black Ant 8' AFTM 5
Black Spider 8'6" AFTM 6
Black Quill 9' AFTM 5
Black Quill 9' Travel-
pack 1-deltat AFTM 5
Black Palmer 9' AFTM 7
Black Demon 9'6" AFTM 8
Black Penell 10' AFTM 6
Black Gnat 10' AFTM 4-5
Black Dose 11' AFTM 8

Kingfisher Boron Long Bow:

Cheyenne 8' AFTM 3-4
Navaho 8'6" AFTM 5-6
Cherokee 9' AFTM 5-6
Apache 9'6" AFTM 6-7
Comanche 10' AFTM 6-7
Sioux 10' AFTM 8

INNEHÅLL i detta nummer:	Sid
<i>Ledaren: Fiskeglädje – vad är det?</i>	5
<i>"Norrlandsvatten" i Västergötland. I Risveden satsar Abborressjöns FVF på kvalitet</i>	6
<i>Bibio pomonæ svärmar. När den stora flugan svärmar, stiger norgeöringen</i>	10
<i>Flugfisket i litteraturen: Böckerna fram till torrflugans genombrott</i>	13
<i>Lekar-knuten – en knut som inte tvinnar tafsen</i>	16
<i>Med nymf i Gimån. När djuphålornas innevånare överlistades</i>	17
<i>Tipsrutan: Flugask av handvärmare och praktiskt fältbindstöd</i>	20
<i>Tollerupssjön – nytt regnbågsvatten i Skåne</i>	21
<i>Nattfiske efter havsöring. När mörkret är som djupast är rätta tiden för den nystigna havsöringen</i>	22
<i>Första fjällfisketuren. Fyra ynglingar på sitt första stora fiskeäventyr</i>	26
<i>Slav under laxen. En laxfiskares bekännelse</i>	30
<i>Midsommarafton. Liten betraktelse vid klubbssjön</i>	32
<i>Flueflipp. Den perfekta flugfiskevästen</i>	33
<i>Inga laxfiskar – men flugfiskar! Fina fighters utan fettfenor</i>	34
<i>Så flår du en abborre. Lektion i bild och text plus läckra recept</i>	38
<i>Endast flytlina. Pool 4 i Mörrum får specialregel!</i>	44
<i>Tänkt och tyckt från FiN-läsarna</i>	48
<i>Rosa Pantern. Ett flugmönster för sommarens herrar</i>	50
<i>Köp, sälj & byt. Fynda bland läsarnas egna annonser!</i>	52
<i>Tankar på strandkanten. Blåhaken och den vitfenade</i>	54

Omslagsbilden
Öring från Gram å,
Jylland.
Foto: Christian B Hvidt

KUNNAN CLASSIC -87

Det nya instrumentet för dig

I DET SENASTE AV PRODUKTUTVECKLING
KRYSSVÄVD GRAPHITE
SOM GER MINDRE DIAMETER OCH ÖKAD RYGGRAD

8" (240 cm) AFTM 4-5
(825800)

Ett härligt spö för "finlir" efter harr, öring.
Till detta spö rekommenderar vi vår nya fluglina VISION Long Belly Intermediate AFTM 5.

Fuji SIC-ringar

9" (270 cm) AFTM 5-6
(826900)

Spöt som ger Dig det där lilla extra som Du söker efter. Någonting man verkligen kan rekommendera alla att få uppleva. Rekommenderad lina VISION LB6i.

8 1/2" (255 cm) AFTM 6-7
(827860)

10" (300 cm) AFTM 6-7
(827100)

Allroundspön för mindre rinnande vatten.
Med ypperlig känsla och ryggrad.
Rekommenderad lina VISION LB7i.

Fuji rullfäste

12" (360 cm) AFTM 8-9
(821121)

Ett lätt 2-handsspö för havsöring och lätt laxfiske.
Lätt och smidigt - även för oss tjejer.
Rekommenderad lina VISION LB9i.

9" (270 cm) AFTM 7-8
(828900)
10 1/2" (315 cm) AFTM 7-8
(828105)

Spöna för lättare havsöringsfiske på kusten och i rinnande vatten.
Spöna levereras med 160 mm fightingbutt.
Rekommenderad lina VISION LB 8i.

14" (420 cm) AFTM 9-10
(821141)

Spöt för Dig som fiskar både i svenska och norska älvar.
Passar såväl i Mörrum som i Gaula.
Rekommenderad lina VISION LB10i.

15" (450 cm) AFTM 10-11
(821151)

Spöt för det tunga laxfisket.
Med mindre diameter, med ökad ryggrad och kraft.
Ett spö utöver det mesta.
Rekommenderad lina VISION LB11i.

NORDFISH BOX 4517 191 04 SOLLENTUNA

Fiskeglädje – vad är det?

En gång har jag rovfiskat. Jag var fem eller sex år och fick följa med Sam ut till ån. Sam var min idol. Han var nästan stor, och han hade kaniner och en flatbottnad båt av masonit. Han var min alldeles egen Tom Sawyer och tillsammans upplevde vi äventyret. I bara kalsongerna drog vi hans båt i ån och fyllde den med silversprattlande fisk. Jag tror att det var braxen, men jag minns framför allt hur imponerad jag var av att Sam tog dem med bara händerna. Inte behövde han något spö med lina, krok och bete. Han berättade för mig var fisken stod och hur jag skulle stoppa ner handen och snabbt få grepp om den. Han var en riktig kompis. Det förstod jag, eftersom han gav mig de "bästa platserna", där vattnet inte var allt för djupt för mina korta barnarmar. Han skällde inte heller på mig för alla mina misslyckanden, då vi efteråt satt på stranden och han plockade blodiglarna från mina smala pojkben. Sam var stor och han kunde allting på hela jorden. Oj, vad vi hade roligt – och vad det var spännande att fiska.

Jag har efteråt undrat vad Sam gjorde med all fisken – den lilla båten var fylld till ralingen. Men jag fick aldrig veta det. Mina föräldrar tyckte förmodligen att ån var en alltför farlig lekplats, och mina fortsatta fisken skedde därför under lite mer ordnade former. Någon enstaka gång fick jag följa med min morfar ut och ro drag, och tillsammans med grannens grabb metade jag mört vid sommarstugans brygga. Mörten kokade vi sedan i en rostig konservburk. Det kändes spännande och samtidigt lite högtidligt. Kunde man dra upp sin egen fisk och dessutom göra upp eld och koka den, så skulle man nog klara sig här i livet. Jag var nu hela sju år och till hösten skulle jag börja skolan...

Nästan dagligen ringer det unga flugfiskare till mig, och oftast har de bekymmer och frågor kring flugbindningsmaterial eller utrustningsdetaljer.

„Jag har läst i en nyutkommen bok, att den fluga jag fiskat så bra med hela förra sommaren egentligen ska ha ett speciellt grått hackel“, säger de kanske. „Men jag har inte den färgen, och nu undrar jag om det går att fortsätta fiska med den hackelfärgen jag använt tidiga-

re. En ny nacke är så dyr, och jag håller på att spara till ett kolfiberspö, så pengarna räcker inte till både och...”

„Visserligen hade inte den där boken kommit ut förra sommaren“, svarar jag, ”så fisken visste inte heller att du fiskade med fel färg hela tiden. Men eftersom fiskar inte kan läsa, så är ju chansen stor att de låter sig luras också den kommande sommaren. Bind du med din gamla nacke och lägg sparslantarna på drömspöet istället”.

Och medan jag lägger tillbaka telefonluren på klykan tänker jag på Sam. Inte skulle han brytt sig särskilt mycket kring hackelfärgen. Han tog sina fiskar med händerna, han...

Men nu är det ju en gång för alla så att flugfiske också handlar om drömmar. Är det kanske därför vi hela tiden drivs att köpa lycka i form av tupphackel, super-spön och speciallinor? Det är naturligtvis inget fel att satsa på bra grejor. Men vi kan bara köpa grejorna – inte kunskapen eller fiskeglädjen.

Killen i fiskeklubben – han som alltid tar mycket fisk och som har kolfiberspö och specialsydd lina – blir snabbt idol för klubbens juniorer. Men han är inte duktig därför att han har en fin utrustning, utan för att han lärde sig fiska med enkla grejor för många, många år sedan. Då band han flugor av påskfjädrar, och hans glasfiberspö var så styvt att flickorna rodnade. Men fiskade gjorde han – det var då han lärde sig det. Det är därför han är duktig idag. Och han fiskar med glädje. Det handlar om honom och fisken.

Nu är det sommar igen och jag tänker fiska. Och precis som killen här ovan ska jag fiska med glädje – just för att det är sommar och för att det är så roligt att fiska. Jag ska fiska flugor, som har fel färg på både hackel och rib, och jag ska kasta dem uppströms, tvärströms och nerströms – oavsett vad regelböckerna säger. Jag tänker fastna i träden och jag hoppas få många vindknutar och trassel på tafsen. Och medan jag reder ut dem, så ska jag tänka på Sam. Han visste vad verklig fiskeglädje egentligen handlar om. Men jag lovar att inte ta lika mycket fisk som vi gjorde den gången.

Gunnar Johnson

Stora Kroksjöns omgivningar består till stor del av urskogsliknande marker med inslag av mossar och tjärnar.

"Norrlandsvatten" i Västergötland

Vi satsar på kvalitetsfiske, säger Abborresjöns Fiskevårdsförening, som har sina vatten i västergötska Risveden nordost om Göteborg. I Stora Kroksjön erbjuder vi flugfiske efter grov fisk. En del av kortpriset går direkt till en nyinstiftad naturvårdsfond, som ska arbeta för att skapa ett naturvårdsreservat och därmed rädda området från skogsavverkning och exploatering.

Av Leif Danielson

I Ale kommun i Västergötland, cirka fem mil nordost om Göteborg, ligger Risveden, ett av Västsveriges största skogsområden. Området är 22 km² stort och innehåller 183 sjöar omgivna av mossar, berg och hållmarker.

Det är i dessa marker som Abborresjöns Fiskevårdsförening har sina

vatten. Genom att området inte ligger särskilt långt från Göteborg, Kungälv och Alingsås, har det blivit ett populärt mål för sportfiskarna i denna region.

Föreningen, som firar 20-årsjubileum i år, startade sin verksamhet 1967 med att arrendera Abborresjön.

Efter hand fick man allt fler sjöar och har nu sju stycken med en sammanlagd yta på mer än 160 hektar.

Stora delar av Risveden har numera omvandlats från vildmark till kulturskog med stora inslag av hyggen. Idag återstår bara små rester av den tidigare milsvida naturskogen av

Den vackra fiskgjusen besöker regelbundet sjöarna för att proviantera.

urskogskaraktär. En sådan rest finner vi vid Stora Kroksjön. Det är ett unikt område av riksintresse på cirka 100 hektar, som till största delen aldrig påverkats av skogsbruk.

Det fungerar därför som ett "Noaks Ark" i hyggeslandskapet med en koncentration av djur- och växtarter vars miljöbetingelser är knutna till naturskogen. Här kan man möta tjäder, spillkråka, duvhök, pärluggla, sparvuggla, rödstjärt, nötkråka och mård. Bland växterna finner vi myrlilja, rosling, klockgentiana och orchidéer. Men området är nu hotat av slutavverkning och gallring. Domänverket har förklarat att detta ska ske efter 1990.

Naturvårdsfond

Fiskevårdsföreningen har därför i samverkan med SNF, Svenska naturskyddsföreningen, beslutat att inrätta en *naturvårdsfond* för att "ta saken i egna händer" och kunna finansiera bildandet av ett naturreservat för området. Det finns inte tid att invänta bättre ekonomiska förhållanden i stat och kommun. I dagsläget finns inga pengar att hämta där. Eftersom vi anser att naturupplevelsen är lika viktig som själva fisket, har vi startat denna naturvårdsfond. Ytterst få fiskevatten i Sverige ligger numera i skogsmark av vildmarkskaraktär. Det gör saken extra viktig.

Som krydda på moset kan man som sportfiskare vid Stora Kroksjön få uppleva badande älgar och fiskande fåglar. Här finns storlom, häger, stor-skrake och fiskgjuse. Den sistnämnde är för övrigt favoritgäst vid sjön och en symbol för friska vatten och en levande natur. Det är en imponerande syn att se gjusen lyfta från vattnet med en stor fisk i klorna. Att se den fiska i sjön är det bästa betyg vi kan få.

Många fina sjöar

Stora Kroksjön är 22 hektar och har ett största djup på 20 meter. Omgivningen är skogsmark av urskogstyp. Stränderna varierar mellan berg och moränmark. Till närmsta bilväg är det
forts på nästa sida

Från utsiktsberget i norr har man en hänförande utsikt över Stora Kroksjön.

forts från föreg sida

600 meter. Stigar har bitvis trampats upp men det finns inga bekvämligheter i övrigt. I söder finns ett sankt parti, i norr är bergen branta och stupar rakt ner i sjön. Från toppen av dessa har man en mycket vacker utsikt över hela sjön. Här finns också jättegrutor.

Frånsett de branta bergen kan man fiska med fluga runt hela sjön. Stränderna är rena med långa, flata berg-hällar och lättvadad botten. Sjön är därför mycket flugfiskevänlig och genom sin storlek lämpad för den som vill hitta sitt eget specialställe.

I Stora Kroksjön finns regnbåge, öring, bäckröding och fjällröding. Här finns också noterad en flugfångad ål på 2,3 kg! Rekordfisken är en öring på 5,7 kg.

Från 1987 års säsong satsar fiskevårdsföreningen på vad vi kallar kvalitetsfiske i denna sjö. Det innebär att en stor del av den utplanterade regnbågen väger över 1,5 kg, samt att öring och bäckröding är i toppkvalitet. Kortpriset måste därför höjas och är satt till 100 kr/dygn. Av detta ska 10% avsättas till den nämnda naturvårdsfonden för att rädda skogen. Ett ovanligt grepp av en fiskevårdsförening, men nödvändigt, för att framtidens fiskare också ska kunna uppleva känslan av att befinna sig i vildmark.

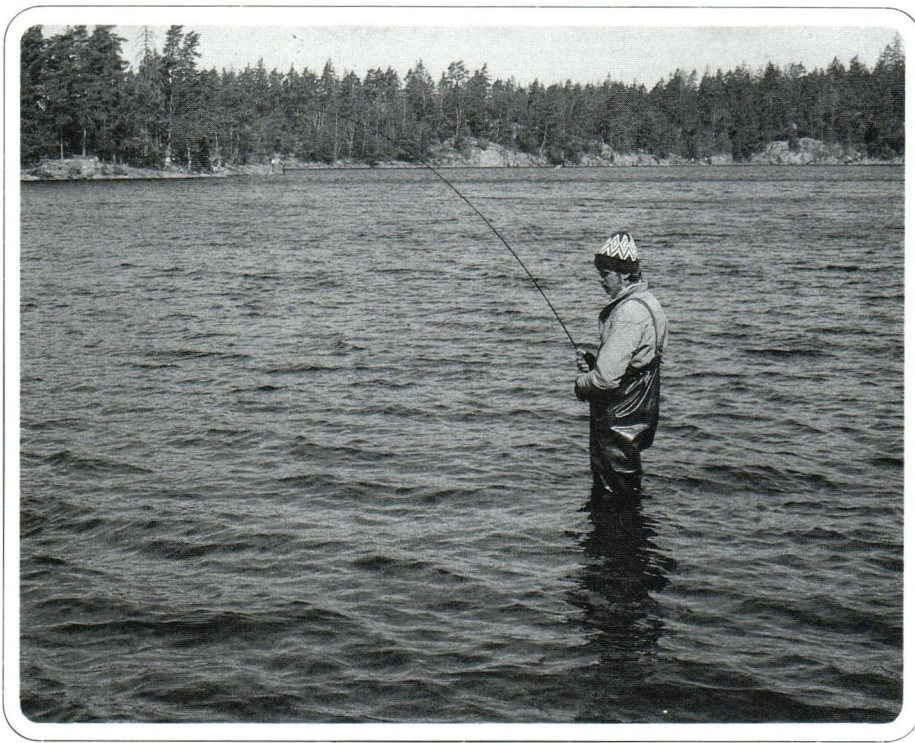
För att inte "ruinera" stamkunderna har föreningen för första gången beslutat införa säsongskort, som gäller för fiske i samtliga föreningens fiskevatten. Detta kostar 1000 kr.

Säsongen för hela området är från 1 maj–30 september, men för säsongskortsinnehavare från 1 maj–31 oktober. Flugor och spinn är tillåtet, men ej mete, plastkuler och dylikt.

Abborresjön är 9 hektar och har ett största djup på 9 meter. Omgivningarna består av barrskog och sankpartier, medan stränderna främst utgörs av berg och sten. Abborresjön har flera flugfiskevänliga platser, men spinn brukar dominera här. I sjön finns regnbåge i normalstorlek (5–9 hg), fin bäckröding samt en del öring. Fiskekortspriset är 50 kr/dygn. Endast fluga och spinn är tillåtet.

Böljesjön är en liten tjärn för enbart flugfiske. Ytan är 3 hektar och största djup 8 meter. Sjön är omgiven av barrblandskog och hyggen. Den är bitvis vadbar, men här finns också bryggor för att underlätta flugfiske. I Böljesjön finns regnbåge av normalstorlek, fin men småvuxen öring samt kräftor som näringsunderlag. Kortpris 50 kr/dygn.

Mo- och Gråsjön heter två små tjärnar omgivna av mossmark och barr-

Flugfisket dominerar numera i sjöarna. På många platser går det fint att vada.

skog. Ytan är 1 resp. 1,5 hektar. Stränderna är sankt men har gjorts fiskbara genom utläggning av landgångar och – i Mosjön – en flytbrygga som är lämplig även för handikappade. I Mosjön finns endast regnbåge medan Gråsjön dessutom ger chans till abborre och gädda. Flugor och spinn är tillåtet. Kortpris 50 kr/dygn.

Tinnsjön med Uttersjön är Risvedens största sjö med en yta på 126 hektar. Största djup är 12 meter. Denna sjö är omgiven av barrskog, hyggen och mossmark. Hela sjön är inte upplåten för fiske, endast Domänverkets del, vilken upptar drygt halva arealen. Här finns, förutom regnbåge och bäckröding också abborre och gädda. Abborrar på över kilot har fångats och gäddor på över sju. Här får man förutom fluga och spinn även använda plastkula och mete. Kortpris är 30 kr/dygn.

Flugor för Risveden

Insättning av fisk sker varannan vecka under säsongen vilket ger jämn och god tillgång på fisk. Här, liksom på andra platser, betyder yttre omständigheter som väder och vind sin del för fångstresultatet. I regel är chansen till fångst mycket god. Under de värsta värmeböljorna på sommaren kan fisken vara trög på dagen, men brukar komma igång desto bättre när solen dalar.

Flugfiskaren klarar sig i de flesta fall med en utrustning i klass 4–5, men skulle det blåsa kan en något kraftigare, exempelvis 6–7 eller 7–8, vara motiverad. Ofta går fisken nära stränderna, men det förekommer även tillfällen då längsta möjliga kast erfordras.

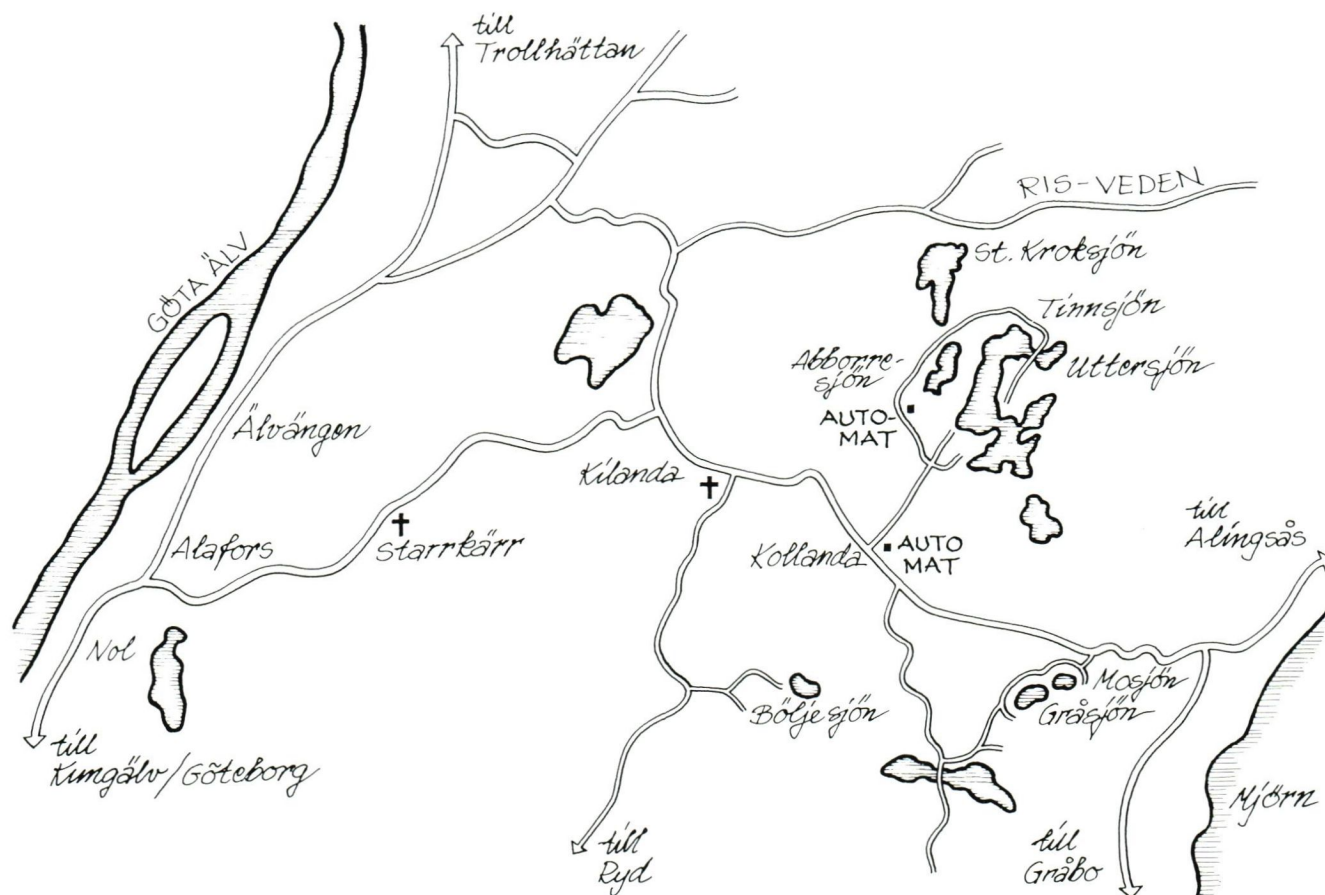
Man kan starta flugfisket den 1 maj, men den verkliga säsongen kommer igång först ett par veckor senare.

Vilka flugor är då bäst? Ett par av de skickligaste flugfiskarna i området, Mikael Andreasson och Thomas Pettersson, ger de här tipsen:

– Både nymf- och torrflugefisket kommer igång på allvar framåt mitten av maj med svärmningar av Stor Sjösandslända, s k Mayflies. De håller på ca 2–3 veckor. Då går stora torrflugor som Grey Wulff, French Partridge Mayfly, Shadow Mayfly. De bästa nymferna då är imitationer av Sjösandsländans (*Ephemera vulgata*) nymfer, typ Montana och andra stora nymfer, gärna med inslag av gullt.

Under högsommaren svärmar småsländor, myggor och knott. Då går små imitationer av dessa insekter mycket bra, exempelvis Coch-Y-Bondhu, Black Gnat, Greenwell's Glory, March Brown – men framför allt små parachutes. Bland nymfer kan nämnas SS Nymph, Pheasant Tail och fjädermygglarver. Även nattsländefisket brukar börja så smått i mitten av juni månad.

Så finner du fram till Risveden-området

När solen börjar dala och de första försiktiga vakringarna spräcker vattenytan förstår man att fisken börjat sitt näringssök efter kläckande nattsländor och puppor. Längre fram i skymningen övergår jakten till rena huggsexan på kläckta sländor som åker omkring som små båtar på vattenytan.

Vid dessa tillfällen är flympher och imitationer av nattsländepuppor i olika former gångbara. Men störst framgång har vi haft med en nattsländepuppa à la Simo Lumme i färgkombinationerna gult/rött, svart eller enbart olivgrön kropp.

När torrflugefisket börjar är det dags för flugor av typ Européa 12, gärna med vinge av polygarn och Brown Sedge. Men den framför allt mest överlägsna av dem alla: G H Sedge. Den har vi haft stor framgång med.

Ett annat roligt och effektivt fiske tar sin början i augusti, då stackmyror, svartmyror, rödmyror och hästmyror svärmar. Då går allt bra som imiterar en myra – såsom Black Ant och McMurray's myrimitationer. Under denna månad är även nattsländefisket i hög grad givande.

De streamerfrälsta fiskarna har framgång i början och slutet av säsongen. Framför allt i oktober, när vattnet börjar bli kallare och fisken åter går nära land, dag som natt. Men streamers kan vara effektiva säsongen igenom. Är vädret dåligt kan man sätta på en sjunklina med streamer i mönster som t ex Muddler Minnow,

Mickey Finn eller Sarah – gärna med inslag av gult. Med lite tålmod går man knappast fisklös...

Fjällröding

I Stora Kroksjön har man även chansen att få ett bra fiske efter fjällröding i slutet av september, men kanske främst under sena oktoberkvällar. Det är en härlig känsla att en oktoberkväll sitta vid kaffeelden och se fjällrödningens försiktiga vakringar komma närmare land, och att knyta på en liten fluga, t ex en Simo Lumme-puppa i svart/gult, och försöka lura någon i stället att hugga.

Känslan är fulländad när man lurat en röding, drillat och med köldstela fingrar hävat den. Tänk en fjällröding här nere i en västsvensk vildmarksjö!

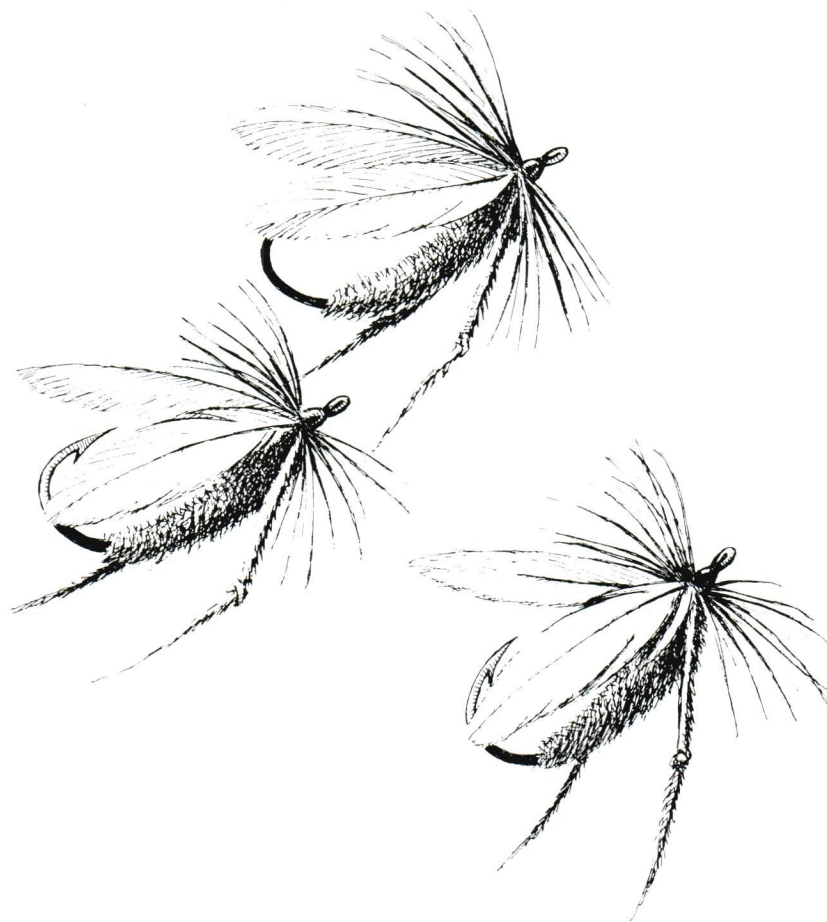
Anblicken av fjällrödningen och den orörda naturen i oktoberskymningen för tankarna till sommarens rödingfiske i Norrland. I detta ögonblick är man ett med vildmarken.

Till sist, glöm inte myggmedel. En del kvällar kan mygg och knott vara nästan värre än i Norrland!

För ytterligare information kontakta förf eller rekvirera jubileumsbroshyren. Leif Danielson Södergården 70, 440 41 NOL. Telefon: 0303-416 14.

Bibio pomonæ med långa hängande ben. Bundna på upsidedown-krok från Partridge.

Bibio pomonæ svärmar

– och i Else Marie tjern är det bara stora öringar...

Av Fritz Harald Halvorsen

Vi var heldige med været i uke 32. Denne, den eneste uka med høytrykk i august, var familien installert på Rødingstøl, 1100 m o h. Herfra er det rikelige turmuligheter og fra gammelt

av kjent for å være et ørretfiskets eldorado. Det var særlig før reguleringene av vassdragene til Hol I og II i begynnelsen på 50-tallet. Siden dengang har fisket gått tilbake i de delene av

vassdragene som ble berørte – mens elvene og vannene over de regulerte magasinene er som de alltid har vært. De er bare i liten grad berørt av sur nedbør. Fisken her vokser seg kraftig.

Vy från Bleikreidtjern – eller Else Marie tjern, som den också kallas. Foto: F H Halvorsen.

*En vacker norgeöring...
Foto: Hans Petter Bogen*

Ørreten blir feit og er mørk rød i kjøttet. Akkurat slik vi ønsker høyfjellsørret skal være.

Vannene jeg fisker i ligger på 1150–1200 m o h og såvidt høyt til fjells spiller været en avgjørende rolle for hvordan fisket blir. Det ligger mange tjern i fjellet mellom Ål og Hol i Hallingdal (på sydsiden) og Hemse-dal (på nordsiden av dette høyfjells-partiet). Mellom disse dalførene danner Reineskarvet en barriere med høyder helt opp til 1800 m o h. Ved foten av Reineskarvet, på sydsiden, ligger vannene "våre". Her ligger Bukketjern og Dyrebotntjern – ja, faktisk flere med samme navn. Her ligger Lomreidtjern og Bleikreidtjern og Øvre og Nedre Eitretjern med Eitreelven i mellom. Fra Nedre Eitretjern renner et nydelig parti fjell-elv ut av dette terrenget – rikelig oppdelt i loner og små tjern. I et bratt fall renner elven ut i Bergsjø og derfra ut i Rødungen. Rødungen ligger på vel 1000 m o h. Begge disse to innsjøene er regulerte magasiner, slik at Votna, elven ut Votnadalen med hovedtilløp fra Rødungen og Bergsjø, ikke lenger er hva den engang var – en av Norges beste ørretelver.

Men søndag 10 august var første dagen i fjellet. Det er en ganske brutal stigning opp bak stedet vi bor. Det er ca 100 m høydeforskjell i et brattheng, som vinterstid benyttes som utfor/slalombakke. Ja, bratt er det.

Bibio pomonæ

Etter en times gange er endelig målet nådd. Det er varmt. Det er stille. Det er sommer igjen, endelig, etter etpar ukers sammenhengende regnværsdager. Men i dag er det topp.

På veien opp, møtte jeg de første eksemplarene av insektet. Det er sort, med kraftig thorax og slank abdomen og grå vinger som ligger flatt over bakkroppen når insektet er i ro. Og så er det de lange bena da. De henger på slep under flukten. Ser ut som de er altfor store og tunge for flua. Røde som tomater er lårene – og insektet ser ut til å være en saftig godbit for den som liker slikt å spise.

"Og det gjør ørreten", tenker jeg, mens jeg strever igjennom den tette vieren. "BIBIO POMONÆ – takk for sist", sier jeg halvhøyt. Det er etpar år siden jeg sist oplevde sverming, men aldri så intenst som nå!

Jeg følger ikke stien fram til vannet, men tar snarveien tvers over stein og bekk og vier, fram til bredden av Bleikreidtjern, eller Else Marietjern som vannet også kalles. Vannet er

delt i to bassenger. Det er to odder som stikker ut i vannet fra hver sin side. Her passerer mye ørret forbi. Men det er over 100 meter tvers over vannet, og ikke mulig å dekke midten med fluestang. Ja, her passerer virkelig ørretene nå. Det vaker intenst i vannet, når jeg setter fra meg sekken.

Til vanlig setter jeg fra meg sekken i ro og mak, for så å rigge utstyret mens jeg nøktern vurderer situasjonen og betrakter vannet. Ikke så idag. Sekken slenger jeg fra meg i all hast. Her er det ikke tvil. Solen steker – Bibio pomonæ svever gjennom luften og stup-lander utover hele vannflaten og ørreten er gått berserk. Vannet syder av fisk.

"Det er bare store fisker i Else Marie tjern!" – Jeg husker godt hva Leif alltid sier om vannet. Leif Hellum, er en fiskende venn, en Petri Bror fra Oslo, som har lært meg uhyre mye om fluefiske till fjells. I år, for første gang på mange år, kommer vi ikke til å fiske sammen her, på grunn av hans sviktende helse.

Stor fisk, det er det i hvert fall. Noen kraftige vak feier all tvil til side. Det gjelder bare å komme på kastehold og presentere imitasjonen på en tilforlatelig måte. Jeg prøver noen tørrflu-er, men får ikke noe her hvor jeg satte sekken. På motsatte side vaker det etpar store, jevnt og trutt, og jeg bestemmer meg for å trekke rundt vannet. Det tar et kvarters tid. Tenker: jeg får fiske meg rundt vannet..., men fisker bare halvhjertet. De store vaker ennå!

Jeg passerer en kar som sitter med markstang. Han har ikke fått noe.

"Det er håpløst når ørreten vaker sånn", sier han, "-og det er altfor stille. Det må blåse mer!"

Jeg sier ingenting om det, men veksler noen ord om det pene været og om fisken i overflaten, og fortsetter rundt bukten.

Midt imot meg kommer Kjell, en kar jeg kjenner litt. Han bor på hytte like ved Rødungstøl – og han fisker med kastedupp og flue. Han har også sett vakingen, og han har retning mot samme odden som jeg. Og det vaker!

Han når odden først, men får ingenting. Jeg lar ham fiske, mens jeg selv prøver litt inni den vestre bukta. Etter en stund gir Kjell opp. Det vaker ikke så intenst lenger nå. Ikke der. Han trekker seg tilbake til den østre delen av tjernet, der sekken hans står, og jeg får odden for meg selv.

Om litt begynner det å vake, og innenfor kastehold tilogmed! Jeg tenker litt på hvor mye plasking det blir av slik kastedupp. Fisken må da bli skremt i stille vær som nå.

Jeg har skiftet til Black & Peacock Spider på våtfluekrok nr 10, mens jeg ventet. Etsted hadde jeg lest at denne kunne være et bra alternativ om Bibio marci var på vingene og om ørreten ikke ville ta en pent presenteret tørrflue. Bibio marci og Bibio pomonæ, tenkte jeg. Det er jo ikke så store forskjellen. B pomonæ er litt større og med røde bein – men ørreten er vel ikke så nøye på det?

Der vaker ørreten igjen, og enda en av de sorte fluene forsvinner fra overflaten. Men så, der legger jeg flua ut de 12 meterene utenfor odden, der vakringer brer seg. Flua synker så mye som fortomspissen var avfettet. Nymfefiske dette her, så godt som noe... Flua synker – og der!!! En liten bevegelse i fortommen, et umerkelig nøkk – og tilslaget kommer automatisk. Og så er jeg midt opi det igjen!

Det er like herlig hver gang en ørret tar. Og når den dessuten er så kraftig som denne...

Det tar endel "overtalelse" ut og inn før den trøtt siger over hovringen. Åh, så godt det gjør. Årets første høyfjellsørret her i disse vannene som jeg har fisket i 13 år.

Og – "...i Else Marietjern er det bare stor ørret..."

Denn var 38 cm lang – jeg måtte jo måle den med en gang. Vekta ligger i sekken og en halvtimes tid seinere veier den 550 gram. En nydelig skapning, ørreten. Blank, med stjerne-dryss i skinnet. Aristokraten blandt fisker.

Jeg funderer litt på hvorfor jeg ikke har fått reaksjon på tørrflue. Først når imitasjoner blir presentert like under overflaten reagerer ørreten. Er det så at den først drukner insektet, for så å forsyne seg av de hjelpeløse stakkarene under overflaten? Det kan forklare hvorfor Black & Peacock Spider er effektiv, og egnede flytende imitasjoner ikke er det.

Men hvorfor prøver i såfall ikke ørreten å drukne tørrfluen? Er det naturlige insektet for levende? Kravlen-de i panikk, fanget i overflatehinnen? Bibio pomonæ er jo som kjent ikke et vanninsekt, men et landdyr, som i sverming blir drevet utover vannspeilet. Kanskje av lyst, kanskje av ulykke? Det er en lykke for ørreten og for fluefiskeren! Etter bare noen dagers sverming, er ørreten mindre tilbakeholden med å ta tørrfluene. Kan det være størrelse som "skremmer" de første dagene, før ørreten venner seg til å ta fluene fra overflaten?

Tilbake ved sekken igjen, prøver jeg påny ørretene som fremdeles vaker like hissige. De sorte saftige flu-
forts på næsta sida

forts från föreg sida

ene ligger spreidd over hele vannflaten og ørreten tråler vannskorpen.

Jeg legger et kast på skrå ut fra den store steinen som ligger uti vannet, like utfor land, her ved odden. Det klører seg fast en liten dvergbjørkvist i den lille moseklatten i den snaue gropen på siden av steinen. Ofte undrer jeg meg på hvor nøysomme disse trærne er. Imens synker Black & Peacock'en dypere. Jeg tar tak og trekker i snøret, tror jeg er for dypt, men – der er jeg i fast fisk igjen! Denne er vildere enn den forrige. Imens har Kjell kommet til og står spent og følger med. Jeg trekker snøret rett inn på hånda. Ikke på snella. Etterhvert er det mye snøre som vikler seg inn i dvergbjørka på bredden.

Det er fast fin bakke helt ut i vannet og etter endel kjøring, ser vi ørreten skjene fram og tilbake utenfor den store steinen. Lenger vil den ikke. Ikke med det første. Jeg blir redd for at den skal klare å stikke seg ned blandt de grove steinene på bunnen. Jeg presser på det jeg våger. Stangspisen nærmer seg håndtaket. Splitcane er tingen. Spenstig, kraftig, myk og smidig på samme tid. Den demper utrasene godt og trøtter fisken effektivt.

Etter en evighet – eller var det noen minutter – er ørreten klar for håving. Men nei, mer krefter. Nytt utras. Håven godt ned i vannet nå. Nå er det bare fortommen utenfor stangspisen. En 15 fot lang fortom med spiss på 0.16 mm. Jeg vet det er et sjansespill. Jeg lar håven ligge i ro under vannflaten og leder ørreten over håvreringen. Da kan jeg løfte den dryppende fisken, med sølv i buken, med gyldene sider og oliven rygg. En riktig velproporsjonert ørret. Ønskefisk. Ørreten veide 700 gram enda den bare var en cm lengre enn den første.

Jeg så på klokka. Om et kvarter skulle vi møtes til måltid, resten av familien og jeg, over i Lomreidtjern. Godt fornøyd med formiddagens fiske, la jeg ivei over høydedraget.

Lomreidtjern

Midt under måltidet vaker det utenfor spiseplassen vår ved Lomreidtjern.

”Den er så godt som min”, skryter jeg mye oppildnet etter formiddagens medgang.

Black & Peacock'en sitter der fremdeles, på samme fortommen. Idet flua lander rett ved vaket – rett ved

der ørreten røpet seg – er det et plask igjen. Denne gangen er det flua mi det gjelder! Den blir tatt like i overflaten. Jo, dette er en bra imitasjon av Bibio pomonæ, vet jeg. Det er en mindre fisk som raskt kommer til nettet. En 30 cm lang ørret på ca en kvart kilo. En sprek fisk og fin på alle måter. Men den blir merkelig liten sammenlignet med de andre to i fiskekurven.

De svarte høyfjellsfluene surrer rundt oss. De er lette å fange, og jeg får god anledning til å granske dem skikkelig, med tanke på mer nøyaktige imitasjoner ved bindestikka til kvelden.

Lomreidtjern er et større vann enn Bleikreidtjern. Her er det flere fisker, men gjennomsnittstørrelsen er ikke så høy som over i Bleikreidtjern. Jeg trekker raskt rundt vannet, fisker litt her og der. Hellumodden frister. Hellumodden stikker rett ut i det største bassenget i vannet. Deler det i to. Herfra dekker jeg vannet i flere retninger. Og alle retningene er produktive. Men jeg har mine favorittsteder. ”Og Leif har sine”, tenker jeg, mens jeg vasser over til odden. Odden er liksom ei ”øy”, adskilt med 20 cm dypt vann, fire meter å vasse gjennom siv og på steinbunn. Lett å komme over.

Det vaker overalt. De store svarte fluene er alle steder. I lufta, på bakken, på vannet. Driver mot hungrige, ventende ørret. Ørreten behøver nesten ikke rikke seg. Fluene blir serverte hvor fisken enn måtte være. Lysten til å prøve ei tørrflue melder seg igjen. Men imitasjon av den sorte har ikke vist seg produktiv, så jeg velger noe helt annet. Utpå odden skifter jeg til Greenwell Quill. Også den i stor krok, nr 10. Flua bruker å være effektiv her i Lomreidtjern, både for Leif og meg. ”Har vært det i alle år”, sier han. ”Må være en flue med tynn kropp i Lomreidtejrnn!”

Jeg ser store fisker vake overalt. Ekstra langt ute er det en som holder på i ett. Blindkast. For kort. Blindkast... så! Jeg har baklinen i handa, og en svak bris i ryggen. Gunstig kastevind. Flua lander der den skal. Et volsomt plask, og tilslaget skjer automatisk. Aj, den er stoor, og der bærer det rett til værs. Den var en halv meter lang, sikkert!!

Så begynner presset. Står på noen flate steiner ti meter fra land. Vannet rekker til kanten på gummistøvlene. Jeg bestemmer meg for å ta inn snøret direkte på snella. Strammer opp det beste jeg kan. Men så kommer ørreten rett imot meg. Sveiven går. Klarer ikke raskere. Det går ikke fort nok!! Jeg kjenner det, vet nesten hva som

kommer til å skje! Et hopp, og så – slakt snøre... Den var større enn den største jeg hadde hittil idag!

Tomhetsfølelsen er der med en gang. Tomhetsfølelsen som bare tapet av en fin ørret kan gi. Hadde jeg bare løpt bakover... Våt på bena? Det hadde vel ikke spillt noen rolle. Hadde jeg bare ikke brukt snella, men heller tatt inn for hånd. Hadde jeg bare...

Ørreten vant. Ørreten visste hva den måtte gjøre. Det er derfor den er stor. Den er smart. Har erfaring. Men bare vent...

En torr Coachman

Litt etter – ja, det er bare etpar kast om å gjøre – får jeg en ”trøste fisk”. Det er en ørret på samme størrelse som den ved rasteplassen vår. Den er fin, bevares, men så liten, så liten! Jeg tenker fremdeles på den som overlevde forsøket mitt.

Jeg sneller inn og ser at klokka begynner å bli langt på dagen.

”Vi går nå, for å rekke ned til middag, i god tid”, roper de andre.

Det haster ikke, tenker jeg. Jeg må rundt vannet. Bort på sørsiden av det store bassenget. Bortover ”svaberget” mot det sørligste bassenget, der oddene nesten går sammen, der vil jeg prøve. Der har vi fått flere pene fangster, Leif Hellum og jeg. Nå har jeg på en stor Coachman nr 10 tørrflue. Egentlig bare for å teste en ny type krok fra Partridge.

Første kastet mot et vak er det viktigste. Da er alle odds på din side. Jeg legger flua i vaket. Det er jo kort hold. Tolvfemten meter og lett og treffe. Og jeg treffer i tilslaget også. En gylden muskelbunt farer tilværs og en ny herlig kamp er i gang. Ikke noe snellebruk her nei. Løpe langs fjellet kan jeg også, om det skulle trengs. Etter en fin fight er det min tur igjen. Det er en vakker ørret. De er pene ørretene i Lomreidtjern. Coachman tørr sitter i munnviken – godt krok. Denne veide 500 gram, og var 37 cm lang. Dagens siste ørret. En kontroll av mageinnhold viste at ørreten var proppet med Bibio pomonæ...

Om kvelden laget jeg noen Bibio pomonæ à la Goddard & Clarke på opp/ned krok fra Partridge. En sort tørrflue med vinger av lys, lys blue-dun hacklespisser og to lange ben knytt av fasanhanehalefjær.

De følgende dagene fortsatte med sverming av den sorte med de tomatrøde bena.

Og ørreten tok imitasjonene....

Andra upplagan av
WC Stewarts "The
Practical Angler"
från 1857
tillsammans med en
senare utgåva, i
vilken också finns
en färgbilaga med
hans flugor.

Flugfisket i litteraturen II:

Flugfiskets ursprung och utveckling fram till torrflugans genombrott

Här fortsätter FiN:s nya artikelserie om flugfiskets utveckling och de författare, som satte vår sport på pränt. Åtskilliga böcker är idag klassiska och framstår som milstolpar, men genom att följa den äldre litteraturen, så kan vi idag se hur många författare i sin tur inspirerats av vad andra skrivit före dem. Flugfisket genomgår hela tiden en utveckling, där erfarenhet läggs till erfarenhet...

Av Svein Skjønberg

Denne gjennomgåelse av fluefiskets tidlige historie i England slik den er avspeilet i litteraturen skjer i det all vesentlige ut fra hva jeg har leset meg til i bøker om bøker. Jeg har bare i liten grad lest de bøkene som navnes. De fleste er da også ganske vanskelig tilgjengelig. Jeg har imidlertid funnet det forsvarlig og hensiktsmessig å skissere en viss utviklingslinje før det moderne fluefiske starter "for alvor" med Halford. Og personligheter som Cotton, Ronalds og Stewart hører uansett med i en oversikt over litteraturen og dermed historien. Alle fluefiskere bør vite hva disse representerer.

Fluefisket har en lang historie, faktisk visstnok tilbake til ca 200 år f Kr, da det omtales av romeren Aelian. I moderne tid er det imidlertid England

som er fluefiskets arnested og det er her den rike litteraturen startet. (Skues antyder at det kanskje kan ha vært vikingene som bragte fluefisket fra Middelhavsområdet til England!).

Det begynte med Dame Juliana Berners berømte bok "A Treatise of Fyshynge wyth an Angle", som ble utgitt i 1496. Boken beskriver fluefiske som en etablert metode med vink om utstyr og en anbefalt flueliste. Det er tydelig at britene allerede lenge hadde fluefisket. Skues, som ikke stod med hatten i hånden overfor autoriteter, mener fluelisten er så dum og konvensjonell, at boken må ha vært utgitt i en nedgangstid for fluefisket, en ren kopieringstid.

Den uten sammenligning mest kjente bok om fiske ble utgitt av Izaak Walton i 1653 med tittelen "The

Compleat Angler". Boken har kommet i over 300 utgaver og er oversatt til de fleste sprog. Boken er kjent langt utenfor sportsfiskerens kretser og meningene om den har gjerne vært sterke – fra nesegrus beundring til fullstendig latterliggjørelse. Bokens enorme popularitet skyldes nok at den er vel så mye en lærebok i livskunst som i fiske.

Walton var neppe noen fluefisker, men fra og med 1676-utgaven var fluefiskeren Charles Cotton medforfatter og han kan med rette kalles fluefiskets far. Cotton innebærer et betydelig fremskritt i forhold til Berner og den mellomliggende tid, ikke minst når det gjelder fluer hvor han var original. Det er fra ham vi har regelen om fine and far out. "The Compleat

forts på neste side

forts från föreg sida
Angler" er lett tilgjengelig og det finnes også meget litteratur omkring boken.

Det er en annen bok fra den samme tidsperiode som må nevnes – "Experienced Angler" av Robert Venables fra 1662. Ifølge Schwiebert var Venables den første som observerte bl a at selektiv ørret tar best relativt sent under klekkingen. Han spekulerte også på såkalte "multiple hatches" og var den første som anbefalte oppstrøms fiske – 200 år før Stewart. Boken ble faktisk inkludert i 1676-utgaven av "The Compleat Angler", men ble senere utelatt.

Det skjedde en betydelig utvikling i fluefiskeutstyr i de 175 år fra Cotton til midten av 1800-tallet da fluefisket hadde nådd de virkelige store høyder og var "in". I begynnelsen brukte de ikke snelle, snørene var tvunnet av hestehår og strengene var 15–18 fot lange og laget av forskjellige slags tresorter. Det var antagelig vanlig med bare en flue på fortommen mens man senere gikk over til flere. På 1800-tallet var snelle kommet i bruk og strengene var mye kortere, normalt 11–12½ fot. (Stewart foretrakk faktisk 8–9 fot, men det var ekstremt – datidens Lee Wulff...) Splitcane-stenger begynte å dukke opp, ofte som topp med f eks greenheart i bunnseksjonen. Det var muligens engelskmennene som oppfant splitcane med 2 eller 4 seksjoner, mens dagens 6-seksjoners er av amerikansk opprinnelse, ca 1844.

Den første litteratur etter Cotton er neppe særlig viktig. Det var vanlig å utgi håndbøker, gjerne i dialog-form som Walton/Cotton og forfatterne stjal grasset fra hverandre. Det gjorde forresten også Walton/Cotton og det finnes ganske sterke indikasjoner på at hele inneholdet er stjålet! (De færreste som har innsikt tror vel heller ikke at Juliana Berner skrev Treatise, men det setter en ekstra spiss på det at førstemann var en kvinne – endog priorinne – så tvilen har kommet Dame til gode...) Det bør også nevnes at den første fiskelitteratur ikke var begrenset til fluefiske. Også andre metoder er normalt med.

Den stora handboken

James Chetham's "Angler's Vade Mecum" fra 1681 hadde originale innslag. Chetham var profesjonell fluebinder og inkluderte flere originale mønstre i fluelisten som til da ellers var kopiert av Berner/Cotton.

Den første og vesentlige verk etter Cotton var Richard Bowlker's "The Art of Angling" fra 1747. Boken kom i 16 utgaver og var HÅNDBOKEN helt frem till 1900-tallet. Sønnen Charles stod for utgavene fra 1780. Med denne bok kan man si at den moderne fluedressing begynte. Bowlker kopierte ikke sine forgjengere, men skar helt igjennom og presenterte sin egen liste med 29 fluer og fra da av ble det han som ble kopiert. Ifølge Schwiebert hadde Bowlker forbausende moderne versjoner av Blue Dun og Iron Blue, og han synes å være opphavsmannen til flere senere favoritter som Willow Fly, Grannom, Yellow Sally og Welshman's Button.

Senior, som døde 1779, ble ansett som sin tids beste fluefisker. Hills fremhever at han demonstrerte et kjennskap til entomologi som var langt forut for hans tid, og boken har sunne direktiver for fisketeknikker, f eks anbefales oppstrøms fiske. De senere utgaver ved junior ble stadig utvidet og forbedret, og boken fikk en enorm innflytelse. Den ble nesten en institusjon.

Entomologisk litteratur

Fra overgangen til det 19 århundre begynner entomologiske bøker å dukke opp. Scotcher's "Fly Fisher's Legacy" fra 1800 er den første bok med farvetegninger av insekter. Bainbridge's "Fly-fisher's Guide" fra 1816 skal være en utmerket bok om entomologi, stødig og i populær drakt, ifølge Hills "bra også i dag" (= 1921). Men boken ble "drept" av det neste store verk i fluefiskets historie, "Fly-Fisher's Entomologi" av Alfred Ronalds som utkom i 1836. Denne bok var en fremragende og svært viktig prestasjon – original, vitenskaplig, men allikevel i populær form. Ronalds brukte både populære og vitenskaplige navn på insektene, hvilket var særdeles viktig.

Ronalds ga også viktige tips angående fluevalg og var ingen eksaktimitasjons-purist. Han anbefalte gjerne palmer-fluer, "a good fat bait". Fluer blev vist i farver på kobberplater av høyeste tekniske kvalitet – langt bedre enn f eks Halford 50 år senere.

Boken "Days and Nights of Salmon Fishing in the Tweed" av skotten William Scrope fra 1843 står litt for seg selv i denne tiden. Hills sier at Scrope "despised trout, but (is) too good to be left out", og Gingrich renner over av begeistring. Det faller lett å være enig. Boken er herlig og lun lesning og tidløs. Anbefales.

En annen populær skotte, som jeg bare har lest i utdrag, er Thomas Tod Stoddard som bl a utga "Art of Angling" i 1835, den første skotske håndbok. Også han var fra Tweed-området. Hills sier han er mer poet enn prosaforfatter og Gingrich liker ham ikke. Hans berømte "Angling Songs" er for mye hymner. Dette var også en litterær periode som var utpreget romantisk med Skotlandssverming, jfr Waverly-bølgen etter W Scott's første historiske roman.

Fluefisket hadde en voldsom oppsving i første halvpart av det 19 århundre. Som Hills skriver var dette "a great age, the union of fishing and letters, long divorced". Fluefiske var blitt virkelig fasjonabelt merkelig nok skjedde det ingen sprang i tekniske fremskritt i perioden, det var som om utviklingen gikk i bølger mellom utstyr og bøker.

Senere på 1800-talet, under Halford, skjedde det en rivende utvikling på begge felter.

Jeg har allerede nevnt at røster hadde begynt å anbefale oppstrøms fiske, jfr Venables og Bowlker. Det er grunn til å fremheve at oppstrøms fiske i tiden før tørrfluefisket slo igjennom krevde atskillig dyktighet når man tar tidens lange, bløte stenger og lette snører i betraktning – iallfall hvis man ikke ble hjulpet av vinden.

John Younger utga "River Angling for Salmon and Trout" i 1840 og er av Hills nevnt som en av de beste fiskere noensinne. Han fisket med softhackle-fluer og kastet nesten tverrstrøms, noe opp eller ned, beroende på strømmen. (Detsamme anbefales av våre dagers store soft-hackle-addict, Sylvester Nemes).

Opp- eller nedstrøms ble nok etterhvert et omdiskutert tema før 1850-årene. F eks utga James Rennie, "Alphabet of Scientific Angling" i 1833 hvor oppstrøms fiske ble karakterisert som en absurditet. (Datus S Proper opplyser i "What The Trout Said" at Rennie skapte seg en tvilsom berømmelse ved denne boken som var full av dogmatiske feil. På den annen side påberopes den samme Rennie vedrørende unødvendigheten av eksakt imitasjon av LaBranche i "The Dry Fly & Fast Water"...)

Hills mener det i avgjørende grad var lokale forhold og moter som dikterte retningen (og ofte var vindretningen avgjørende, Cotton fisket med vinden). I Skotland og Syd-England var nedstrøms dominerende mens oppstrøms syntes mer vanlig i Nord-England.

W C Stewart er i dag faktisk normalt kjent som opphavsmannen til

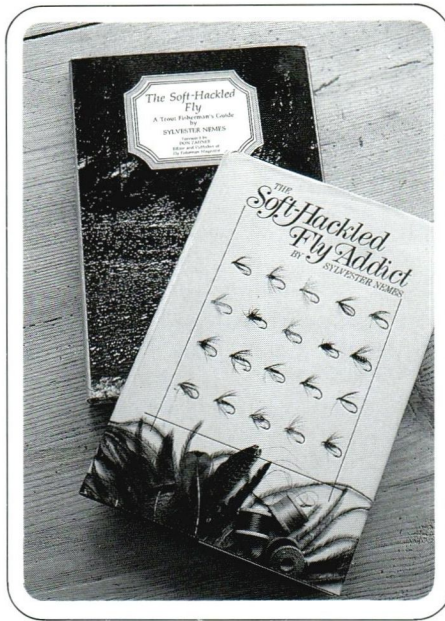
oppstrøms fiske, men det er altså sludder da hans "Practical Angler" utkom først i 1857. Men det var Stewart som virkelig prosederte oppstrømsfiskets fordeler på den uten sammenligning mest overbevisende måte og som derved naturlig nok knyttes til teknikkens opprinnelse. Man kan i ettertiden snusfornuftig si at han hadde en soleklar vinnende sak, men han prosederte iallfall mesterlig og satte punktum for debatten, og hans bok står i dag som en av de store høydepunkter i fluefiskets historie.

"The Practical Angler" ble enormt populær og kom i 3 utgaver allerede det første året og senere i stadig nye utgaver. Stewart bemerker i 1863-utgaven at suksessen klart viser at fiskerene nå ønsket en lærebok og ikke enda en fornøylelig beskrivelse av gledene ved å fiske. Men det bør da tilføyes at boken slett ikke er en tørr og pedagogisk fremstilling. Stewart hadde for mye glimt i øyet til det.

Stewart fremhever at 99 av 100 fisker nedstrøms og at dette hovedsakelig er effektivt bare i grumset, "colored", vann. Han ville påvise at det kan være nesten like bra sport i klart og grunt vann, men da er det nødvendig å fiske oppstrøms. De viktigste fordelene er at man da normalt nærmer seg fisken bakfra og kan fiske nærmere, at man ikke ødelegger ufisket vann under kjøringen og at det er lettere å imitere insektenes bevegelse.

Stewart var uttrykkelig ingen tilhenger av eksakt imitasjon. Det viktige var å kopiere insektenes bevegelse, form og størrelse og i noen grad farve. Han fisket atskillig med soft-hackles og hans yndlingscast var Black, Red og Dun Spider ("Spider" som betegnelse på engelske våtfluer innebærer normalt at det er rene hacklefluer). Disse datidens soft-hackles var nok mye bedre imitasjoner enn mange av dem som skulle være eksakte. Stewarts hjemmenvann var Tweed og fluebinderstilen i Skotland lignet mye på de såkalte North-Country-fluer i England.

Senere profiler som Skues og Leisenring ble påvirket av soft-hacklestilen, og særlig Skues trakk dem fra glemselen etter Halfordregimet. North-Country-fluer er fremdeles bemerkelsesverdig enkle og elegante og allerede på 1800-tallet var de meget små. Et typisk eksempel på en soft-hackle-flue er Partridge and Orange. Det er ikke langt fra at man kan sette likhetstegn mellom gamle soft-hackles og dagens "emergers", jfr også Hidy's "flymphs". Gunnar Johnson har en interessant og illustrerende be-

Den amerikanske författaren Sylvester Nemes har på nytt aktualiserat de mjukhacklade våtflugorna i sina böcker från 1975 och 1981.

skrivelse av hvordan Stewart bandt sine "Spiders" i Flugbindarhörnan i Svenskt Fiske nr 10 1984.

Den engelske fluefiskerpersonligheten Francis Francis kom i skade for å bemerke, at skottene kanskje klarte seg med færre mønstre og ikke eksakte imitasjoner siden det er få fiskere og lett å få fisk, mens forholdene var atskillig vanskeligere i de engelske kalksteinselver. Svaret var kontant: "On behalf of Scotch Anglers we repudiate with scorn the bare idea that it requires less skill to catch a Scotch trout than an English one." Alt tyder på at Francis kom seg igjen...

Hills antyder at Stewart nok overdriver når han sier at 99 av 100 på den tiden fisket nedstrøms. Men det var utvilsomt mange som gjorde det, slik det også er i dag, ikke minst i Norden. Her har vel oppstrøms våtfluefiske slått igjennom først og fremst i de senere år som nymfefiske. Stewart har atskillige tips til den som vil lære oppstrøms våtfluefiske i klart og grunt vann.

Stewart banet i betydelig grad veien for de engelske tørrfluepurister. Da hans bok kom ut var tørrfluefisket allerede i sin spede begynnelse i Syd-England, og mot slutten av århundret var tørrflua blitt det eneste saliggjørende på engelske kalksteinselver hvor våtfluefiskere følte seg som – og vel til slutt ble – tjuvfiskere. Historien hadde kanskje blitt en annen dersom oppstrøms våtfluefiske hadde blitt etablert på de engelske kalksteinselver før tørrfluas fødsel.

Men våtflua var fremdeles aktuell på de britiske øyer. Jeg skal kort nevne noen forfattere fra den siste halvpart av 1800-tallet:

Charles Kingsley utga "Chalk-stream Studies" i 1858. Han var en utmerket fisker og naturkjenner med øye for entomologi. Han er berømt som opphavsmann til Alder-Flua. Selvom han fisket i kalksteinselver i en tid da tørrflua gjorde sitt inntog, har han ikke et ord om tørrflua.

H C Cutcliffe utga "Trout Fishing in Rapid Streams" i 1863, en praktisk og overbevisende liten bok basert på fiske i Devonshire. Cutcliffe beskriver teknikker for raske elever og anbefaler oppstrøms fiske. Han er utpreget "pocketwater"-fisker, moderne når det gjelder entomologi og fremhever hvor lite som er sagt om vanninsekterne i de viktige nymfe/larvestadier.

David Webster utga "The Angler and the Loop Rod" i 1885. Fluedresserstil fra Nord-England med vinger rett opp og meget tynt dresset. Påvirket Skues.

Skues ble også påvirket av T E Pritt, som utga "Yorkshire Trout Flies" i 1885. Dette er en praktbok når det gjelder fluer, og Yorkshire-stilen utgjør en del av N-C-stilen med mange soft-hackles. Senere utgaver av boken hadde da også "North-Country Flies" som tittel. Pritt var en utmerket våtfluefisker og pragmatisk når det gjelder opp- eller nedstrøms. Unødvendig arbeid å kaste opp i grumsete vann og tåpelig å fiske nedstrøms i klart vann. Imitasjoner fra boken er fotografert i "The Soft-Hackled Fly Addict" av S Nemes.

Til slutt vil jeg nevne den meget interessante Francis Francis, som utga den herlige "A Book on Angling" i 1867. Francis var sentral i det miljøet som utviklet tørrfluefisket for alvor. Ja, han introduserte endog mesteren Marryat for "profeten" Halford, iallfall ifølge noen kilder. Det var også Francis som gjorde det nye tørrfluefisket alminnelig kjent i en artikkel.

Nettopp den kretsen Francis tilhørte begynte etterhvert å bli pompøse og krigerske mot våtfluefisket. (Det gjaldt imidlertid kanskje ikke noen av de viktigste, således Marryat og Hall). Francis viste en utpreget fornuftig holdning – bruk den metoden som til enhver tid er effektiv. Man kan ikke si at Francis var noen nyskaper i fluefiskehistorien, men han var velsignet åpen for forskjellige teknikker og en meget sjarmerende forfatter, ifølge Gingrich "a natural born writer".

Neste gang: Tørrfluefiskets opprinnelse og utvikling med hovedvekt på Halford.

Knuten som inte tvinnar tafsen

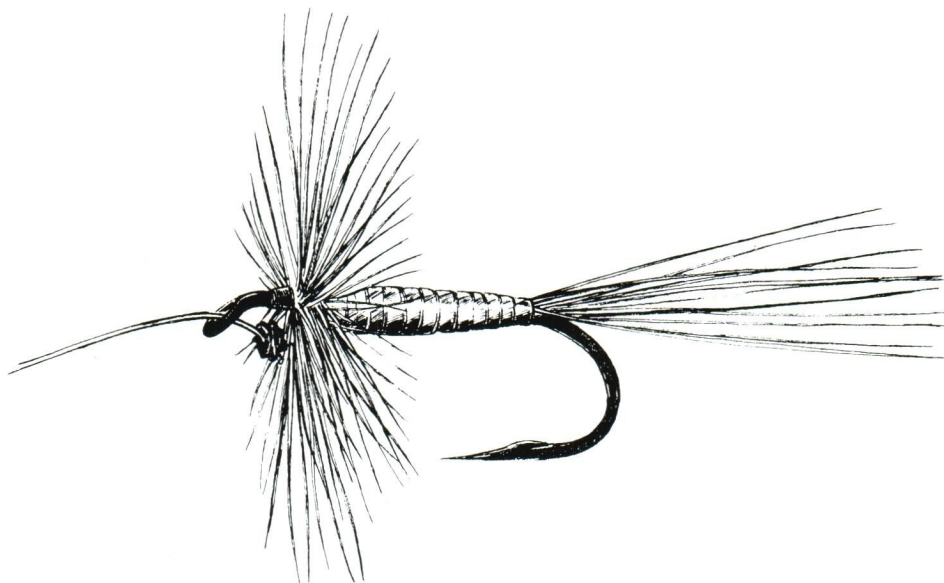
Av Tomas Olson

Tvinnade tafsar under torrflugefiske ser ut att irritera många spösvingare – mig själv inräknad. Anledningen till detta problem är i grunden flugans motstånd i luften. Är flugan dessutom stor, och i värsta fall osymmetriskt bunden och tafsen är tunn, blir resultatet ofelbart hopplösa skatbon på tafsen. En enkel lösning på problemet är givetvis att undvika tunna tafsspetsar vid fiske med tafstvinningsskänliga torrflugor som välhacklade variantflugor, europatolvor med flera. Dessvärre kan då också möjligheten att fånga större skygg fisk, som för tillfället kan tänkas ta på stora flugor, vara mindre.

I mitt tycke är även en mycket liten tvinning av tafsen till problem vid torrflugefiske. Vid fiskesituationer där mycket blindfiske (läs ej blindkastning) förekommer, upplever jag ofta att även 0,16 mm tafsspetsar kan tvinnas en aning av exempelvis variantflugor.

Till viss del kan detta undvikas genom låg linhastighet, men en del av tvinningen kvarstår trots detta. Styvare tafsnylon kan också förbättra situationen, och det är därför god idé att jämföra både styvhet och grovlek mellan olika märken. Sålunda motsvarar t ex 0,18 Aeon tafsnylon 0,16 Platil Strong. Då Aeon är ett mycket mjukt tafsnylon, är det förståeligt att man lätt kan gå vilse vid val av tafsmaterial.

Den amerikanske flugfiskaren Art Lee beskriver i sin bok *Fishing Dry Flies for Trout on Rivers and Streams* en bra lösning på tafstvinningssproblemet. Art Lee fäster stora tvinningskänliga flugor till tunna tafsar med en knut han beskriver som *The Surgeon's Swivel*. Denna knut kan närmast beskrivas som en stoppknut i änden på tafsen. Då tafsspetsen endast träns genom kroköglet, kan flugan röra sig fritt runt tafsen och tvinnar därför inte nylonet.

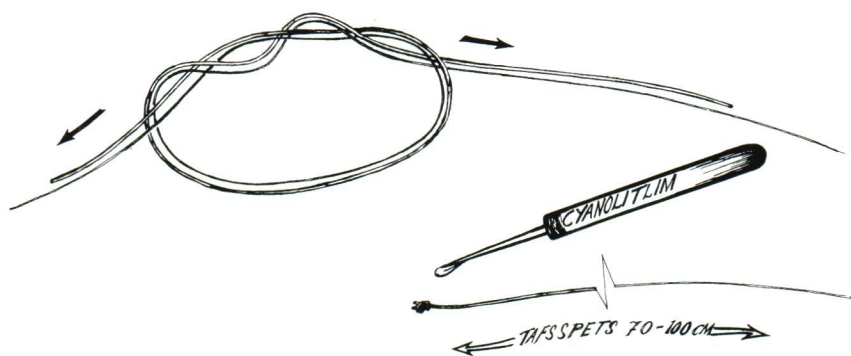

Jag började använda denna knut för tre säsonger sedan, och har funnit att den för det mesta fungerat bra i praktiken. Den enda nackdel jag upplevt med knuten var att få den tillräckligt stark vid alla tillfällen. Detta har lett till ett par besvikelser med tappad storfisk på grund av att knuten släppte. Jag tror nu att dessa dåliga knutar orsakades av mina kalla och stela fingrar under det vid tillfället rådande kyliga fjällfisket. Men även vid mer ljumma temperaturer har jag upplevt det som tidsödande och en aning krångligt att lyckas bra med knuten.

Då jag själv aldrig funnit någon

nytta i att "pula med pryttrar" då fisket är som bäst, har jag provat andra varianter av detta tafslekare. Den enklaste men väl fungerande varianten är att i förväg tillverka ett antal tafsspetsar i olika grovlekar och förstärka de hemknutna kirurgstoppknutarna med cyanolitlim. Vid flugbyte kan man sedan bara klippa tafsen vid den närmaste blodknuten och låta flugan glida av. Man förbrukar visserligen lite mer tafsnylon på detta sätt, men jag tror det är bra att inte slita för mycket på knuten – efter tre fyra flugbyten kan det ändå vara lagom att byta tafssepts.

Så binder du en lekar-knut:

1. Dra ut den längd tafsspetsnylon som du vanligen använder. Knyt med en kirurgknut ihop denna med en stump grövre nylon, fyra till fem dimensioner grövre. Exempelvis en 6X tafsspets med en bit 2X.
2. Dra åt nylonlinorna till en jämn och fin stoppknut och klipp av alla lösa stumpar. Placera en liten droppe cyanolitlim på knuten. Frisera eventuellt ytterligare om så erfordras.

Tillverka gärna en uppsättning lekartafsar hemma i lugn och ro, så har du sedan ett antal i olika dimensioner och längder färdiga att använda ute vid vattnet. Vid flugbyte kapar man enkelt vid blodknuten till tafsens knytbit och låter flugan glida av tafsspetsen.

Med nymf i Gimån

Av Kent Sefastsson

Varför vakar inte fisken? Känns frågan igen? Teorierna är många – allt från miljöstörningar på insekterna till att fisken "tagit slut". Men det kanske helt enkelt är så att vi allt för ofta fiskar av slentrian. En ny metod kan vara svaret. Fisken har varit där hela tiden, även om vi inte sett den vaka!

Vi är många som har konstaterat, att fisket inte varit lika bra i mitt hemmavatten Gimån under de senaste säsongerna. Det har varit gott om småfisk, men det är inte särskilt ofta man har kommit i kontakt med den stora fisken.

Det var inte ofta som jag kom hem med fisk till ett helt mål förra sommaren. Detta hade naturligtvis mina nätfiskande grannar väldigt roligt åt. Men det tycker jag inte gör så mycket, det är ju bara roligt att kunna roa sina medmänniskor. De kan ju inte förstå att flugfiske kan vara stimulerande och rogivande trots att man inte kommer hem med en tio-litershink full med fisk. Men trots allt var jag bekymrad. Vad hade hänt? Hade fisken helt enkelt försvunnit, eller hade den bara slutat vaka?

I slutet av augusti hade jag en dag ledigt från jobbet och satt hemma och funderade över det dåliga fisket. Kunde det vara så att det inte längre fanns någon grov fisk kvar i ån? Vad kunde det i så fall bero på? pH-värdet var bra, till och med mycket bra. Det visste jag från undersökningar som gjorts. Det fanns gott om insekter, både på och under vattenytan. Det hade jag själv kontrollerat med hjälp av en insektsfälla som fångar upp driftande insekter. Men varför vakade inte fisken? Var fisken ute i selen

eller kanske uppe i sjön? Stod den på botten och tryckte, eller i djuphålorna?

Frågorna hopade sig i mitt huvud och kolliderade med alla frågetecken och tveksamma svar. Något nytt måste provas!

Djupnymf med bly på tafsens

En fiskekamrat använder en lite speciell metod när han nymffiskar i sitt hemmavatten, Ammerån. Den fungerar bra där, så varför skall den inte fungera här också? Det kunde i alla fall vara värt ett försök.

Anders Djupmyr, som han heter, använder blyförtyngda nymfer och sätter ofta på några blyhagel en bit ovanför nymfen, olika många beroende på hur djupt det är där han fiskar. Hans flugspö är av den längre modellen, och han har dubbeltaperad flytlinan på rullen. Tafslängden är något kortare än spöet.

Anders fiskar uppströms med korta kast, fem till tio meter långa, följer linan med spötoppen, höjer spöet när nymfen passerar förbi och sänker det igen när nymfen befinner sig nedanför honom.

På detta vis får han en längre sträcka att fiska av, och nymfen får

mer tid på sig att sjunka. Hela tiden har han kontakt med flugan och kan därför direkt känna ett eventuellt hugg och göra det krokande spölyftet i rätt ögonblick.

Inspirationen återkommer. Jag sätter mig och binder upp några tunga imitationer av varierande färg och storlek. Nu skall djuphålorna utforskas på allvar. Kanske är det där nere som dom står, dom stora, eller..?

Jag tar bilen till ån, och där träffar jag en av de mest inbitna flugfiskestammisarna, med ett SPINNSPÖ i handen. Med hopplöshet i blicken kommer han fram och säger: – Ån ä dö! Dä' finns in't nån fisk i'n. Dä måst' va ' nåt' fel.

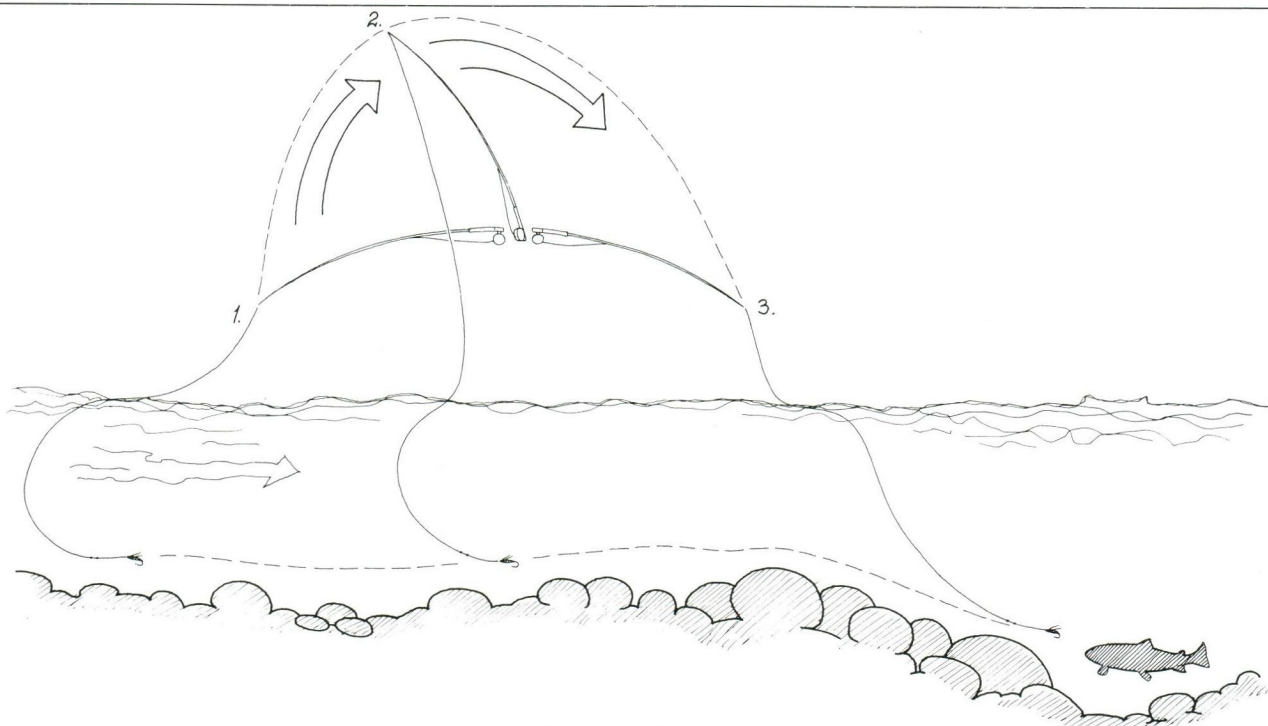
Vi pratar lite om vad det dåliga fisket kan bero på och var fisken kan hålla till. Jag talar om att jag tänker prova Anders metod med blyhagel och förtyngd nymf på tafsens, nere i djuphålorna. Han tycker att det låter som att meta med metspö och mask. Med ett ironiskt leende i ena mungipan, frågar han om jag skall ha flöten på också. Så sätter han sig i bilen, ruskar på huvudet och far iväg.

Mink och skrak

Jag kränger på mig ryggsäcken och går på den efter nattens regn leriga
forts på nästa sida

Ett långt flugspö gör det lättare att styra lina, tafs och fluga. Man kastar uppströms och sänker spöet, så att larven eller nymfen kan sjunka mot botten. När nymfen passerar höjer man spöspetsen, och sedan sänker man spöet igen och följer efter på nedströmssidan, så att nymfen hela tiden har kontakt med bottenregionen. Det är aldrig fråga om några långa kast, men tänk på att ytströmmen är mycket snabbare än hastigheten nere vid botten.

forts från föreg sida

och upptrampade stigen mot det hägrande målet – djuphålorna. Solstrålarna blixtrar mot mig genom de täta och höga trädskronorna. Tankarna på att kanske få ett bra fiske där nere gör att stegen blir lätta.

Jag stannar till vid en normalt mycket bra torrflugesträcka men inte ett enda vak syns till.

En mink hoppar på andra stranden, försvinner ner i vattnet och kommer upp lite längre uppströms. Den tittar sig omkring med ryckiga, nervösa rörelser och försvinner igen. Skall han komma upp med en fisk, eller skall han också bli utan?

Plötsligt är han där igen. Bara tre-fyra meter från min sittplats. Med nyfiken blick tittar han på mig, simmar fram till en sten som nätt och jämt syns ovanför vattenytan, klättrar upp, snurrar runt, tittar på mig igen och undrar kanske vad jag är för en konstig prick. Blick stilla följer jag minkens upptäcksfärd, då den fortsätter sin färd uppströms och så småningom försvinner.

Morgonbrisen, som tidigare sopat undan dimmorna, har nu avtagit. Solen värmer, och nu känns det som om det skall kunna bli sommarvarmt igen. Vandringen mot djuphålorna fortsätter efter stigen, som bitvis är belagd med stockar över de mest ömtåliga och sankaställena. Väl framme tänder jag en eld, plockar fram den

sotiga och väl använda kaffepannan och kokar starkt kaffe.

Varje gång som jag sitter och väntar på att kaffet skall koka, tänker jag på tidigare fisketurer, upplevelser och människor som jag träffat och varje gång vaknar jag upp av att kaffet kokar över.

En talltita slår sig ner på en gren, men flyger genast vidare, som om den inte gillade mitt sällskap.

Skraken jagar i ån tillsammans med sina nu nästan fullvuxna ungar. Deras taktik att jaga in småfisk på grunt vatten verkar vara effektivt. Glupskt åker de små ynglen ner genom de svällande struparna, för att bli energi till nya råder.

Efter att ha avnjutit det nykokta kaffet, gör jag i ordning spöet, knyter på en av de nybundna, förtyngda nymferna och biter fast två små blyhagel cirka två decimeter ovanför nymfen.

Nu gäller det!

Äntligen öring!

Efter en försiktig vandring ut till en av de djupa strömfårorerna är det dags att testa Anders metod.

Nymfens tyngd gör det svårt att kasta, det dunkar till i varje luftkast när jag matar ut lina. Nymfen sjunker djupt och jag får följa efter med spötoppen. Det river till i lina. Jag

gör mothugg och upp kommer en nymf klädd i gulgröna, slemmiga vattenväxter. Nog sjunker den tillräckligt djupt.

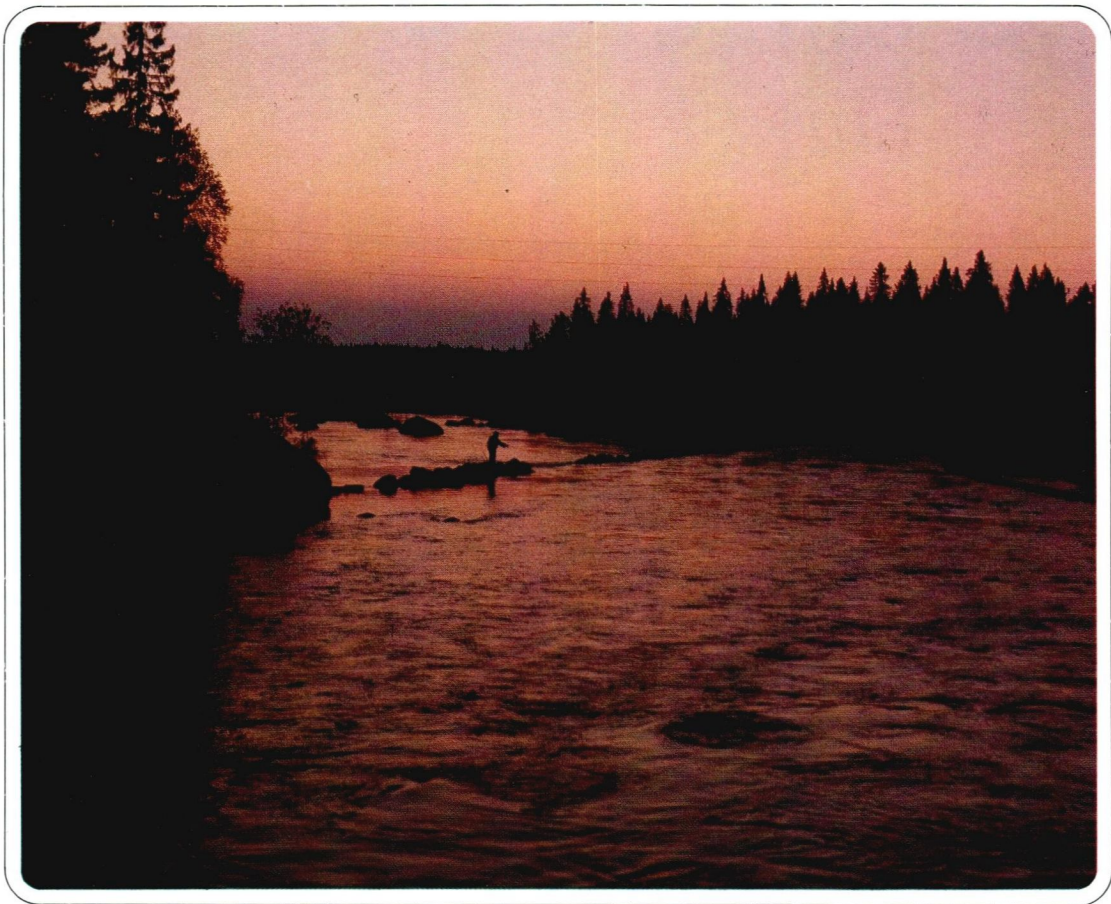
Nytt försök med samma linlängd men något längre ut. Strömmen tar tag i tafs och nymf och drar ner dem mot botten. Då händer det som jag hoppats på. Ett nästan omärkligt ryck i lina, jag höjer spötoppen och där sitter den, den första riktiga fisken på länge – och den känns stark. Med hjälp av strömmen drar den ut lina så rullen skriker. Väl ute på lugnare vatten kan drillningen börja, försiktigt, motståndet är stort. Som en raket kommer den upp ur vattnet, sprattlar vilt i luften och landar igen.

– Öring!!

Jag hör mig själv säga det högt, fast ingen kan höra mig. Jag är ju ensam. Minuterna går och fisken är nu så utmattad att jag sakta kan låta den glida över håvramen och låta garnet sluta sig runt nio hekto Gimåoring.

Jag vadar i land för att undersöka vad den har ätit. Maginnehållet visar att jag valt rätt fluga. Grön nattsländelarv med mörkbrun framkropp. Men där fanns också ett halvsvalt fiskyngel.

Tankarna går till Anders. Hans teorier verkar stämma. Vaknar inte fisken, så äter den förmodligen insekterna som kommer drivande, djupare i strömmen. Är det gott om insekter, vilket det är här, väntar fisken tills

Gimån i kvällsljus och en fiskemetod som verkligen fungerar – kan man önska sig så mycket mer...?

den blir serverad där den står. Den behöver inte göra den energikrävande resan upp till ytan för att äta.

Som i gamla dagar igen

Fiskelyckan håller i sig hela dagen och många fiskar får gå tillbaka. Jag sparar bara fyra – de räcker till minst två middagar. Någon rekordfisk blev det inte den här gången heller, men jag är ändå mer än nöjd.

Skymningen och tröttheten kommer samtidigt. Den sista koppen kaffe och den sista smörgåsen har slunkit ner. Ryggsäcken är på plats. Då märker jag att mörkret kommer fortare än väntat.

Nästan som i dvala går jag tillbaka. Tänker på dagen som varit, en av de bästa i sommar. Stigen är krokig och ojämn och i mörkret känns de utlagda stockarna hala och kvällsluften är rå. Stigen går nära stranden, vattnet blänker i det svaga kvällsljuset. Det är tyst omkring mig. Endast mitt klafsande och snubblande kan höras.

Med några små blyhagel på tafsens kommer man ner i djuphålor, och med ett långt spö kan man lättare dirigera flugans gång i vattnet.

PANG!! – Det smäller som ett gevärsskott. Hjärtat slår volter i bröstet på mig. Alla muskler spänns till bristningsgränsen.

– Vad var det??

En bäver har blivit skrämmd av min framfart och slagit sin breda åra till svans i vattnet för att varna de sina.

Hjärtat måste få tid att återvända till sin rätta plats igen. Jag sätter mig på en tall som fallit över stigen. Dess krona ligger halvdränkt i vattnet.

Tystnaden och lugnet återvänder.

Ute på blankvattnet kan jag se siluetten av två ånder som jagar insekter på vattenytan. De stannar till vid de uppstickande stenarna och tuggar i sig de insekter som just håller på att kläckas. De lämnar inte stenen förrän de rensat den. Då fortsätter de till nästa.

Bävren syns inte längre till, och jag fortsätter upp till bilen.

Solen har nu helt försvunnit. Bara en svag strimma av ströljus letar sig fram vid horisonten.

TIPSRUTAN:

Flugask av handvärmare

När man är ute på pimpelisen vintertid är det skönt att ha med sig en handvärmare. Den är lagom stor att stoppa i fickan, och dessutom har den behagligt rundade former – den är helt enkelt "fickvänlig" – vid sidan av sin egenskap att sprida behaglig värme.

Den modell jag själv har använt drivs med kolstavar, och det var då jag en gång plockade ur innanmätet för att rengöra det, som jag insåg att handvärmaren också skulle kunna tjänstgöra som en fin liten flugask.

Asken har en mycket behaglig form, och plåten i den är perforerad för att ge syre åt den brinnande kolstaven. Samma hål hjälper till att ventileras asken, om man gör om den till flugask. Dessutom blir det en vacker

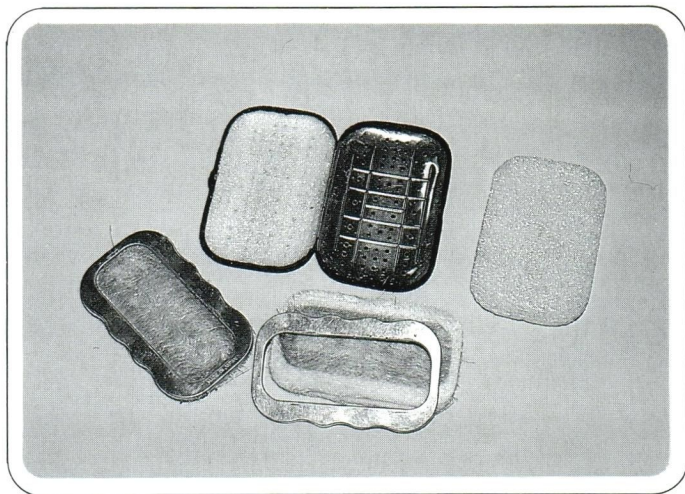

ask, eftersom den är klädd med sametsliknande tyg.

Operationen är synnerligen enkel. Med en kniv eller skruvmejsel bänner man ur inredningen. Det är gjort på några sekunder. Sedan klipper man till två tunna skivor skumplast att fäs-

ta flugorna i – en för var lockhalva – och har en fin ask för nymfer och andra småflugor. Allt till en kostnad av cirka 30 kronor. Var får man en sametsklädd, perforerad och mjukt fickvänlig flugask för de pengarna?

Roger Wigstrand

Öppna handvärmaren och bänd loss innanmätet med en kniv eller skruvmejsel. I plåten ser man då alla de små hål, som är avsedda att ge den brinnande kolstaven syretillförsel, men som nu istället hjälper till att ventileras dina flugor, så att krokarna inte riskerar att rosta. Inredningen sitter endast fastknäppt. Det betyder att du kan förvandla asken till handvärmare igen till nästa vinter.

Klipp till två skumplastbitar – en till varje lockhalva – att fästa flugorna i. Klipper du tillräckligt exakt, så hålls skumplasten fast av falsen runt lockkanten. Man behöver inte ens limma.

Flugbindningsstöd för fjällturen

På marknaden finns redan många olika bindstöd för flugbindning vid strandkanten. De flesta är gjorda för att fästas i en trädstam. Men under en fjälltur kan det vara långt mellan varje träd...

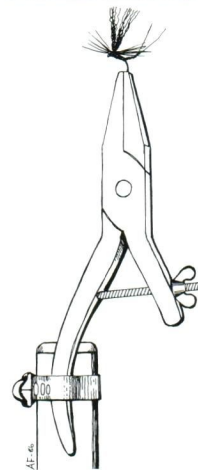
Själv har jag då använt mig av ett bindstöd, som jag gjort av en platttång. En sådan kostar cirka 40 kronor i inköp, såvida man inte tar en kasserad ur verktyglådan.

I den ena av tångens skänklar borrar man ett hål, som man sedan gäng-

ar med en gängtapp av storlek M4, och i den andra skänkeln gör man endast ett hål med diametern 4,5 mm. Sedan fäster man en gängad stång i M4 hålet, och allra ytterst en vingmutter med vars hjälp man drar åt, så att flugkroken fixeras. Slutligen fäster man tången på ryggsäckens bärram med hjälp av en slangklämma.

På samma sätt kan man naturligtvis fästa stolpen på sitt vanliga bindstöd med en slangklämma på bärramen.

Gunnar Logren

Tollerupssjön – nytt regnbågsvatten i Skåne

Av Kirsten Andersson

Vi befinner oss på väg 23 strax norr om Höör i Skåne. Enligt skylten vid stora vägen är vi på väg mot deponeringsplatsen (på min skoltid sade man soptipp...) men det är inte dit vi ska. Där den annars så bekväma, asfalterade vägen bildar en högerkurva mot deponeringsplatsen, väljer vi därför att köra rakt fram på en liten grusväg, som leder oss in i något, som – mått med skånska mått – liknar vildmark. Efter en stunds skumpande på grusvägen är vi äntligen framme. Där ligger den, spegelblank och fin – Tollerupssjön.

Vi står en stund och funderar. Ska

vi lösa kort, eller ska vi vänta till i morgon? Det är ju snart kväll...

Men ett par vakringar bryter den blanka ytan, och det avgör saken. I en liten grön stuga sitter en kille och säljer fiskekort, och han ger samtidigt goda råd om flugvalet. Just i kväll rekommenderar han "E-12:an".

På frågan "Har dom fått nå't?" svarar han, att det har tagits några regnbågar kring kilot och en på över två. Utanför stugan passar vi också på att fråga ett par killar, som grillar korv vid eldstaden, hur det har gått med fisket.

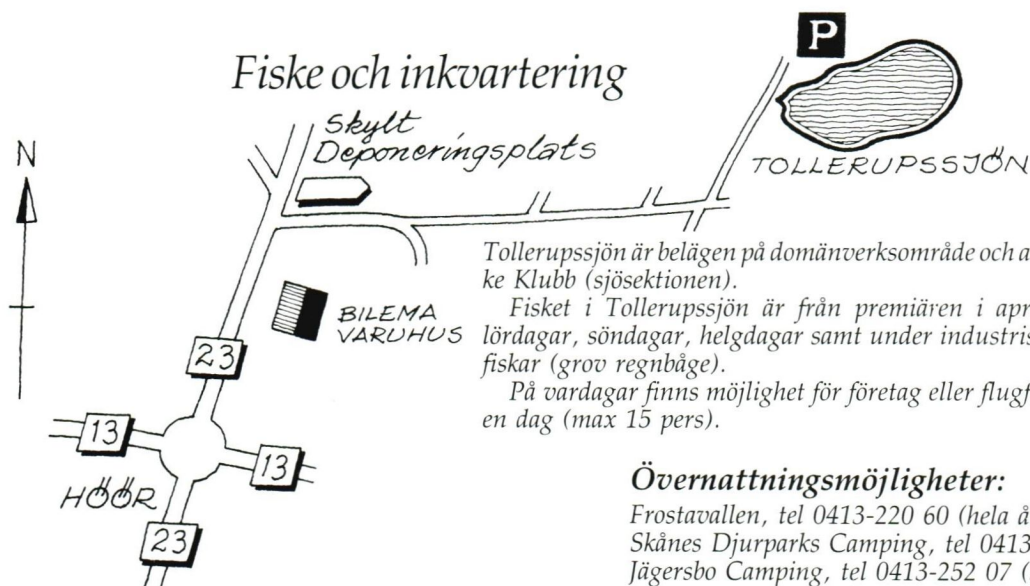
"Så där..." säger den ene utan att

ens lyfta blicken från sin spruckna korv.

"Fint", säger den andre och tittar upp. "Jag tog en grann båge för en stund sedan".

Det låter lovande, så vi tacklar snabbt upp våra flugspön med stora förväntningar på kvällens fiske.

Att fisket var bra behöver jag kanske inte berätta – annars hade de här raderna aldrig blivit skrivna. Det här var vår första tur till Tollerupssjön, men det skulle inte bli den sista. Nu till säsongen 1987 satsar fiskeklubben dessutom ytterligare på grövre fisk – och det ju inte saken sämre...

Tollerupssjön är belägen på domänverksområde och arrenderas av Eslövs Havsfiske Klubb (sjösektionen).

Fisket i Tollerupssjön är från premiären i april till 1:e november, öppet lördagar, söndagar, helgdagar samt under industrisemestern. Kortpris: 50 kr/2 fiskar (grov regnbåge).

På vardagar finns möjlighet för företag eller flugfiskeklubbar att hyra sjön för en dag (max 15 pers).

Övernattningsmöjligheter:

Frostavallen, tel 0413-220 60 (hela året)

Skånes Djurparks Camping, tel 0413-201 14, 220 60 (hela året)

Jägersbo Camping, tel 0413-252 07 (5/5–31/8)

För ytterligare information ring:

Finn Aagaard tel 0413-158 52

eller Sven Hansson tel 0413-231 87

Natten är havsöringens rätta tid. Ofta går den så nära land att man kan fiska den från stranden. Foto: Lennart Bergqvist.

Nattfiske efter nystigen havsöring

Natten är mörk och ljum och fuktig som i ett växthus. Nattsländorna kläcker och kryper i mitt ansikte. Jag ser inte, men hör forsens dån. Jag kastar min lilla svarta fluga mot den säkraste ståndplatsen framför storstenen på nacken.

Jag vet att det är stor öring på gång...

Av Leif Colleen

*T*re drömbilder avtecknar sig oftare än andra på insidan av min näthinna när jag tänker på sommarens fröjder:

Jag står nedhukad bakom fjällvidet och följer en vakande öring med blicken. På tafsen har jag knutit en imitation av den slända fisken jagar. Jag väntar spánt på att öringen skall

vaka på ett ställe i fjällbäcken där jag kan hantera strömmen.

Jag står utvadad i forsen i Laxhöljan. Jag har sett ny fisk i poolen. Jag väntar på den tunga långsamma dragningen i linan och skall snart konfirmera krokningen med en långsam höjning av spöet.

Jag går försiktigt på de runda strandstenarna ned emot nacken på havsöringshöljan. Natten är mörk och ljum och fuktig som i ett växthus. Nattsländorna kläcker och kryper i mitt ansikte. Jag ser inte, men hör forsens dån. Jag kastar min lilla svarta fluga mot den säkraste ståndplatsen

På dagen står fisken under huvudströmmen och strax utanför uppgrundningen. På natten står den nära land och på den grunda hyllan. Foto: Leif Colleen.

framför storstenen på nacken. Jag vet att det är en stor öring på gång...

Alla tre situationerna är för mig lika fina. De kräver alla kunskap, erfarenhet och tålamod. De fordrar olika teknik men ger alla samma tillfredsställelse.

Jag skall här försöka ge lite matnyttig information om nattfiske efter havsöring, en sport, som jag tycker försummas av svenska flugfiskare.

För en svensk fiskare med erfarenheter från våra vinterståndna havsöringar, de enstaka näringsökande, blanka vårfiskarna och de alltför fåtaliga under den tillåtna säsongen uppvandrande höstöringarna kan det vara svårt att förstå mystiken kring och fascinationen för nystigen havsöring. På de brittiska öarna, i Norge och utefter sydsveriges kuster är havsöringen den starka, snabba och skygga fisk vi jagar efter och drömmer om.

Jag har tidigare skrivit om vårfiske efter havsöring. En sport, som kräver mycket mer än entusiasm av utövaren. Denna artikel kommer att behandla fiske efter nystigen havsöring om sommaren och hösten, men framför allt om natt- och skymningsfiske efter havsöring.

Andra hälften av juli

Stigning av havsöring i de norska älvarna börjar omkring 20 juli. I varma älvar kan enstaka fiskar komma en vecka tidigare och i kalla älvar med högt vatten kanske någon vecka senare. När de första öringarna stiger i Stjørdal är vattentemperaturen kanske 15 grader, i Driva uppemot 12 grader och i Aurland möjligen 7 grader.

De första öringarna går ganska snabbt uppöver älven, men väsentligt långsammare än laxen. I Stjørdal, en långsam älv som mycket påminner om de svenska eller brittiska, kan öringen gå uppemot en mil om dyg-

forts på nästa sida

En ask för nattfiske efter nystigen havsöring: Black Prince i olika storlekar samt några små Montananymfer för skymning och gryning. Foto: Leif Colleen.

Under dygnets ljusa del vilar fisken ofta under vitvattnet där detta är som slakast, d v s längst upp under spöspetsen och där vitskummet tar slut utanför bänken. Foto: Leif Colleen.

forts från föreg sida

net. I medelsnabbt vatten, t ex Driva, kanske en 1/2 mil om dygnet och i snabbt vatten som Aurland omkring 1 km om dygnet. De tidigstigande havsöringarna vill gå högt upp i älven och fortsätter uppöver varje natt. Det är först när älven börjar hålla ett hyggligt bestånd av fisk som öringen väljer att stå hela dygnet i samma pool.

Havsöringen tycks vara som mest aktiv mellan skymning och gryning, dvs under den mörkaste delen av dygnet. Öring, som är på väg upp över älven, visar sig ofta längst ner i poolen och vilar på ståndplatser i eller vid sidan av huvudströmmen. Öring, som redan valt plats i poolen, går under de mörka timmarna in mot land i slakare vatten för att vila. Fisk, som är på gång uppöver, samlas under huvudströmmen och vid sidan av denna längst upp i poolen.

Den stigande havsöringen är en skygg fisk. Den är försiktig, lättskrämd och snabb. En skrämd havsöring kan ställa till oro i hela poolen. Den främsta regeln vid havsöringsfiske är därför försiktighet.

Redskap

Från 8°C och uppåt tar havsöringen gärna en fluga i ytvattnet. Fisket efter nystigen öring sker därför med flytande lina, sink-tip-lina med långsamsjunkande spets eller möjligen intermediate-lina. De flesta av mina vänner föredrar flytande lina, och jag tror att denna lina är den bästa att utnyttja för havsöring vid sidan av huvudströmmen eller i det slakare vattnet närmare land. Själv föredrar jag sink-tip-lina, eftersom jag ofta fiskar i huvudströmmen och därmed i snabbare vatten än mina fiskebröder. Speciellt när man fiskar snabba forsackar, tenderar en fluga fiskad med flytande lina att gå i vattenytan. Därför fiskar en sink-tip-lina bättre. En sådan är också lättare att mända vid långa kast utan att flugan därvid förs genom vattnet.

Flugstorlekar

Ju ljusare, ju varmare och ju långsammare vatten desto mindre flugor. Ljuset tycks spela störst roll, vattnets hastighet mindre och vattentemperaturen minst roll.

En tunnt dressad fluga i storlek 12–10 kan locka enstaka fiskar till hugg på dagen, 8 till 10 i skymningen och 6 till 2 om natten. Vattnets absolu-

ta temperatur spelar mindre roll än den relativa, dvs jämförd med älvens normaltemperatur. En ljum augustinatt i Stjørdal med 15°C är en 8:a rätt storlek. I Driva med 12°C är en 8:a också rätt storlek och i Aurland med 8°C likaså, när den fiskas i lite slakare vatten vid sidan av huvudströmmen.

Jag varierar alltid flugstorleken när jag fiskar igenom en pool. Är en dubbelkrokad fluga i storlek 8 "rätt" i poolens huvuddel, använder jag först en 4:a längst upp i och i sidan av buckelvattnet, men en 6:a i huvudströmmens övre del och nere på nacken.

I det starka solljuset mitt på dagen kan det gå att locka havsöringen till hugg på en liten fluga. En silverkropppad, Silver Doktor eller Silver Blue i storlek 12 eller en mörk nymf i storlek 10, fiskad framför, mellan eller bakom stenarna i det snabba vattnet nedemot forsacken, är här rätt val. Torrflugefiske kan också ge god sport under de soligaste timmarna på dygnet.

I skymningen just som vattenytan börjar reflektera det sneda solljuset och vattenytan blir grå som bly börjar kvällsfisket. Fisken står fortfarande i eller i kanten av huvudströmmen. Den blir mer benägen att ta en fluga, speciellt en våt-fluga, allt eftersom ljuset försvinner. Lite mer färgglada mönster som Teal and Red, Peter Ross eller Thunder and Lightning i storlek 8 till 10 kan locka till hugg, speciellt i snabbare vatten.

När mörkret faller går havsöringen (som funnit permanent ståndplats i poolen) närmare land, och den som stiger upp över älven börjar visa sig på forsacken.

Flugor

Man behöver inte särskilt många flugmönster vid skymnings- och nattfiske efter havsöring. Själv har jag rationaliserat ner till två mönster. Fram till klockan 22:30 använder jag Thunder and Lightning i klart vatten. Därefter använder jag en helsvart fluga, som jag kallar för Black Prince. När morgonljuset gör vattenytan genomskinlig igen, återgår jag till Thunder and Lightning. Dagfisket och skymningsfisket kan också kräva en liten mörk nymf. Själv använder jag en liten Montana.

Spön

Långa spön och lätta linor är naturligtvis en fördel också vid havsöringsfiske. Linor, som kastar dubbelkroka-

de laxflugor i storlek 12 till 2, bör vara i AFTM-klass 7–9. En långbellylina nr 7 är det bästa valet på dagen och i skymningen, under det att en 9:a kan krävas i hårt vatten med stora flugor under den mörkaste delen av natten.

Jag använder en sink-tip-sjuva för skymningsfiske med 0,25 i tafs, och en flytande 8:a för nattfiske i slakare vatten och närmare land med 0,30-tafs. I de pooler, där jag även fiskar huvudströmmen om natten, använder jag en sink-tip-lina med 0,30-tafs, och vid något enstaka tillfälle på de snabbare forsackarna har jag en tafs av dimensionen 0,35 mm.

De flesta havsöringsfiskare använder relativt långa spön, dels för att kunna mända linan och dels för att kunna drilla fisken försiktigt utan onödigt hård press. För några år sedan ansågs spön i längden 9–10,5 fot vara lagom. Numera används gärna långa och långsamma kolfiberspön i längd upp till 12 fot.

Nattfisket

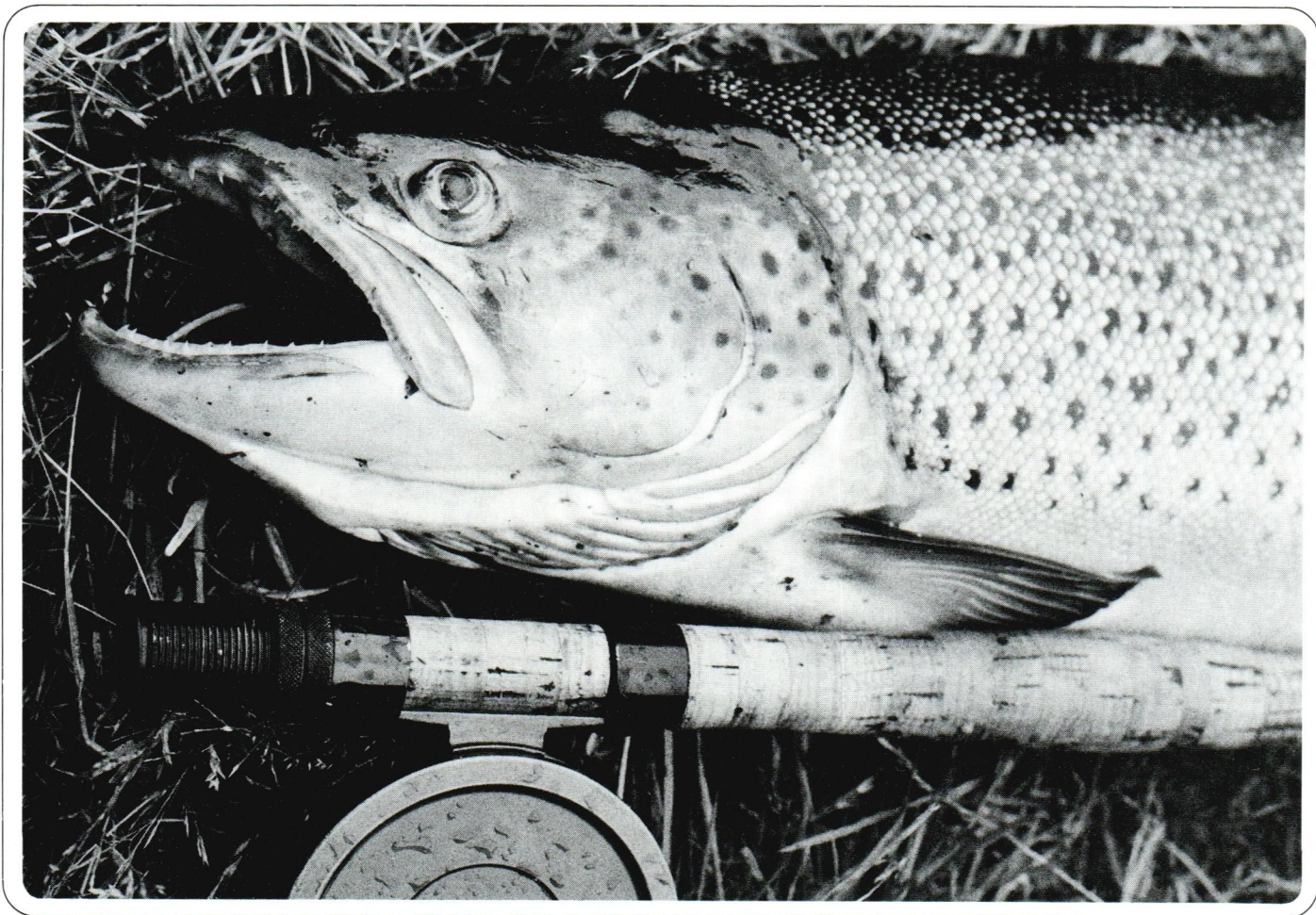
När det blivit mörkt – så mörkt att linan inte syns på vattnet oavsett färg på den – eller när det är så mörkt att det är svårt att binda flugknuten även om flugan hålls rätt upp mot himlen, då börjar havsöringsnatten.

De fiskar, som valt ståndplats i poolen, går då in i det slakare vattnet nära land eller upp mot forsen vid sidan av huvudströmmen. Även stora havsöringar väljer gärna ståndplats mycket nära land i kanske fotsdjupt vatten. Börja därför alltid fiska med kort lina och stående en bit upp på land.

De mest givande ställena är vid markerade strömkanter nära land, ståndplatser, som väljs både av stationära fiskar och fiskar på gång, men som tar en kort paus. Även den fiskare, som är obekant med älvsträckan i fråga, kan hitta några sådana strömkanter. De syns extra tydligt i skymningen, då de sista sneda ljusstrålar- na får dem att framträda i relief.

Nattfiske är svårt men givande och därmed det intressantaste fisket. För mig är inget fiskekast lika spännande som det, då jag når ståndplatsen långt ut i mörkret på forsacken och vet att jag har rätt fluga, fiskar över rätt plats och har anledning att tro att det är grov fisk på gång.

Framgångsrikt nattfiske kräver större lokalkännedom och bättre fiskekast än någon annan disciplin inom flugfisket. Nattfiske är också mera givande och i många fall förlåtande in-

Havsöringen är alltid en utmaning – men mest spännande är den att fiska på natten. Foto: Albert M Engström.

för fiskarens misstag än något annat strömfiske.

Bästa huggperioder

Normalt brukar man säga att skymningen och tiden fram till mitt i natten är den mest givande. Detta är inte alldeles korrekt. Mina bästa fisken har jag haft när det är som mörkast mitt i natten mellan kl 24.00 och kl 01.30. Då går fisken – d v s vandrar upp efter älven och den går längre ut i huvudströmmen. En aktiv natt är det alltid färre fisk, som står stilla och vilar utefter land, medan merparten av fisken är i rörelse. Då lönar det sig att fiska i huvudströmmen och i kanterna av denna.

Jag har alltid haft mina finaste fisken första gången jag går över den bästa ståndplatsen i poolen. Det gör jag aldrig före kl 23.00. Den allra bästa tiden är dock på de mörkaste timmarna, då de bra ståndplatserna, d v s sådana där vandrande fisk stannar till kortare stunder under sin vandring upp över älven, kan fiskas över gång efter annan.

När gryningsljuset är sådant att flugknuten obehindrat kan knytas igen är det också en bra tid, för då stannar den vandrande fisken till i poolen. Avsikten är att stå kvar i poolen till nästa vandringsperiod börjar i mörket nästa natt. Öringen väljer ståndplats nära land eller i kanterna av huvudströmmen, men allt eftersom ljuset ökar väljer den ståndplatser längre ut i älven.

En pool om natten

Längst upp i poolen, där forsen rinner in, fiskar jag av huvudströmmens kant med korta kast. För att ha direktkontakt med flugan och för att få den att fiska effektivt även i strömkanten ställer jag mig högt upp och fiskar alltså kraftigt nedströms. När flugan lämnar huvudströmmen drar jag flugan mot mig med långsamma hemtag som vid streamer-fiske. Längre ner i poolen fiskar jag först av strömkanterna nära land med kort flytlina stående på land. Därefter kastar jag ut i kanten av hårdströmmen. Jag låter linspetsen och tafsen falla i hård-

strömmen. För att undvika alltför stark uppströmsbåge i linan kastar jag gärna en lång lina i 45 graders vinkel.

Sedan följer ofta ett djupare och slakare parti av poolen, vilket inte håller någon fisk på natten, varför jag går direkt på uppgrundningen mot fors-nacken. Här brukar stigande fisk stanna upp. Innehåller nacken dessutom några storstenar utgör vattnet kring dessa utomordentliga ståndplatser. Vattenhastigheten ökar här och tenderar att vara hög över hela sträckans bredd varför kraftiga mendningar kan vara nödvändiga för att få flugan att gå långsamt nog.

Drillning

Hugget kommer ofta mycket snabbt och distinkt. Min erfarenhet visar att fisken ofta sugit ner flugan ganska långt i svalget, och att flugan därefter suttit fast på flera ställen i munnen innan den funnit sitt slutliga säkra fäste. Det är viktigt med mot-hugg vid havsöringsfiske för att dra in krokarna. Havsöringen är en utomor-

forts på sid 43

Äntligen på väg! Men oj vad myren känns seg i benen, och tänk att det ska vara så långt dit bort till fjällkanten – det ser ju så nära ut.

Första fjällfisketuren

Visst är det något speciellt med fjällfisket. Där finns spänningen men också lugnet. Och där finns drömfisken. Nog minns man sin första tur uppe i detta storslagna landskap med en alldeles särskild värme, och därför är det en extra stor glädje att ta med en grupp ungdomar på deras allra första fjällfisketur. Genom dem kan man uppleva den första upptäckarglädjen på nytt. Det är inte utan att man är en smula avundsjuk – tänk ett helt flugfiskarliv ligger framför dem...

Av Leif Milling

Min son Mats och hans kompisar hade dekorerat hela gräsmattan med fjällutrustning. Grabbarna gick igenom utrustningslistan och förberedde sig för en tvådagars träningsstur i hemmaterrängen vid Gimån.

Jag hade tidigare gjort klart för Mats, att det var viktigt, att de träna-

de inför sommarens vildmarksäventyr på Nordkalotten. De var visserligen redan ganska vana skogskarlar, men nu skulle det bli andra krav och förhållanden. De tyckte tydligen att förberedelserna var kul. Allt kretsade nämligen kring den kommande fjällturen. Pojkarna drog runt i skogarna,

fiskade, kokade kaffe, lagade mat och förmodligen tjuvsnusade de också.

Med full fjällpackning drog så pojkarna iväg. Värmen var tryckande, och det var inte utan att jag önskade, att de skulle råka ut för åska och regn. Det skulle bli en bra test. Första dagen gick i värmens tecken. På natten vak-

Så är vi då framme. När man ser landskapet kan man knappt tro att det är sant. Och så kristallklart vattnet är!

nade jag av en ordentlig åskknall. Strax därpå öste regnet ner och det sövande ljudet från regnsmattret på taket vaggade mig till sömns igen.

Det regnade lika häftigt på morgonen. Nu började föräldrastinken vakna till liv. Jag blev orolig. Hur hade de klarat natten? Regnet fortsatte hela dagen och tankarna på ungdomarna likaså. Först dag två på kvällen kom fyra glada killar hem. Inga problem – blev kommentaren till mina frågor. Allt var klart för det stora äventyret...

Äntligen iväg!

Andra veckan i juli stod vi så tillsammans vid stranden av ödemarssjön och såg fjällflyget lämna oss. Vi, det var fiskebroder Sveneric Loodh, jag och ynglingarna Mats, Jokke, Matias och Leif.

Framför oss låg den stora myren som nu skulle göra sitt bästa för att knäcka oss. Packning på! Med förhoppningarna högt ställda började den första dagsetappen. Ett stabilt högttryck bjöd på högsommarvärme, och myggoljeblandad svett stack i ögonen. Vi gick i tjugo minuter och vilade i fem. Det var lagom tempo, eftersom vätskeförlusten blev snabb. Men det fanns möjligheter att svalka strupen i de många halvmeterbreda jockarna.

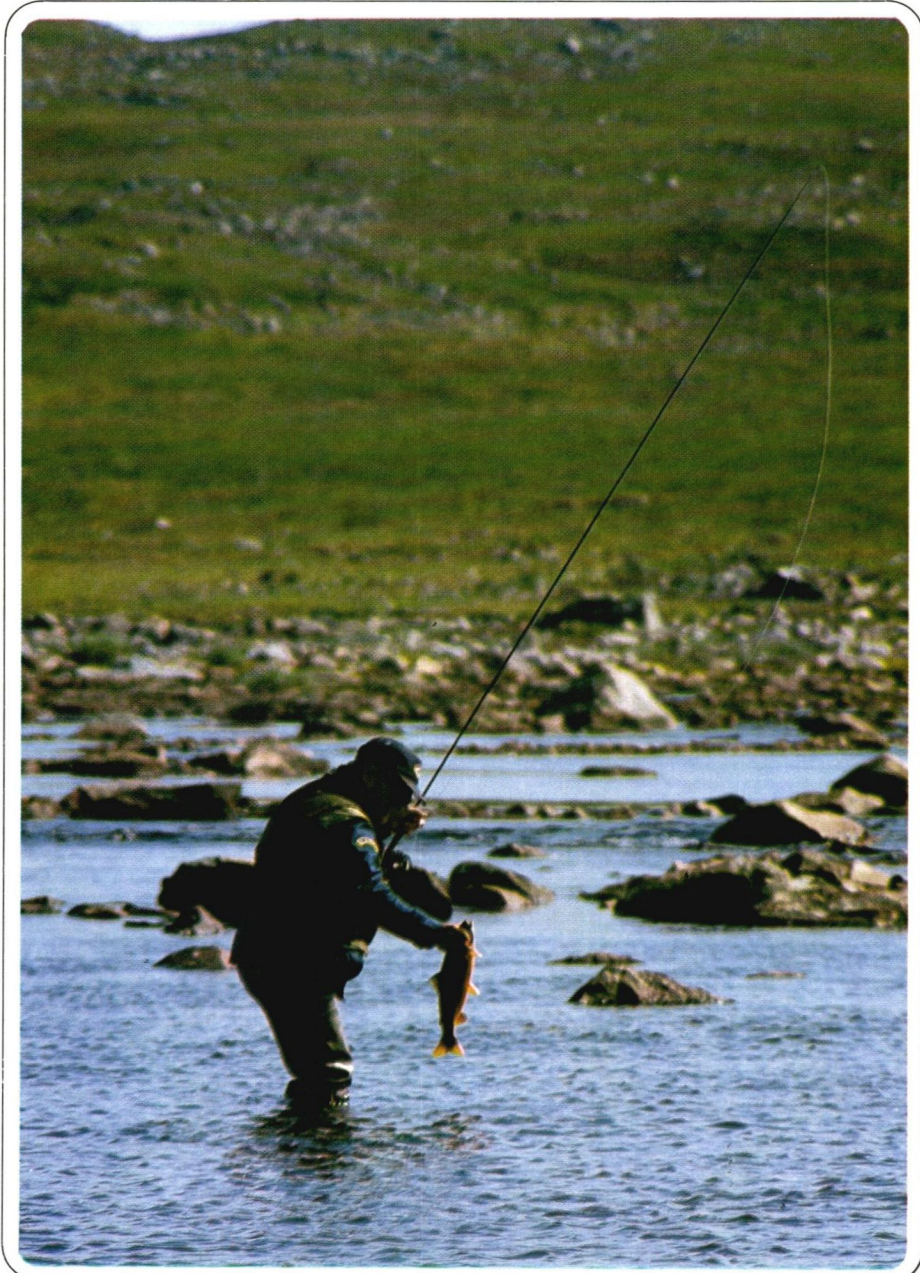
Framåt kvällen närmade vi oss det ställe där vi skulle upprätta basläger. Sista kilometern drogs gruppen ut. De yngre rastade allt oftare. Vi gubbar började däremot få fart på benen. Längtan efter att återse fjälldalen steg.

Vilken underbar känsla det var att passera det sista krönet och från höjden se ut över den lilla älven. Inte ett tält kunde upptäckas då vi spejade av dalen i kikaren. Sveneric och jag visste var vi skulle ha lägret. För elva år sedan hade vi haft ett fantastiskt fjällfiske här och nu var det spännande att leta efter den gamla lägerplatsen. Det kändes som att träffa en gammal vän.

Snart kokade den första pannan kaffe, och pojkarna droppade in hängande i sina tunga ryggsäckar. De

forts på nästa sida

Sveneric har fått en vacker röding. Han visste vilken fluga den ville ha – men så har han också fiskat i fjällen i många år.

forts från föreg sida

var lite slitna men vid gott mod. De ville tälta själva, och jag gav dem tips på lämplig lägerplats några kilometer nerströms. Efter gemensam fika segade ynglingarna på sig packningarna och försvann neråt dalen.

Första kastet – första harren

Vattenståndet var perfekt. Efter någon timmas pyssel med lägret var vi klara för kvällsfisket. Vi singlarde slant om vem som skulle få lägga första flugan vid "blodiga stenen". Sveneric vann. Redan i första kastet bugade spöt. Jag längtade efter smörstekt harr. Sveneric fixade förutsättningarna genom att landa fisken, en 6 hektos harr. Den skulle räcka till oss båda.

Jag beslöt mig för att gå nerströms för att se om det stod någon öring nere vid den stora stenen. Förra året hade fiskebrodern Mike uppvaktat en stor öring där. Jag smög mig fram i skydd av de stora stenarna för att inte oroas av de skygga öringarna. Fantasiflugan Bradshaw's Fancy hade tidigare givit mig oförklarligt bra fisk här. Flugvalet var därför lätt. Jag fiskade den våt i den snabba strömmen. Redan i andra kastet kom ett ettrigt öringhugg. Det var en liten fisk, men otroligt stark. Den fick gå tillbaka. Ikväll skulle det serveras smörstekt harr.

Så kom kvällsbrisen och suddade ut de försiktiga vaken nere vid selet. Det blev kallare, och jag såg hur Sveneric vadade i land. Behagligt trötta avnjöt vi vår kvällssupé. Vi förstod att grabbarna skulle fiska hela natten, precis som vi själva gjorde när vi var i deras ålder. Nu hade vi andra vanor. Med smaken av kvällskaffet kvar i munnen och under det försiktiga prasslet från tältduken somnade vi.

Ungdomarna nattfiskar

Nästa morgon blev tidig. Jag sover ofta inte mera än fyra timmar och Sveneric är därför svärväckt. Doften från morgonfikat fick honom att röra sig i tältet. Vi började dagen som vi slutade kvällen innan. Natursceneriet på himlen västerut hade bytt karaktär från gulorange till pastellrosa. Det blev många koppar te och mycket funderande kring fisket. Vi enades om att prova rödingen i en närliggande tjärn. På vägen dit kunde vi kon-

En alldeles riktig fjällröding. Vad vacker den är. Sådana har vi inte hemma...

trollera pojkarnas läger. Förmodligen hade de inte gjort kväll än.

Vi packade våra tursäckar och tacklade spöna. Idag skulle det bli förmiddagsröding. Ibland brukar nämligen de nyckfulla rödingarna "festa till" lite extra när solen börjar värma och dagen är ung.

Det dröjde inte många minuter förrän vi såg pojkarnas tält. Långt därnere vid vadet avtecknade sig ett tunneltält och ett vanligt ryggstålt. En titt i kikaren bekräftade våra misstankar. Mats och Jokke höll på att rensa fisk och det rök från elden. Vi skulle kanske bli bjudna på ett "sent kvällsfika". Att det skulle vara frukost för grabbarna ansåg vi vara otänkbart. Pojkarna älskar nätterna, och visst är det en annorlunda stämning och mystik i luften då.

I pojkarnas läger var stämningen så där fnittrig som den bara blir när sömnen ännu inte slagit klorna i en. Stenar låg på tältpinnarna och klädsträck för tvätt var på plats. De nydiskade kokkärlen blänkte. Nu skulle mamma Karin varit med. Grabbarna hade gjort en imponerande start på fjällturen. Att Sveneric och jag blev bjudna på foliestekt öring fångad med deras egenhändigt bundna flugor gjorde inte saken sämre.

Alla hade fått fisk, mest harr. Nedanför deras läger rann strömmen ut i ett sel. Kvällen innan hade pojkarna sett ett stort rödingstim vaka där. De hade fiskat med allt vad nymfer heter men utan resultat. Matias, som är den skickligaste flugbindaren av de fyra, hade med sig fältbindningsutrustningen. Vi slog våra kloka huvuden ihop och kom överens om att olika varianter av fjädermyggpuppborde bindas upp. Dessutom fick de rådet att fiska med lite tunnare tafs – 0,15 borde vara lämpligt. Dels är fjällfisken skygg och dels fiskar de mindre flugorna bättre på tunn tafs.

Med dessa goda råd i bagaget kröp pojkarna till kajs. Solen stod redan högt, och den första värmen hade fått fart på myggen och förhoppningsvis också rödingen.

Vacker fjällröding

På vår vandring till rödingtjärnen gick vi förbi stora bestånd av den rödvioletta fjällnejlikan. Både Sveneric och jag knäböjde då och då och tog bilder på detta lilla underverk. Vi tog god tid på oss. Vi hade tid att inte ha

bråttom. Fjällfisketuren har en fantastisk förmåga att få oss att varva ner. Känslan påminner om den som ibland uppstår då man besöker kyrkan.

Nedanför den lodräta fjällbranten låg vår rödingtjärn med sitt mörkgröna vatten. Några små försiktiga vak skvallrade om aktivitet. Vi satte oss ner i strandvidet för att invänta den rätta tidpunkten. Snart upptäckte vi dagsländor. De var ganska stora. Skulle det bli torrflugefiske? Ett första plaskvak besannade våra förhoppningar.

Vi satt kvar. Vi visste att rödingen vandrar av och an i stim och snart skulle de vara inom kasthåll. Vi var beredda. När stemmet var ett tiotal

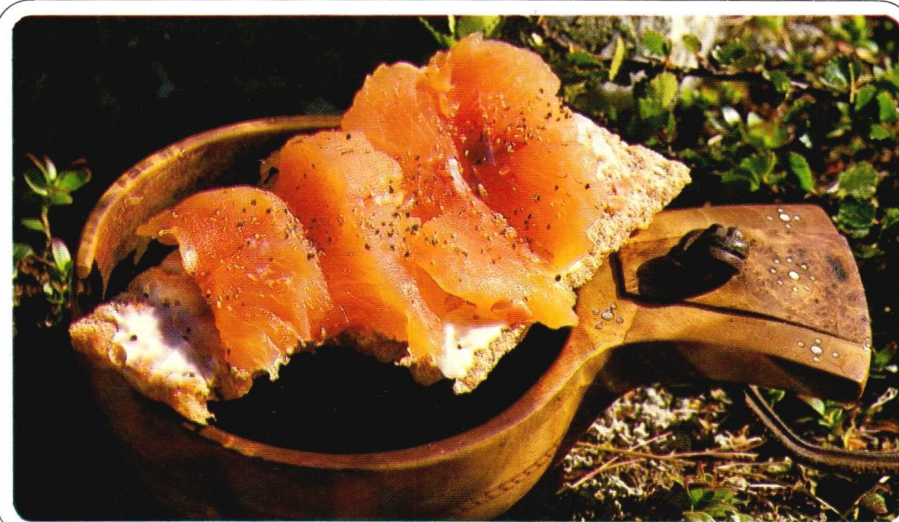

Våra mammor trodde nog att vi skulle svälta ihjäl. Men med Svereric och Leif som kockar äter man bättre i fjällen än hemma vid köksbordet.

meter ifrån oss, presenterade vi våra förrådiska flugor på den blanka vattenspegeln, tog hem lite löslina och såg till att videt inte skulle trassla in sig i linan. Spänningen steg, fisken var nu framme.

Ett vak alldeles intill min fluga fick mig att reflexmässigt göra mothugg. Att sedan i nästa sekund ångra sig innebär, som många erfarit, en ovanligt strulig linbåge som dekorerar strandvidet.

forts på sid 46

Slav under laxen...

Slav under lasten, brukar man säga, men i mitt fall är jag slav under laxen – och jag är inte ensam. Om laxfebern väl slår klorna i oss, är vi slavar för evigt. Vi lever för vårt laxfiske. Alltid. Om vi inte fiskar, drömmer vi om det... vi som bär laxflugefiskarnas Kains-märke.

Av Martin G Erikson

Jag ska erkänna det med en gång, jag är redan en laxens slav, och den som söker en objektiv och saklig skildring av laxfisket bör sluta att läsa här. Jag inbillar mig visserligen att jag ännu har ett visst perspektiv på tillvaron, och att laxflugans gift ännu inte helt fördunklat mina sinnen, men det är möjligt att vad som skulle blivit en sansad och omdömesfull skildring av laxfiskets glädjeämnen och vedermodor, istället blir en kärleksförklaring till Salmo salar och The Nobel Art. Skulle så vara fallet, ber jag om överseende med detta, för min avsikt är enbart att berätta vad jag som laxfiskare funnit på min väg längs älvarna fram till Laxen.

Man behöver bara besöka en laxälv för att finna, att de förhållanden som en laxfiskare lever under gör att han har alla chanser att utvecklas till en särpling av sällan skådat slag. Det är faktiskt lätt att han blir en laxfanatiker, ett "laxfiskefreak", vars hela värld kretsar kring Den Blanke i strömmen.

Allra värst härvidlag är den extreme laxflugefiskaren. Han väljer att göra sin fiskemetod till ett självändamål; det är inte fångsten i sig som är det viktigaste, utan sättet den fångas på, och han väljer att få ut maximalt av varje fisk istället för maximalt med fisk.

För honom blir tiden mellan huggen en nog så viktig del av själva upplevelsen. Att få fiska sig nerför en porlande ström i underbar natur och att få utveckla sitt kastande till en konst betyder mer för denne fiskare, än att fånga någon lax extra genom att byta till spinn eller råka.

I ett avseende skiljer sig dock inte vår flugfanatiker från andra, normala (?) laxfiskare. Flugfiskaren har visserligen gett sitt fiske ytterligare dimensioner, men under ytan ligger alltid laxfebern och glöder, och när den blommar ut för fullt kan han fiska fyrtio timmar i sträck – eller döpa sin katt till Hardy.

Vad är det då som gör laxfisket så speciellt?

Dels är det miljön. När jag själv, som nyfrälst laxflugefiskare, började snegla på de möjligheter som Norge erbjöd, hade jag en klar bild av Älven, och allt som därtill hörde.

För min inre syn såg jag en dal omgiven av mäktiga fjäll, och på dess botten slingrade sig älven, växlande mellan dånande forsar och lugnare pooler, där man kunde vada ut och bjuda fisken sina flugor. Dalen var klädd i en tjock, härlig grönska, där taltrastarna lärde sig att härma knarrande flugrullar under de ljusa sommarkvällarna.

Till bilden hörde givetvis några gårdar och en hytte, där man efter avslutat fiske kunde karva i en rökt färbbog och blanda gök på bygdens egen brygd. Bilden visade sig stämma! Norge var just så underbart som jag hade uppmålat det för mig.

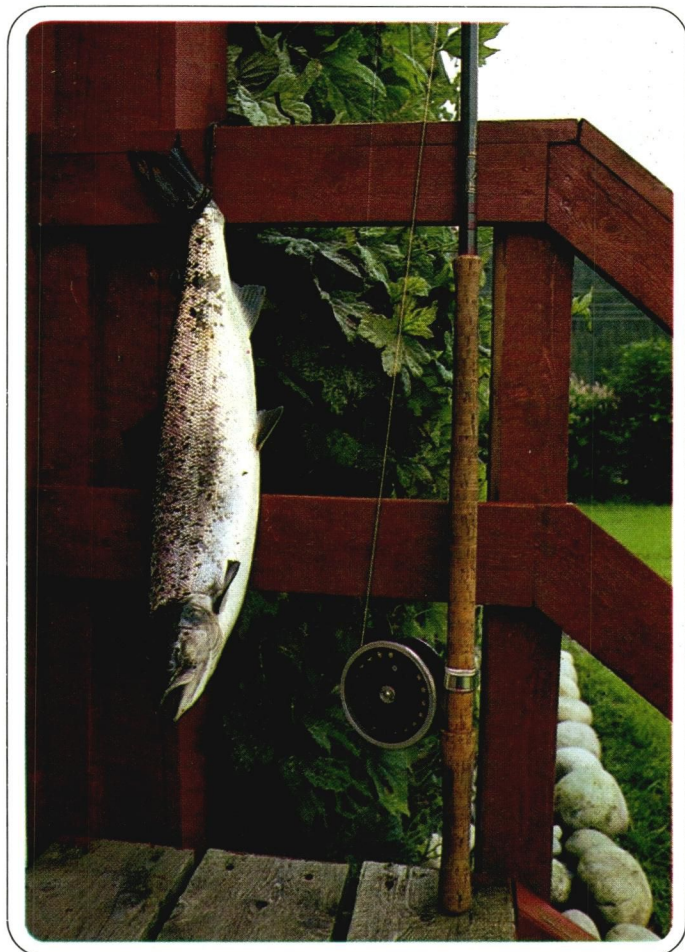
Visserligen råkar man ut för drivgarn, Gyrodactulus salaris, högvatten, lågvatten, för varmt eller för kallt vatten, räkmetare med jättesänken i flugpoolerna och alla andra olyckor som, likt Egyptens gräshoppor, hemsöker en stackars flugfiskare. Men vad gör det, bara det finns blank fisk i älven?

Vad är det mer som gör laxfisket så speciellt?

Jag tror att svaret ger sig självt när man studerar vad vår laxfiskare verkligen sysslar med.

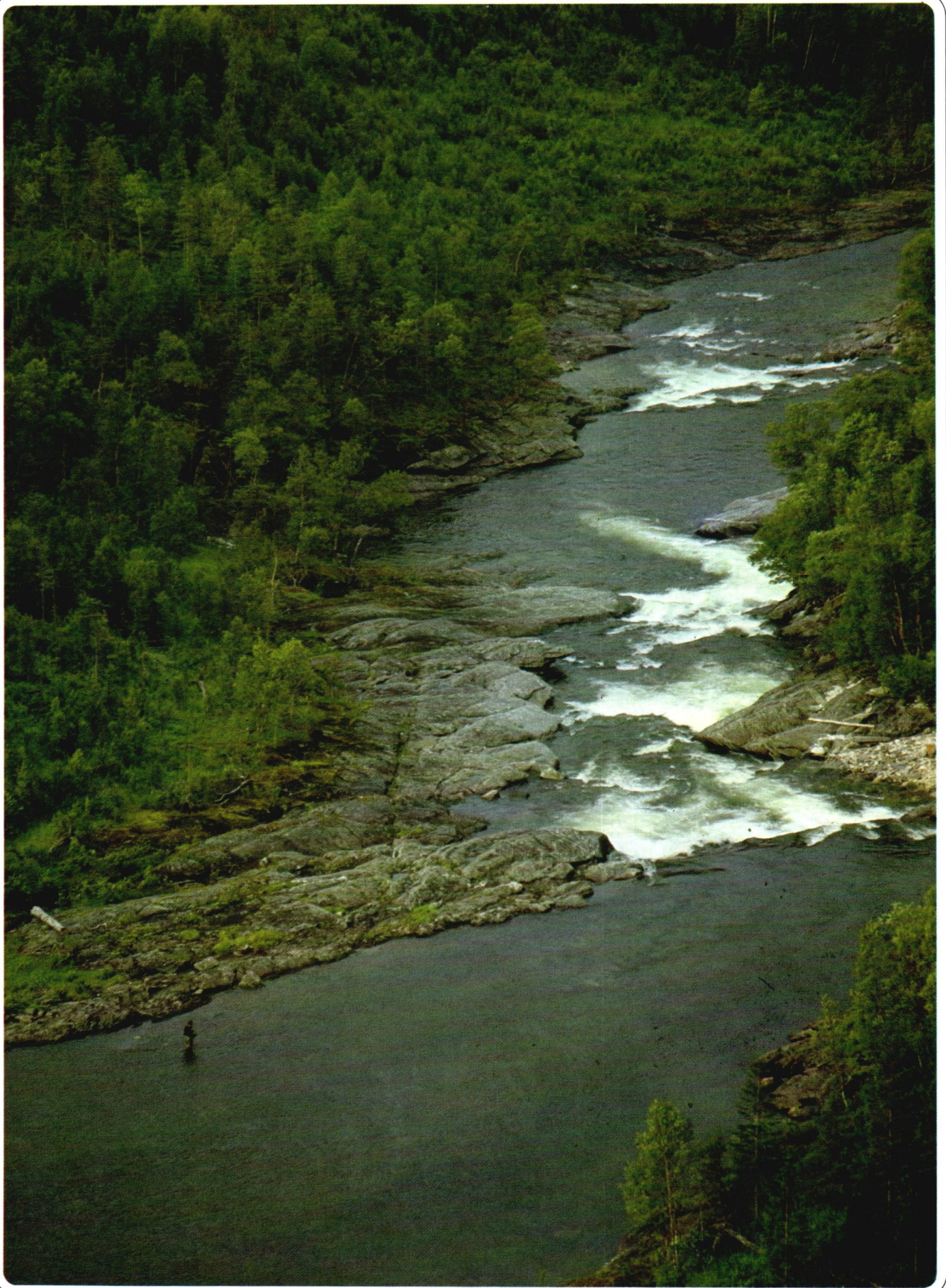
Så snart säsongen är slut börjar planeringen inför nästa år. Han ägnar vintern åt att studera kartor och fångststatistik, bygga ett nytt spö och binda flugor.

Han har ett kontaktnät av likasinnade, med vilka han utbyter erfarenheter. Men majoriteten av hans fiskebekanta vet inte ens
forts på nästa uppslag

Ibland belönas vi med en silverskatt.

För min inre syn såg jag en mäktig dal, och djupt där nere forsade lax-älven... drömläven.

forts från föreg uppslag till vilket fylke han skall åka. Det är ganska ont om "purister", och hans fasa är att maskfiskare skall hitta hans drömsträcka, bara för att han sagt några ord för mycket.

Det bästa han vet är att få sitta tillsammans med likasinnade och titta på diabilder och diskutera om en viss høl skall fiskas från norra eller södra stranden.

Så kommer äntligen den korta nordiska sommaren, och vår laxfiskare lämnar familj och anhöriga för att resa upp till norska obygdén. Där bosätter han sig i tält eller hytte vid någon älvs-träcka som han hyrt för familjens sparpengar. Vissa gudabenådade fiskare ligger till och med ute månader i sträck.

I den värsta julivärmen, när normala semester-människor ligger och solar, klär han sig i brösthöga gummibyxor samt en liten väst med massor av fickor. I dessa kan man finna det mesta, från vattentermometer till en vackert svarvad mässingsstav att slå ihjäl laxen med.

Som kronan på verket bär han, likt ett laxfiskarens Kains-märke, någon form av huoudbonad. Dessa varierar i det oändliga

till utseende och form, men brukar tyda på påfallande dålig smak. När fiskaren så är färdigekiperad, vadar han ut och ställer sig i en fors med en utrustning för cirka tretusen kronor. Dessutom har han minst en utrustning på stranden i reserv samt ett lättare havsörings-spö.

Äntligen kan han välja ut en av sina hundratals flugor och börja fiska.

Nu ska han fånga en lax, har han tänkt sig, och det vore ju gott och väl om laxen åt när den befann sig i älven.

Det gör den inte.

Kommen så här långt måste nämligen vår laxfiskare besinna Hugh Falkus visdom: "Det är inte underligt om laxen inte tar din fluga, det underliga är att den ibland gör det".

Med en lätt travestering på laxoraklets ord skulle man kunna säga, att det är inte underligt att laxfiskarna är som dom är, det underliga är att dom inte är värre!

Och jag själv? Ja, förra sommaren låg jag i Norge i en månad, och nu i sommar ska jag till Skottland. Sedan må min omvärld döma mig hur den vill...

Midssommarafton

Midsommaraftons morgon.

Uppehållsväder.

Packning av ryggsäckar, koll av fiskeutrustning.

Iväg till klubbvattnet. Ingen annan fiskare där.

Fika - mygg - solsken. Fiskerunda runt sjön.

Lunch. Ingen fiskare syns till.

Ännu en fiskerunda, lika fiskfri som den första.

Fågelsång - stillhet - surrande insekter - blommor.

En liten gran utanför tältet får en blomkrans och blir midsommarstång.

Middag, sill, potatis, skinka och gott att dricka.

Midssommarkvällen övergår till natt.

Skymningen sänker sig och ger sjön ett speciellt skimmer.

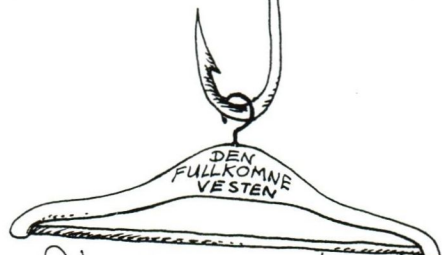
Brasa - fika. Bara naturens stillhet, min fiske-kompis och jag.

Vad gör det att vi inte fick någon fisk!

Sigrid Ahl

Teckning: Thomas Olson

FLUEFLIPP

av. Leif Bonann-Larsen 87.

HM... DETTE VAR ET FINT MØNSTER TIL EN PRAKTISK OG NØKTERN FISKEVEST

- MED BARE NOEN ØRSMÅ FORANDRINGER VIL DEN BLI SOM SKREDDERSYDD FOR MINE BEHOV....

I TILLEGG TIL NOEN EKSTRA LOMMER FOR FLUER OG RESER- VESPOLER, TRENGER JEG ËN TIL FELTBINDESETTET, OG EN TIL KOMPAKTKAMERAET. TELELINSA MÅ JEG OGSÅ HA

- ENDELIG SKAL SYKURSET OG DEN RÅDYRE MASKINEN FORRENTE SEG....

- MEN OM NÅ UHELLET SKULLE VÆRE UTE... DA ER DET GODT Å HA EI LITA LOMME MED STANGRINGER OG SURRETRÅD

... OG HVA OM HELE SKITEN BREKKER? - DA VILLE EN "SMUGGLER" I EI BAKLomme KUNNE REDDE DAGEN... - TERMOS OG MATPAKKE BØR OGSÅ VÆRE I VESTEN, - SÅ JEG SLIPPER Å VADE KILOMETERVIS TILBAKE TIL RYGGSEKKEN PÅ RASTEPLASSEN

.... SPRITPENNER TIL FARGING AV FLUER, INSEKTHÅV OG FANGSTNETT FOR NYMFER... - REAGENS RØR OG SPRIT FOR OPPBEVARING...

- MENS JEG TENKER PÅ SMÅKRYP, - HVA MED MYGGOLJE OG NETT MOT KNOTTLAGEN ?? ... DESSUTEN MÅ JEG HA EI LETT TILGJENGELIG LOMME FOR MINICOMPUTEREN MED OVERSIKT OVER DE ØVRIGE LOMMENE...

JEG BLIR NØDT TIL Å IMPROVISERE LITT, OG HELLER KOMPROMISSE PÅ VESTENS LENGDE....

... DE NEDERSTE LOMMENE FÅR JEG RESERVERE FOR VÅTFLUENE....

Gäddan är vår största flugfisk utan fettfena. Tar man den som här på en flytande "musfluga", så är den samtidigt en av de mest spännande.

Inte laxfiskar – men väl flugfiskar!

*Det finns en värld utanför Verona – fiskar utan fettfena
är väl värda en alldeles egen mässa...*

*Av Steen Ulnits
Teckning: Gunnar Johnson*

Det har tit undret mig, at fisk uden fedtfinne rangerer så lavt på fluefiskerens hitliste. Det har undret mig, for selv har jeg haft nogle af mine bedste oplevelser med netop disse fisk.

– Jag er en fluesnob, men ingen fiskesnob. Jeg fisker fortrinsvis flue, men jeg gør det efter alt, der måtte vise interesse for mine fluer. Jeg fisker tørt eller vådt efter fisk med eller uden fedtfinne. Jeg er gourmet og gourmand på én gang.

Måske skyldes det, at jeg er vokset op som fluefisker på en ø uden strømvand af fiskbar størrelse. Der var langt til de jyske åer, men der var kilometer efter kilometer af fine kyststrækninger. Her var der havørred, torsk og hornfiske at øve sig på. Endvidere var der mange små moser og tørvegrave med en fin bestand af ikke mindst gedder.

– Kan man ikke få den, man elsker, må man elske den, man kan få. Sådan lyder et gammelt ordsprog, og sådan

blev det for mig. Jeg læste alt, jeg kunne få fat i om laks, ørred og stalling i strømvande. Jeg kunne min Wellendorf, Saabye og Torp Jacobsen udenad! Men det var i det stillestående salt- og ferskvand, jeg gjorde mine første mange fluekast.

Torsken

Det holdt hårdt og tog et halvt år, før jeg fik min første fluefangede kyst-

ørred. Men inden da var adskillige snese torsk gået ombord i mine fluer, som var tiltænkt den "ædle" havørred. I starten irriterede de mig, men efterhånden som jeg fik styr på kystfluefiskeriet, blev de mine gode venner.

Idag er der – desværre – ikke mange torsk ved de danske kyster. Overfiskning og næringsstofforurening har gjort det svært at være torsk i de indre danske farvande... Men da jeg gjorde mine første fluekast, var der mange fine kysttorsk i 2–3 pundes klassen. Var man heldig, fik man hvert år et par flotte 5–6 pundes basser med herlige "smilehuller" i nakken.

Første gang jeg satte min lille palmerflue i kæften på en velkonditioneret kysttorsk, blev jeg såre overrasket. Den tog længst ude i kastet og nærmest flæede linen ud af hånden på mig i et langt udløb. Jeg havde mindst regnet med en 2 kg's ørred, da en tykvommet og rødbrun tangtorsk på 3 pund gled ind i fangstnettet. Så mange kræfter – og så en torsk! Jeg måtte i høj grad revidere min opfattelse af torsken som en sløv fisk!

– Efterhånden begyndte jeg at betragte kysttorsken som en fin fluefisk, der samtidig var langt mere trofast end den noget uberegnelige havørred. Når forholdene ellers var til det, kunne man altid regne med torsken. Den var der, når mørket faldt på, og de fleste fiskere gik hjem.

– Jeg har haft mange herlige oplevelser med tangtorskene, der søger helt ind på lavt vand efter deres livret – krabber! Specielt husker jeg en isnende kold februar dag, hvor jeg var ude efter en tidlig havørred. Det var endnu alt for koldt til torsk. Det vidste torskene nu intet om. Pludselig – i skumringen – fandt jeg mig selv omringet af fouragerende torsk. De sås tydeligt som sorte skygger over sandrevlen, jeg stod på.

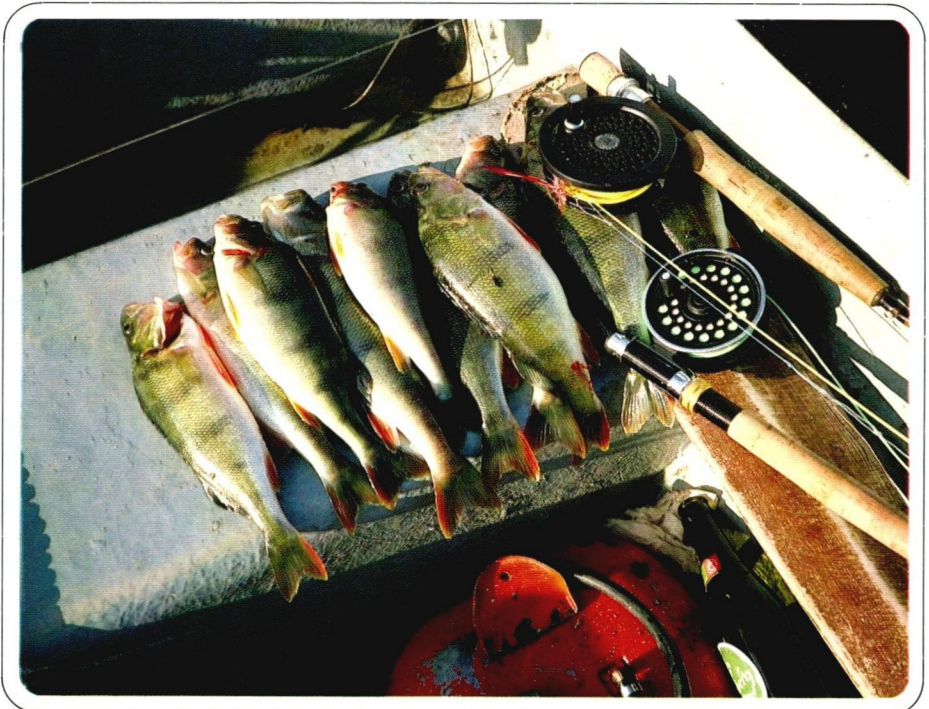
– Det var utroligt spændende. Hver gang min flue kom vimsende ind over den lyse sandbund, var der torsk efter den. En enkelt gang talte jeg 6 torsk, der nærmest sloges om fluen. De havde så travlt med hinanden, at de slet ikke opdagede torsk nummer 7, der pludselig dukkede frem og stjal fluen!

– Men det var undtagelsen. Normalt skulle man frem til maj, før der for alvor kom gang i torskefiskeriet. Da jagede fiskene i overfladen, og man så tydeligt de store rygfinner over vandet. Bevares, man kunne tage dem på almindelige fluer, men endnu sjovere var det at tage dem på "tørt" – en streamerkrog fyldt op med nedklippet hjortehår. En mus uden

forts på næsta sida

Horngäddan är en förnämlig flugfisk, som med fördel fiskas med lätt utrustning och små flugor. Lägg märke till det lilla hudvecket ytterst på underkäken.

Abborren är en härlig flugfisk, som vi har möjlighet att fiska i de flesta vatten.

forts från föreg sida
hale, som vi siden døbte "cigaren".
Det er altid fascinerende at se fisken
tage en stor flue, der streamer i over-
fladen – om det så er torsk!

Horngäddan

I maj dukkede også en anden
spændende fisk op ved kysten –
hornfisken. Det er torskens diametra-
le modsætning – på alle punkter.
Torsken er bred og langsom, mens
hornfisken er lang og lynhurtig. Tors-
ken nusser normalt rundt ved bun-
den – hornfisken gerne i overfladen.
Og endelig elsker torsken en ordentlig
mundfuld, hvad hornfisken ikke
gør. I hvert fald er en ordentlig mund-
fuld for en hornfisk væsentlig mind-
re!

Også hornfisken er en fin fluefisk,
omend på sin helt egen måde. Hvis
ellers man kan tale om tradition i den-
ne sammenhæng, så er der tradition
for at fange hornfisken på store rør-
fluer. – Hvorfor? Sikkert en overtagel-
se fra spinnefiskeriet, hvor man i
mange år har vidst, at hornfisken let-
test kroges med en lille trekrog. Al-
mindelige kroge har svært ved at få
hold i det lange næb.

Men store rørfluer er nu ikke den
optimale agn til hornfisken. Jeg har
kigget i hundredvis af hornfisk i ma-
ven, og det er sjældent at finde store
byttefisk. Er det endelig fisk, er det
ofte små hundestejler. Det mest al-
mindelige er forskellige små krebsdyr
– tanglopper og tanglus – som den
plukker med sit følsomme sværd.
Kigger man efter, ser man, at hornfis-
kens underkæbe yderst er forsynet
med en lille følsom hudfold. Den ud-
nytter fisken på samme måde som
f.eks. en bekkasin, når den plukker
små fødeemner. Større fisk bedøves
med slag af næbbet, før de samles op
og sluges.

– Og hvad kan man så lære af det?
Jo, at bruge små fluer – små rørfluer
på 2–3 cm's længde. De kombinerer
rørfluens gode krogningssegenskaber
med en størrelse, der virker mere na-
turlig for en hornfisk. De større fluer
følges ganske vist ofte interesseret
ind til stangspidsen, men det bliver tit
ved interessen. Små fluer giver til
gengæld kontante hug!

I en lille vig nær min bopæl vrimler
det hvert år med gydende hornfisk.
Vigen er lavvandet og blødbundet,
men hornfiskene elsker den. Når de
kommer for at gyde i maj, er det et
sandt eldorado med fluestangen.
Småflokkede af sølvblanke strømpile

bryder overfladen rundt omkring –
snart her snart der. Hornfisken har et
meget skarpt syn – tænk blot på de
store øjne – og den er let at skræmme.
Sporten er derfor at snige sig uset ind
på kastehold af en sådan flok – og så
servere dem en lille rørflue. Ofte er
der hug med det samme – ofte sikkert
af ren og skær aggression. – Hvem
har lyst til at blive afbrudt midt i bryl-
luppet?!

– Hornfisken er ikke stor – de fleste
er vel 50–70 cm lange – og er ellers
forholdene til det, kan man anvende
lettere grej end normalt på kysten.
Mit favoritgrej under sådanne om-
stændigheder er en 9 fods stang med
en flydende WF5. Forfanget er langt
og tilspidset til 0.18. Da er det sport at
fiske hornfisk. Da får man underhold-
ning for alle pengene, når hornfisken
danser afsted på halen med den lille
rørflue dinglende fra næbbet!

Makrillen

Desværre har jeg aldrig selv haft
mulighed for at dyrke fluefiskeri efter
makreller – desværre, for bedre og
stærkere fighter findes næppe i dans-
ke farvande. Men bekendte i Frede-
rikshavn har. Med hurtige både spot-
ter og indhenter de makrellerne, når
der er mågesjov i overfladen. Og med
hurtigsynkende liner samt farvestær-
ke fluer fanger de dem! Fluen skal ned
under småfiskene – derfor den synk-
ende line. Det hele skal gå hurtigt, for
pludselig er fiskene væk igen.

Gäddan

Min længste gedde nogensinde tog
jeg på flue – på en hjortehårsmus fis-
ket i overfladen. Gedden tog brutalt
og fightede hårdt i lang tid. Jeg var
sikker på en rekordfisk, for jeg så den
flere gange vælte sig i overfladen. Og
den var lang! Den viste sig at måle
hele 110 cm – en lang og meget slank
augustgedde, der imidlertid ikke vejede
mere end 6 kg... Syg var den ikke,
ej heller udleget. Den var blot lang og
slank...

– Det er snart mange år siden, at jeg
tog mine første fluegedder. Det skete
i en lille mose, hvor det var vanskeligt
at spinnefiske. Vandet var lavt og grø-
den høj. Jeg prøvede derfor med for-
skellige fluer og fandt hurtigt ud af, at
jo større jo bedre! Og at hvid, gul,
orange og rød var sikre farver. Det er
de stadig, omend jeg idag mest an-
vender dem i store "tarpon style" flu-
er med lange, flagrende haler af sa-
delhackler.

Det er de "våde" geddefluer, der
på årsbasis tager de fleste gedder.
Men det er helt sikkert mine mus, der
tager de sjoveste! At fiske en mus
stribende i overfladen er for mig helt
på højde med det bedste tørfluefiske-
ri. Og selve huggene er langt bedre!
Jeg kaster mine mus ind i åbninger
mellem siv og åkander, lader dem sid-
de et øjeblik på vandet, før jeg begyn-
der at tage line ind. Pludselig er mu-
sen bare væk, så hurtigt går det! En
hvirvel i vandet viser, at gedden har
været der. Det gælder om ikke at være
for hurtig med sit tilslag, for gedden
bider til og holder fast. Der er masser
af tid. En mere spændende måde at
fiske gedder på findes ikke!

Abborren

For nogle få dage siden var jeg med
min gode ven Henrik på søen efter
gedde. Vi så mange om formiddagen
– 2–3 kg's gedder, der blot luntede
efter fluen uden at hugge. To fisk hav-
nede på land – en to-tre krogede fisk
blev derude. Sidst på eftermiddagen
drev vi ude over rankegrøden, da
årets yngel pludselig for ud af vandet
– jaget nedefra af en flok abborrer. De
så nærmest ud, som regnede det – så
mange småfisk var der.

Vi placerer båden så nær på stedet
som muligt, og allerede første kast
giver resultat. En bølge viser sig bag
min store rød-hvide geddeflue – en
samme, som gedderne gik på tidlige-
re på dagen – og der er fast fisk! En
næsten pundstor aborre har inhaleret
den ti cm lange geddeflue. Da den
kommer indenbords, gylper den
småfisk op, der næppe er mere end 3
cm lange. Fiskeriet fortsætter, og in-
den flokken er væk, har vi ti fine abor-
rer i båden – alle taget på samme ged-
deflue!

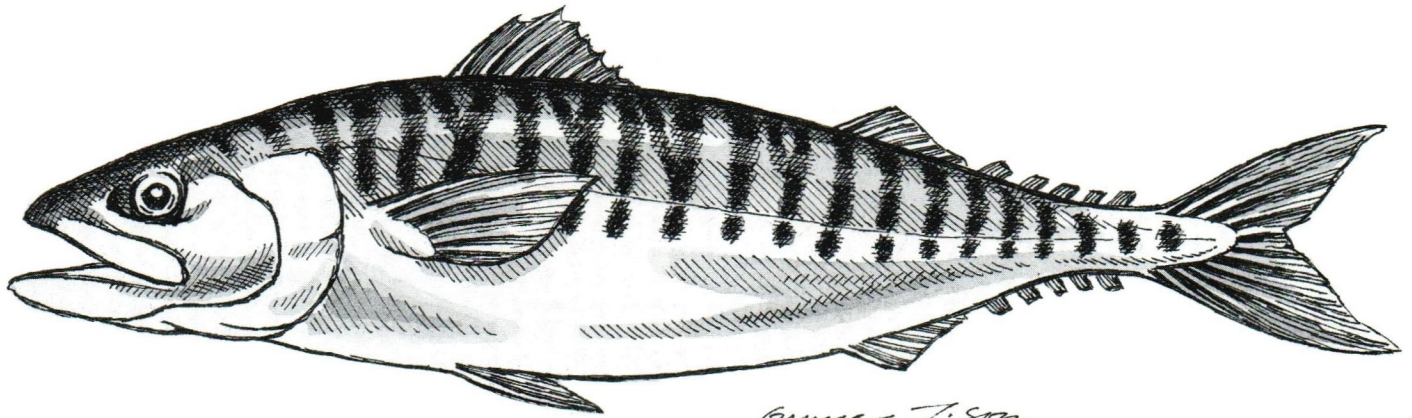
Normalt er aborren en svær fisk på
fluestangen. Flokkene flytter meget,
og problemet er som oftest at lokalise-
re dem. Men har man først fundet
dem, da lader de sig meget vel overta-
le af en flue!

Så fiskar man i USA

I USA er det såre almindeligt at
fluefiske efter fisk uden fedtfinne.
Tænk blot på fisk som bonefish og
tarpon, der trækker fiskere fra hele
verden. Men mindre kan også gøre
det. I de allerfleste småsøer er der
bass – stormundet eller småmundet
alt efter vandtemperaturen – og i næs-
ten hvert eneste vandhul flokkes blu-
egill, crappie og andre småfisk af den-
ne familie.

Makrillen – en nära nog helt okänd flugfisk.

Amerikanerne fluefisker efter dem alle – selv de mindste. Bassen har sine inkarnerede efterstræbere, der elsker den hårde fight, som fisken leverer. Da jeg i '81 besøgte Oregon på USA's vestkyst, var det for at fiske steelhead. Men mine værter insisterede på, at jeg også prøvede noget "warm water fishing". Jeg vidste ikke, hvad de mente, men tog selvfølgelig mod tilbuddet.

Vi tog ud til nogle små vandhuller, der lå næsten ude i Oregon's ørken. Lufttemperaturen var et godt stykke over de 30 grader C, vandtemperaturen næppe meget mindre... Vandet i småsøerne var klart, men fyldt med trevlede grønalger. I sivkanterne kunne man se små stimer af bluegill – en af USA's mest populære sportsfisk, sin ringe størrelse til trods.

På en lille gul Rackelhane tog jeg flere fisk ud af hver flok, inden fiskene spredtes. Kom man tilbage en halv time senere, var flokken samlet igen. Jeg havde den store ære og det held, at jeg fangede dagens fisk – en bluegill, der næppe var meget større end min hånd! Men fine fightere var det og et interessant fiskeri.

Karpfiskarna

Herhjemme har jeg dyrket en del fluefiskeri efter diverse karpfisk – rimter (id), skaller (mört) og brasen (braxen). Specielt husker jeg en tur med Pelle Klippinge til et lille elvudløb i Bottenviken. Vort mål er rimterne, der trækker ind og ud med strømmen.

Forholdene ser ikke lovende ud. Det blæser kraftigt, og spredte byger

pisker forbi det lille elvudløb. Pelle er dog optimist, og lidt efter ser vi da også de første rimter. Desværre uden for kastehold, men de kommer ind med mørket, lover Pelle.

Han anbefaler små fluer med rødt i og får snart hug på en lille Royal Coachman str 14. Fisken er stærk og går lidt efter med fluen. Gunnar – velkendt af dette blads læsere – roder i flueæsken, finder et eller andet frem og binder det på forfanget. Lidt senere ser jeg hans kulfiberstang stå i en stor bue, og snart lander han en flot rimte på halvandet kilo. Få minutter efter sker det samme igen.

Selv mærker jeg absolut intet. – Hvad bruger du? råber jeg over udløbet, så højt jeg kan. – Bradshaw's Fancy! lyder det tilbage – har du ingen? Det har jeg ikke, men Pelle viser sig som den fuldendte vært. Han krydser elven og henter Gunnars sidste Bradshaw's Fancy til mig. Den er ikke lille – bundet på en 4x lang streamerkrog str 8 – men der er da rødt i den.

Det er halvmørkt, da jeg knytter fluen på 0.20-forfanget og svirper den

ud til rimterne. Den går nu et par stanglængder ude og ruller med ryggen fri af vandet – et fascinerende syn i det svindende lys.

Jeg mærker et lille forsigtigt næk i linen og strammer op. Den første rimte er kroget og stikker til havs med fluen. Pelle er lige så imponeret som jeg. – Tænk, at den rette flue betyder så meget! Jeg får fisken ind, befrier den for krogen og beundrer dens store, blanke skæl og de smukke farver. Jeg er ved at sætte den ud igen, da den gylper en god portion bitte-små muslinger op på min anorak. – Tak for sidst!

Da andet kast giver en lige så stor rimte, bliver vi helt betænkelige. Det er næsten for nemt, det her. – Chans for hattrick, siger Pelle, da jeg tredje gang svirper fluen ud. Og den tredje rimte tager uden tøven...

Sådan fortsatte det, til natmørket tvang os hjem igen. Den ene flotte rimte efter den anden lod sig friste af Gunnars Bradshaw's Fancy!

Og sådan er det tit. Ofte er det fisk uden fedtfinne, der giver de bedste oplevelser!

Hur får man tag på den här roliga, färgglada (gul fond, röd mask), 12 cm stora **dekalen?**

Skicka helt enkelt **två** internationella svarsakuponger (finns på alla postkontor) till

Verlag J. Schück · Fack 1170
D-8504 Stein · Västtyskland

1. Håll abborren i vänster hand med huvudet mot dig. Stick in kniven bakom huvudet och för den under skinnet utmed ryggen ända bak till stjärtfenan. Upprepa samma sak på andra sidan ryggen.

2. Behåll greppet om fisken. Kläm fast bakre delen av fenan mellan knivbladet och tummen. Det är nu bara att föra handen mot dig och hela ryggen följer med.

Så flår du en abborre!

Av Hasse Norell

Foto: Kenneth Boström

Visst är det skoj att fiska, och när det gäller abborren kan man med gott samvete fiska åtskilligt och behålla hela fångsten. Det är ju en så vanlig fisk, att det närmast är en fiskevårdande åtgärd att hålla bestånden nere. Annars förökar den sig så att den till slut bildar tusenbrödrabestånd av fingerlånga småabborrar.

Men det är inte lika roligt att rensa fisken. Har man tagit ett tjugotal abborrar, så har man ett styvt arbete

3. Behåll greppet om abborren. För kniven under skinnet ner bakom gällocket och snitta genom skinnet.

framför sig innan de är färdiga för grytan – om man inte lärt sig att få dem med rätt teknik vill säga.

Många klagar för övrigt på abborren och menar att den är ett "nål-brev". Men då vet de inte hur man ska flå och rensa, och framför allt brukar de bli mycket förvånade när de får veta, att abborren bara har 11 lösa ben på varje sida när ryggrad och revben är borttagna. De sista lösa benen skär man lätt bort – och har då två stycken garanterat benfria filéer.... Då älskar till och med små barn att äta abborre!

Går som en dans

Dessutom mår all fisk väl av att rensas så snart som möjligt, och det betyder att jag brukar göra det redan ute vid sjön. Väl hemkommen är det inte lika inbjudande att ställa sig vid diskbänken det första man gör. Det blir om möjligt ännu mindre populärt, om man överlämnar den del av jobbet till fru eller sambo.

Nej, har vi varit ute och fiskat, så kan vi också ta vara på vår fångst, och med min metod går det hela som en dans.

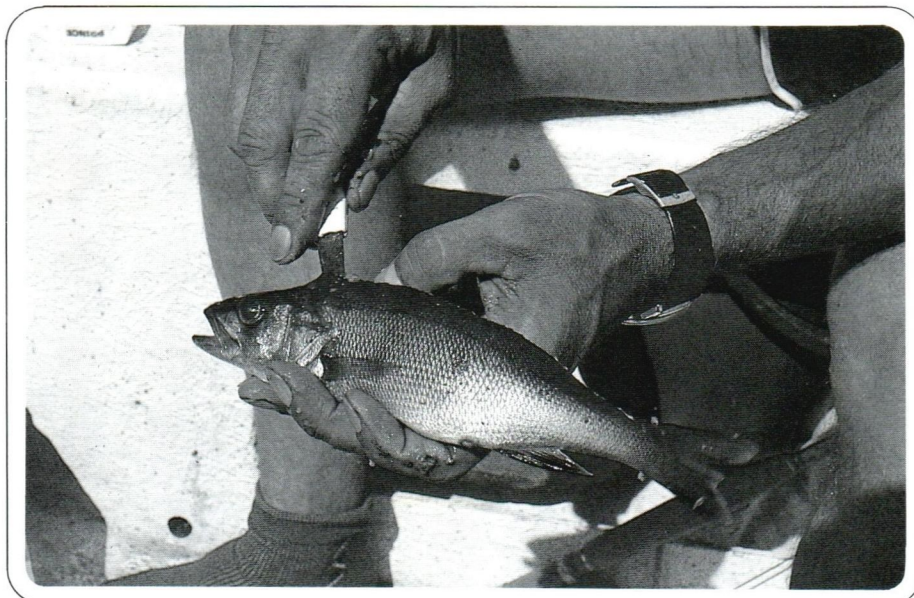
På bilderna på de här sidorna visar vi hur du lätt flå abborrar på upp till 5 hekto med några enkla handgrepp. Skär du sedan ut de 11 lösa småbenen ur varje filet, så är fisken garanterat benfri. Benen sitter i en rad på var sida om ryggraden i den främre halvan.

En förutsättning för den här tekniken är att du har brutit nacken av fisken, innan du börjar flå den. Men eftersom det är den snabbaste och humanaste avlivningsmetoden, så förutsätter jag att du har gjort det redan då du krockar loss abborren. Sätt tummen i munnen på fisken och bryt huvudet uppåt/bakåt tills nacken knäcks. Då kommer också huvudet att lossna, när du senare drar skinnet av fisken.

Kniv med kort blad

För att flå fisken använder jag helst en hobbykniv med tunnt, smalt blad, forts på nästa sida

5. Lagg ifrån dig kniven. Den behöver du inte mer. Fatta abborren med vänster hand och med fiskens huvud mot dig. Höger hands tumme förs nu in under skinnet och du bokstavligen skalar av detta.

4. Vänd fisken i handen som bilden visar och snitta på samma sätt på andra sidan.

forts från föreg sida

men det går säkert lika bra med en liten pennkniv eller liknande – bara bladet är tillräckligt kort.

Som en extra liten inspiration inför sommarens abborrfiske har fiskerikonserntent Ingvar Josefsson hjälpt mig sammanställa några läckra recept, vilka jag varmt vill rekommendera!

BLÅ PORTENS ABBORRE

(4 port)

1–1¼ kg portionsabborrar

100–200 gr

1½ tsk salt

2 msk smör eller margarin

2 msk vetemjöl

½ dl hackad persilja

½ dl hackad dill

2–3 dl vatten eller fiskbuljong

Fjälla eller flå abborren. Gnid in fisken med salt. Smörj en låg kastrull med smör och strö i hälften av det hackade gröna. Lägg abborrarna tätt tillsammans med ryggarna uppåt. Blanda samman resten av smöret med mjölet till en pasta och klicka den över fisken, strö över resten av det gröna och håll på vattnet eller buljongen.

Låt det hela sjuda på svag värme under lock 10–15 minuter. Servera abborren direkt ur kastrullen med nykokt färskpotatis.

ABBORRBÖRSAR I MUSSELSÅS

(4 port)

½ kg abborrfiléer, vatten, salt

1 burk musslor i vatten

1–2 msk margarin

2 msk vetemjöl

salt, vitpeppar, finklippt dill

1 citron

Vik filéerna och sjud dem i litet saltat vatten + musselspad ca 8 minuter. Ta upp dem och håll dem varma i en form under folie. Smält margarin i en kastrull och rör i 2 msk vetemjöl. Späd med 4 dl fiskspad och sjud i 5 minuter. Rör om försiktigt då och då. Klipp rikligt med dill i den simmiga såsen och smaka av med saft från 1/2 citron. Tillsätt musslorna och håll såsen över fisken.

Garnera med citronhalvmånar och dillkvistar. Serveras med kokta gröna ärter och färskpotatis.

6. Fatta fisken med höger hand och med huvudet mot dig. Vänster hands tumme förs in under skinnet och detta skalas av likadant på denna sida.

7. Fatta med högerhandens tumme och pekfinger om fiskens stjärt och drag av skinnet. Inälvorna följer med och, om du brutit nacken av fisken, även huvudet.

SMÖRSTEKTA APTITRETARE

Filéa en hop småabborre, det tar lite tid, men det är det värt. Rulla filéerna i saltat och pepprat rågsikt, stek sakta i rikligt med smör.

ABBORRE SOTO MAYOR

(4 port)

4 stora abborrar

1 dl matolja

1 hackad lök

saft av en citron + skalet skuret i bitar

salt, vitpeppar
mjöl, mjölk
olja till fritering

Filéa abborrarna. Blanda olja, lök, citron och kryddor. Lägg filéerna i en skål, håll över marinaden, blanda väl och låt stå kallt några timmar. Gärna över natten.

Tag upp och torka filéerna väl. Doppa dem i mjölk, sedan i saltat och pepprat vetemjöl. Stek eller fritera de panerade filéerna i en stekpanna med höga raka kanter i varm, inte alltför het olja.

Servera på ett varmt fat med skirat smör med persilja och kokt potatis. Prova med riven pepparrot till det skirade smöret.

8. Från första till sista bilden har bara någon minut förflutit, och resultatet är en lækker liten stekbit i höger hand.

RISHOLMENS ABBORRE MED "SMÖRGÅS"

(4 port)

4 stora abborrar
mjöl, salt, peppar

Till såsen:

abborrkroven, lök, morot, persiljestjälkar, lagerblad, vitt torrt vin, 150 g smör

Filéa abborrarna. Gör skroven rena från gälar och inälvor. Koka skrov och skinn i så kort späd att det endast täcker. Skumma mycket noga. Lägg i de hackade grönsakerna och lagerbladet och låt det hela koka tills grönsakerna är mjuka.

Ställ åt sidan med lock på i ca 30 minuter. Sila spadet genom en mycket fin sil. Häll i det vita vinet och koka in det hela tills det återstår endast ett par matskedar buljong. Vispa i smöret, 150 gram, och låt såsen stå ljummet.

Rulla abborrfiléerna i det kryddade

mjölet, stek sakta på lagom värme. Servera med såsen för sig och med nykokt potatis.

VALNÖTSFILÉ MED RIS

Filéer av abborre saltas och peppras lätt, vänd filéerna i vetemjöl och stek dem bruna med smör el margarin i stekpanna. Lägg upp dem på ett fat. Torka ur stekpannan och lägg i ett par matskedar nytt smör. Lägg i grovhackade (3–4) valnötskärnor för var fiskfilé och låt dem sakta steka i pannans smör, som inte får bli brunbränt.

Häll smör och kärnor på fiskfiléerna och lägg en klyfta citron eller lime på. Serveras med hollandässås och kokt potatis.

ABBORRFILÉER MED MUSSLOR

600 gram abborrfilé
1½ tsk salt

1 kryddmått vitpeppar
1/2 tsk timjan
1 burk musslor i vatten (225 g)
2 gula lökar i klyftor
2 msk smör eller margarin
1 dl torrt vitt vin eller vatten
2 tsk vetemjöl
1 dl vispgrädda
salt, vitpeppar
1 msk finhackad persilja

Dela filéerna på längden och strö på salt och kryddor. Rulla in en mussla i varje abborrfilé. Ställ fiskrulladerna i en smord ugnsfast form. Fräs löken i matfettet och lägg den mellan rulladerna i formen. Häll på musselspadet och det vita vinet. Täck med folie och låt sjuda i ugn, 200°, i ca 30 minuter.

Häll försiktigt av spadet i en kastrull, tillsatt grädden och red med mjölet utört i lite kallt vatten. Smak-sätt såsen med salt och peppar om det behövs och häll över fisken. Strö över hackad persilja.

Servera med en sallad och kokt potatis.

TIPSRUTAN:

Vax som ingalunda skadar silkets färg

Två lod fullkomligen hvitt och rent lartz blandas i en burk med 1 drackma blekt bivax och sammansmältas väl öfver lindrig eld samt få sedan sakta koka i 10 minuter. Då tillsättes 1/4 uns hvit pomada, och alltsammans får, under ständig omröring, koka sakta 1/4:dels timma. Derpå hälls det flytan-

de i ett kärl med rent, kallt vatten, då det ögonblickligen tjochnar. I detta tillstånd, och medan blandningen ännu är varm, knådes den duktigt mellan fingrarne (som böra vara väl rentvättade), tills den fullkomligen stelnat. Denna gnidning gifver vaxet dess nödiga seghet och klara silfverglans.

Ur Den skicklige Metaren, 1851

FISKEVÅRD*VATTENBRUK*MARINBIOLOGI

På Bräkne-Hoby Folkhögskola.

*Egen smoltodling för lax och öring.

*Egen kräftodling.

*Fiskevårdsprojekt i Bräkneån.

*Eget fartyg för havsundersökningar.

Studera och bo på folkhögskola i Blekinge, centrum för sportfiske och vattenbruk!

Blekingeläns folkhögskola,
370 10 Bräkne-Hoby. 0454/300 60.

Vill du bli en skicklig torrflugefiskare?

Då är kasttekniken mycket viktig.

Då är den dubbeltaperade fluglinan den bästa linan.

Då måste rätt fluga flyta rätt.

Då behövs kunskaper om fisken, sländorna och vattnet.

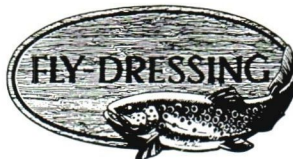
Det tycker vi i Gimdalen och kommer att göra vårt bästa för att utveckla ditt flugfiske i strömmande vatten.

Lars-Åke Olsson & Ulf Pierrou

Kurs, 13–17 juli och 21–25 sep. Pris 2200:– inkl helpension. Antal, 15. Anmälan senast 15 juni och 15 augusti.

Välkomna med förfrågningar till Lars-Åke Olsson, Gimdalen, Bräcke, 0693/130 34, 130 56.

SPONSOR

Nattfiske efter havsöring

forts från sid 25

dentligt snabb fisk, som spottar snabbt. Följaktligen sitter fisken inte alltid särskilt säkert och en försiktig drillning är därför av nöden. Långa mjuka spön drillar fisken försiktigt och utan ryck vilket också gör att fisken agerar lugnare.

I kolmörker rör sig fisken under drillningen ofta på en mycket liten yta, och det är lätt att få upp fisken till den plats man stod när den högg. I morgonljuset blir fisken mer lätt-skrämd och mycket mer aktiv och rusar ofta långt nedströms i älven. Det är då nödvändigt att följa fisken ner och avsluta kampen tvärs fisken för att sedan landa den på lämplig plats.

Vid landningen kan en håv vara användbar, men långa spön och håvar är svåra att få att samverka på rätt sätt. Därför föredrar jag personligen att stranda fisken. Skickliga håvare kan ofta håva fisken på ett mycket tidigt stadium i drillningen då den gärna kommer in nära land utan att vara utdrillad.

Försiktighet

Vad innebär då försiktighet vid nattfiske? Det innebär att bedriva det mesta fisket från land, d v s utan att vada. Fiska alltid över poolen en gång från land innan Du vadar – om det nu är nödvändigt att vada för att nå ståndplatser längre ner i poolen. Spara gärna dessa ståndplatser till gryningen. Sådana ståndplatser tycks vara mest givande i gryningen.

Använd inte ficklampa i vattnet eller på strandkanten. Gå upp en bit från älvsstranden, då du skall byta fluga. Se till att ljuset inte faller vare sig på Dig, Ditt ansikte eller ut över vattnet. Använd helst inte ficklampa vid hävningen av fisk. Det skrämmar både den fisken och andra i poolen. Brasor en bit upp på strandkanten tycks inte inverka negativt på fisket, men spring inte omkring mellan brasan och ståndplatserna. Din skugga skrämmar fisken mycket effektivt.

Rök gärna om Du har den ovanan,

men tänd inte rökverket för nära vatt-net och låt inte lågan spegla sig i Ditt ansikte. Rök inte heller cigaretter när Du fiskar. Blosset lyser upp Ditt vita ansikte väldigt väl.

Kasta försiktigt och använd inte tyngre lina än vad som är nödvändigt. Kasta inte heller längre än vad som är nödvändigt. Det finns erfarna havsöringsfiskare, som rekommenderar att man inte skall lägga blindkastet i samma riktning som det slutliga kastet för att inte störa vattenytan med vattenstänk från den våta linan vid blindkastet. Var hellre för försiktig än motsatsen. En skrämd öring kan störa en hel pool.

VÄLKOMMEN TILL

Densionat Tre Björnar

Älvdalen
vid flugfisket
i Österdalälvens
och Rotälvens
strömvatten

Tel 0251-104 82

Vår kunskap Din trygghet
allt för flugfiske och flugbindning

FISKEBÖRSEN

Box 13, 290 71 Mörrum
tel 0454-546 88

Laxfiske
vår specialitet

Dubbla laxflugor	14:50	Jan Grünwalds bok "Laxfiske"	
Tubflugor	16:50	Kunnan 14" AFTM 9-10	990:-
Linor: Cortland, Masterline,		Laxrulle Young & Sun 4"	360:-
Scientific Angler fr	258:-	Camaro Neoprenvadare	1.990:-

"GHILLIES SUPREME"

GHILLIES SUPREME 96% kolfiberspö från England. Hög finish, mjuk och fin aktion med tillräcklig "rygg" för att kasta långt. Nu under våren och försommaren lämnar vi 40% rabatt:

9 fot AFTM 4-5 695:-. Nu 417:-
9,6 fot AFTM 5-6 745:-. Nu 447:-
10 fot AFTM 6-7 790:-. Nu 474:-

10,6 fot AFTM 7-9 880:-. Nu 528:-
13 fot AFTM 9-10 1580:-. Nu 948:-
15 fot AFTM 10-12 1995:-. Nu 1195:-

Vi har även fluglinor, rullar, krok och flugbindningsmaterial. Ring eller skriv så skickar vi prislista.

GHILLIES HB, PI 577, 440 33 Harestad Telefon 0303/201 60

Endast flytlina på pool 4 i Mörrum!

Från och med juni månad blir endast flytlina tillåten på pool 4, meddelar Curt Johansson i Mörrum. Under förra säsongen förekom där ett otrevligt fiske med sjunklina och flugor på kort tafs, vilket föranleder oss att införa denna regel.

Curt Johansson framhåller också det oetiska ofoget att på fluga fånga en mängd fisk, som sedan återutsätts.

Speciellt otrevligt är detta, då det funnits en trend att fiska med mycket klena utrustningar. Med ett spö i klass 5 tar det allt för lång tid att landa en fisk för att sedan återutsätta den igen.

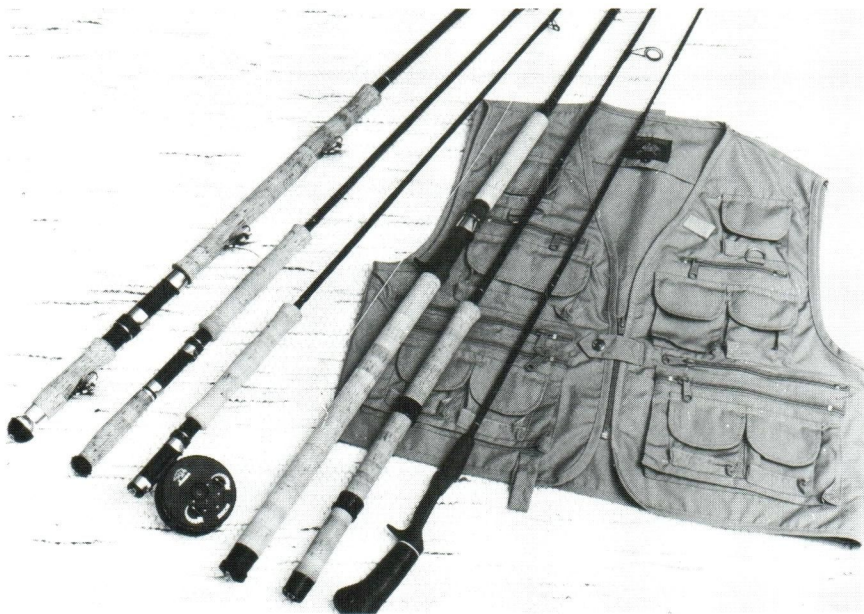
Det är naturligtvis fortfarande tillåtet – i vissa fall till och med påbjudet – att sätta tillbaka fisk. Men det måste ske under ansvar. Här behövs en

skärpning. Det blir inte mer sport att fiska med så extremt lätta spön – framför allt blir det inte sportsligt!

Även i övrigt kommer mörrumsfiskarna att möta en del nyheter i år – bl a ett utökat antal blandpooler samt förbud mot användande av huggkrok under september, då ju alla laxhonor ska återutsättas.

Red

FISKEGLÄDJE MED BLACKMASTER

Blackmaster Graphite är oslagbar!

- I kvalitet
- I känsla
- I pris

Flugspöserien är utökad med 3 nya kastkanoner och omfattar under -87 5 st 1-hands och 2 st 2-hands laxspö. Fr 8'-15' ft. Ca pris 495:- - 1 180:-
Haspel-Spinn-Jigserien med över 70 % Graphite. Allt från Ultra lätt 7'ft. Jigspö till 11' ft. Haspel. Ca pris 335:- - 795:-.

BLACKMASTER fiskeväst, som sväljer det mesta. 17 fickor. 1987 års bästa köp! Ca pris 295:-.

Flugrulle OKUMA Graphite med enastående konstruktion. Dubbla bromsar. Ca pris 240:-.

Hämta katalog hos din sporthandlare

– **Testa ett Blackmaster spö och du blir garanterat överraskad.**

HS IMPORT HB

Box 61
596 00 Skänninge
Tel. 0142-600 85

Box 3086
700 03 Örebro
Tel. 019-14 82 90

ÅTERFÖRSÄLJARE

VÄLKOMNA!

ÅTERFÖRSÄLJARE:

ALINGSÅS: Hobby & Fiske 0322-37900. ALNÖ: Sport & Fiske 060-55 68 50. ARBOGA: Lindqvist 0589-10625. ASKERSUND: Sportcenter 0583-121 00. BERGEFORSÉN: Benkas 060-57 82 68. BODEN: Sport & Fritid 0921-168 80. BOLLNÄS: FiskeShopen 0278-108 62. BORLANGE: Långbergs 0243-605 00. OLLES Fiske 0243-198 78. BORÅS: Wollmars 033-1268 00. BRÄCKE: Richards Sport 0693-101 17. EDSBYN: Kjells Sportfiske 0271-231 00. ESKILSTUNA Jakthuset 016-1301 09. FAGERSTA: Selins Sport 0223-117 80. FINSPÅNG: Fiske & Fritid 0122-129 10. FRÖVI: Vapen Service 0581-308 54. GISLAVED: Gipro 0371-142 40. GAVLE: Fiskeredskap 026-11 05 00. GÖTEBORG: MM Sport & Fiske 031-14 80 24. RR Sport 031-1978 48. HELSINGBORG: Scand Sportsmen 042-1467 76. HOFORS: Östmans Järn 0290-201 55. HUSKVARNA: Fly Dressing 036-1341 97. HUDIKSVALL: Fritidshuset 0650-160 02. HÄLLEFORS: Hultmans 0591-112 49. JÄRFÄLLA: Fly Fisherman 0758-367 51. KARLSHAMN: FiskeShopen 0454-197 10. KARLSKOGA: Domus 0586-364 80. Viktor Jansson 0586-281 45. KARLSTAD: Vidars Fiske 054-10 19 30. KOPPARBERG: Stures Sport 0580-101 02. KRAMFORS: Svenssons Järn 0612-106 00. KRISTIANSTAD: Fiskekuten 044-1275 70. KRISTINEHAMN: Fiske & Hobby 0550-172 11. KUNGSBACKA: Gepard 0300-231 85. KÖPING: Uffes Fiske 0221-102 40. LANDSKRONA: Artillerigatans 0418-12888. LESJÖFORS: Erikssons 0590-309 45. LINKÖPING: Holmbergs 013-1208 40. LUDVIKA: Ylis Flugfiske 0240-197 64. LUND: Sportfiskehuset 046-1452 75. LÖDÖSE: Kures Byggsnop 0520-608 80. MALMÖ: Fluga & Flöte 040-11 80 95. MJÖLBY: Ridsport & Jakt 0142-160 11. MOTALA: Sv:s Fiskebod 0141-101 41. NORRKÖPING: Skeppsfoureringen 011-1081 40. NYKÖPING: Fiskeredskap 0155-827 26. SANDVIKEN: Björnssons 026-2566 29. SJÄLEVAD: Olssons Vapen 0660-485 81. SKELLEFTEHAMN: Jerns Cykel 0910-313 46. SKELLEFTEÅ: Intersport 0910-108 11. SKINNSKATTEBERG: Runes Sport 0222-101 62. SKÖVDE: Christers Cykel 0500-869 07. SMEDJEBÄCKEN: Claessons Cykel 0240-751 23. STOCKHOLM: Fiskarnas Reds 08-41 82 14. STRÅNGNÄS: Fiske & Fritid 0152-173 32. STORUMAN: Sportcentrum 0951-115 40. STRÖMNÄSBRUK: Sportfiske Center 0433-215 25. SVÄNGSTA: Fiskebörsen 0454-546 88. SUNDSVALL: Kents Idrott 060-11 56 70. Zoologiska 060-15 86 02. SURAHAMMAR: Sport & Ljud 0220-306 11. ULRICEHAMN: Bullers 0321-148 25. UPPSALA: Husbergs 018-13 09 94. VETLANDA: Fritidscenter 0383-169 60. VÄNNÄS: Sportax 0935-104 00. VÄRNAMO: Ge-We Sport 0370-171 00. VÄSTERÅS: Sportfiskar'n 021-11 75 90. ÄLVSBY: Gärdings 0929-117 51. ÖSTER-SUND: Fiske Service 063-1068 22.

Titta efter
den här dekalen!

HÄR KAN DU KÖPA
Flugfiske i Norden

Följande väl sorterade red-
skapshandlare säljer
FLUGFISKE I NORDEN
i lösnummer:

Arvika

Lennart Bergqvist Flugfiske, Fallerbergs v.

Boden

Lasses Fiskeimport, Kungsg. 36

Bräcke

Rickards Sport

Göteborg

Strömvalls, Ö:a Larmgatan 16
EL-GE Sportfiske, Gustav Dahléngatan
13

Halmstad

Wittlock Sportfiske, Hvitfeldtgat 17 B

Helsingborg

Scandinavian Sportsmen, Drottninggatan
60

Kalmar

Vapencentralen AB

Karlstad

Vidars Fiske, Kvarnbergsg. 44

Kristianstad

Scandinavian Sportsmen,
Hovslagareg 1 A

Kristinehamn

Fiske & Hobbyhörnan, Spelmansg. 16

Lund

Sportfiskehuset,
S:a Ésplanaden 20

Malmö

Fiske & Fiskar, Köpenhamns v. 7
Fluga & Flöte, Fersens väg 16
Wobbler sportfiske, Tessins väg 6

Mörrum

Fiskebörsen

Smedjebacken

Claeson Cykel o Sport, Risgatan 2

Skövde

Christas Cykel o Sportfiske, Trädgårdsga-
tan 7

Stockholm

Karpens, Vallhallavägen 46
Royal Coachman, Kungsholmsg. 12
Utters, Kommendörsgatan 11

Strömsnäsbruk

Skandinaviskt Sportfiske Center,
Glasbruksvägen, Luhrpasset

Sölvesborg

Fiskehörnan, V. Storgatan 21

Tidaholm

Fiskelyckan, Barkvägen 4

Umeå

Blixtsport, Storgatan 87

Uppsala

Malens Sportfiske, St. Olofsg. 37
Husbergs, Svartbäcksg. 19

Valbo

Valbo Vapen AB, Valbo v. 249

Vetlanda

Vetlanda Vapen & Fiske

Västerås

Sportfiskar'n, Klockartorpsg. 28

Örebro

Östlunds Sportaffär, Stortorget 11

Östersund

Fiskeservice, Zätagränd 9

Danmark

Glente Kiosken, Glentevej 1, Randers
Jagt & Fiskerimagasinet, Vester Voldgade
10, Köpenhamn

Jock Scott, Silkeborg v 162, Århus C

Lillebælt Sport, Nørrebrogade 52, Frederi-
cia

Sport-Dres, Fredriksundsvej 20, Köpen-
hamn NV

Aalborg Sportfiskemagasin, Aalborg.

Norge

Finn de Langes, Vaskerelovsmuget 18,
Bergen

NØR Sport A/S, Trondheim

Västtyskland

Fly Fishing Brinkhoff,

Engersche Str. 74, Bielefeld

Eduard Kettner, Krebsgasse 5, Köln

Amatör eller proffs?

Alla har glädje av våra nyutvecklade, lättkastade, långtskjutande high tech kolfiberspön.

 ADEXA TRIDENT *Long Cast*

ADEXA

TROLLHÄTTAN

Första fjällfiske-turen

forts från sid 29

Medan jag redde ut min lina, bytte Sveneric fluga. Innan jag var klar hördes ljudet av rusande fisk och en hojtande Loodh. Stor fisk! En lång kamp började. Vi tillhör de fiskare som inte har håv med på fjällfisket, och då gäller det att trötta fisken för att kunna greppa den bakom gälarna. Det är inte svårare att lära sig denna konst än att lära sig att sköta håven. Med yttersta försiktighet strök nu Sveneric en storröding över ryggen och med snabbhet och exakthet nöp han till bakom gälarna. Den första gravfisken var bärgad. Vi fortsatte vår uppvaktning av skönheter i flera timmar. Åter fick vi en fiskeupplevelse som aldrig slutar att värma ens fiskehjärta.

Med beundrande blickar tog grabbarna emot oss, när vi med ett knippe röding kom ner till deras läger. De satt lite morgontrötta och smidde planer. Vi blev självklart utfrågade, och

lovade att nästa dag ta med dem på rödingfiske. Denna dag ville Leif att vi skulle lära dem lite fisketeknik i strömmande vatten. De hade som många ungdomar läst en hel del om fisketeknik, men nu var det dags för praktik.

Sent på eftermiddagen kom de fyra upp till vårt läger. Bara några hundra meter nerströms vårt tält fanns en lämplig instruktionsplats med gott om harr. Efter några timmars instruktion började det bli gott om böjda spön. Mattias hade hittat ett ställe där det tydligen högg i varje kast. Det var mindre fisk men en ypperlig "testbana".

Sveneric och jag föreslog att grabbarna skulle ta vara på var sin fisk. Själva hade vi några lämpliga stekrödingar och med deras harrar började vi förbereda middagen. Ungdomarna fiskade medan vi njöt av en kvällshimmel som ideligen ändrade utseende. Vi hade ett fotogenkök med oss och kunde därmed vara lite generösa med spisvärmen. Det blev ett digert fat med smörstekt fisk att kalasa på.

Pojkarna hade fått uppleva en fjällfiskedag från dess mest positiva sida. Det lyste av entusiasm ur deras ögon. När de vandrade ner mot sitt läger var Sveneric och jag helt säkra på att här

hade vi fyra nya fjällfiskare. Det sägs att ingen vis man någonsin har önskat att han vore yngre, men det var inte utan att vi kände oss lite avundsjuka på ungdomarna, som hade ett så långt fjällfiskeliv framför sig.

I skrivande stund planerar pojkarna för sommarens äventyr, och vad jag förstår är det nu dags att skära av navelsträngen. Mats och hans kompisar åker på sin första fjälltur på egen hand. Lycka till!

Vissa ändringar inför semestern!

Bertil Ekholm-Erb är bortrest under tiden 5 juni till slutet av juli 1987. Telefonid **alla onsdagar** till Anne-Marie Skarp på telnr 0476-117 52. Eftersändning av förkomna tidskrifter begärs hos vår distributionscentral, telnr 042-15 12 35. Eventuell nummerhänvisning på Bertils ordinarie telnr. Vid **brädslande** ärenden, kontakta Gunnar Johnson, telnr 0380-311 25. **Beställningar** under denna tid **endast** per post till vår vanliga adress: Box 64, 291 21 Kristianstad.

Skitt Fiske!

OM DU NÖDVÄNDIGTVIS SKALL HA DEN BÄSTA FISKEVÄST SOM GÅR ATT KÖPA, SÅ KÖP COLUMBIAS NYA BIG HORN: Då får Du två västar i en. Som den syns på bilden, är den en väst av standardlängd med massor av fickor. När Du skall ut och vada djupt, lossar Du nederdelen, som sitter fast med blixtlås – och vips, har Du en vadarväst. Nederdelen kan Du också använda separat som en sorts midjeväst!

Genialiskt!

CLASSIC kostar 395 kr och **BIG HORN** 590 kr.

... OCH OM DU NÖDVÄNDIGTVIS SKALL HA EN FLUGLINA I 400-KRONORS-KLASSEN, SÅ KÖP MASTERLINES NYA CLASSIC!

För de pengarna kan Du nog inte få något bättre!

BOX 2003, S-561 02 HUSKVARNA, SWEDEN, TEL: 036-134197

Artist, det enda muffade moderna grafitspöet till en rimlig kostnad

"Artist Fly" grafit. Ett nytänkande av flugspön.

Varje klinga är individuellt muffad mot ovalitet. När det gäller rena grafitspön så har "Artist Fly" egenskaper som Du inte hittar hos några andra spön.

7'6"	kl. 3-4	Pris 1.210.-
8'	kl. 4-5	Pris 1.305.-
8'6"	kl. 5-6	Pris 1.415.-
9'	kl. 5-6	Pris 1.530.-
9'	kl. 6-7	Pris 1.590.-
10'	kl. 6-7-8	Pris 1.715.-
10'	kl. 8-9-10	Pris 1.730.-
10'	kl. 4-5-6	Pris 1.875.-
10'6"	kl. 6-7-8	Pris 2.010.-
11'	kl. 5-6-7	Pris 2.150.-
12'	kl. 9-10	Pris 2.500.-
12'6"	kl. 9-10	Pris 2.730.-
14'	kl. 10-11	Pris 3.240.-
15'	kl. 10-12	Pris 3.450.-
16'	kl. 10-12	Pris 3.650.-

OBS. Lev.-tid 2-4 veckor.

På samtliga Artist-spön kan kunden få förändringar på handtagsform och rullfästen enligt egna önskemål utan extra kostnad.

Vi startar det nya året med att erbjuda flera godbitar på spöbyggerfronten så långt lagret räcker till specialpriser.

Fibatube glasfiber.

9'	kl. 8	Kompl. byggsats	Pris 435.-
9'6"	kl.9-10	" "	Pris 444.-
9'3"	kl. 7-8	" "	Pris 454

Lami glas glasfiber

7'6"	kl. 5	Kompl. byggsats	Pris 350.-
8'	kl. 6	" "	Pris 400.-
8'6"	kl. 7	" "	Pris 415.-

Kunnan 96% kolfiber

8'6"	kl. 6-7	Kompl. byggsats	Pris 350.-
------	---------	-----------------	------------

USA keps med RB-märke finns i grått och grön o. vit Pris 40.-

Katalog nr 2: Spön och Spöbyggnad
88 sidor fullspäcikat med allt om spöbyggnad och spön.
Pris 10.-

Katalog nr 3: Flugfiske o. Flugbindning
95 sidor flugbindning, linor, rullar, spön och massor av tillbehör för flugfiskaren.
Pris 10.-

Katalog nr 4: Vinterfiske
40 sidor med allt i vinterfiske.
Pris 5.-

Bygga spö:
20 sidor om montering av spöklingor med avståndstabeller m.m.
Pris 5.-

Ovanst. kataloger fås mot frimärken eller insättning på postgiro nr 4446359-4.

Skandinavians Sportfiskecenter AB

Postorderadress: Box 9, 287 01 Strömsnäsbruk · Besöksadress: Glasbruksvägen *Luhvassat* · Ordertel 0433/215 25, 215 26

Med Ultimate fluglina har Du råd att välja!

Marknadsföres genom ledande redskapshandlare av Sporttag HAB, Malmö

Ultimate linor ger Dig valfrihet!
Allt från högt flytande till snabbt sjunkande.
Med ytfinish och kvalitet.
Ändå till priser så Du har råd att ha flera olika med Dig.
Ultimate — rätt lina för varje tillfälle!

Linornas siffror betecknar specifik vikt.
Finns som DT och WF. AFLM-klasser 3—12.
* Ultimate 75 Högflytande
* Ultimate 85 Normalflytande
* Ultimate FS Sinkflöj
* Ultimate 140 Sjunkande (15 cm/sek)
* Ultimate 160 Snabbsjunkande (30 cm/sek)
Ultimate fluglinor! Hör med Din handlare!

TÄNK OCH TYCKT

Debatten om Ätran

Efter att ha tagit del av de handlingar som finns hos Falkenbergs kommun (Bil Au § 1053/82). Fiskeristyrelsen (Dnr 341-13-87) samt den diskussion och information som förekommit i sportfiskepressen, finner jag det anmärkningsvärt med den hårda tonen och bristen på konstruktiva kompromissförslag.

Det är allom bekant att utbudet av lax- och havsöringsfiske är starkt begränsat idag. I Ingemar Norlings "SPORTFISKE FÖR ALLA" (1985) slås fast att flugfiske i strömmande vatten står högst på sportfiskarnas önskelista.

Den glädjande utvecklingen i Ätran är trots allt ett resultat av 100%-iga statliga satsningar. Därför skall naturligtvis hela Ätransystemet utgöra ett fiskevårdsområde med

upplåtelse till allmänheten. De klubbar som idag finns på området kan fungera som faddrar för vattnet - en roll som garanterar deras ställning. För fadderskapet erhåller klubbarna och vattenägarna ett antal dagfiskekort - övriga säljs via Falkenbergs turistbyrå. För att ge ett kvalitativt bra vatten bör fisketrycket som helhet hållas nere. Därigenom skulle allas intressen i detta vatten bli tillgodosett.

Vissa som yttrat sig i fråga om Ätran har påpekat, att allmänhetens intresse kan tillgodoses med de fvo som är planerade i Hallands övriga år. Dessa personer har i allmänhet förankring i någon av klubbarna eller i Sportfiskardistriktet. Därför blir ståndpunkten komisk och ett anmärkningsvärt exempel på brist på logik hos dem som anser att allt är bra som det är: HUR KAN MAN FÖRESPRÅKA LÖSNINGAR I ANDRA

LAXÅAR; SOM INTE ÄR TILLÄMPLIGA I DE VATTEN MAN SJÄLV INNEHAR ELLER FÖRSVARAR?

Avslutningsvis: År 1986 togs 720 laxar i Falkenbergs stad, medan Ätransystemet som helhet gav 1710 laxar. I Halland som helhet togs 1995 laxar på spö i åarna 1986! Dvs - allmänheten hänvisas till ca 14 andra år som år 1986 gav 285 laxar!

Benny Lindgren, Göteborg

VADARBOTTIN

GREPPET DIREKT

Suveränt halkskydd för dig som vill gå säkert i vattnet eller på strandens slippriga stenar

Utänpå vadarstövlar eller byxor

För lätta fjällfisket

Framställd efter två års test av GLADSAX FISKE

Storlekar: M 39-43 och L 43-46

Cirkapris 185:-

Utstansade, slitstarka extrasulor och klackar

Cirkapris 45:-

Säljes av din redskapshandlare

GLADSAX FISKE
S-272 00 Simrishamn
Tel. 0414-25075

LATO
Box 2056, 175 02 Järfälla
Tel. 0758-34480

Polaroid glasögon

Polaroid glasögon med inbyggda förstoringsslinsar för dig som har svårt

att se när du skall knyta flugan på tafsen eller läsa sjökortet. Finns med 2x, 2,5x och 3x förstoring. 340:-

Polaroid "clip-on" för dig som bär glasögon konstant. Uppfällbara. Fyra

fästpunkter ger en säker fästställning. 79:-

Polaroid glasögon för dig som ser bra på både kort och långt avstånd.

Polaroidskydd på bågarna förhindrar solreflexer från sidan. 169:-

Polaroid glasögon Photochromatiska - ändrar sig efter ljusförhållanden.

Speciellt lämpliga för fiskare, bilförare, flygare, båtfolk m fl. 516:-

Generalagent för Skandinavien:

Royal Coachman

KUNGS HOLMSG 12, 112 27 STOCKHOLM · 08-52 22 22

DRÖMMEFISKERI I IRLAND

Fluefiskeri i berömda vande som: Lough Currane, River Inny, Lough Beltra, Newport River, Burrishoole, Blackwater. Tillslutning fra Stockholm og Oslo. Pris fra kr. 3990. Skriv efter program

FLY - TOURS

Kystvejen 45 . II

8000 Århus C , Danmark

06 19 48 39 el. 06 19 06 19

**NORDFISH
VADARSTÖVEL/BYXA
SNOWBEE**

I slitstark PVC-väv,
ett bra komplement
till neoprenvadare.

CA PRIS 345:--

NORDFISH NEOPRENVADARE CAMARO

VAR RÄDD OM DIG!
Hur många har inte
slarvat med sin kläd-
sel och drabbats av
prostata och ledbe-
svär p g a nedkyl-
ning. Nu kan Du fiska
365 dagar om året.
Genom sin exakta
passform minskar de
vattentrycket mär-
kant. Byxan ger även
viss flytbarhet.

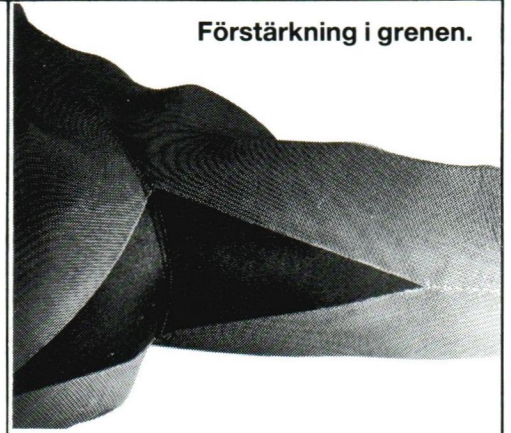
CA PRIS 220:--

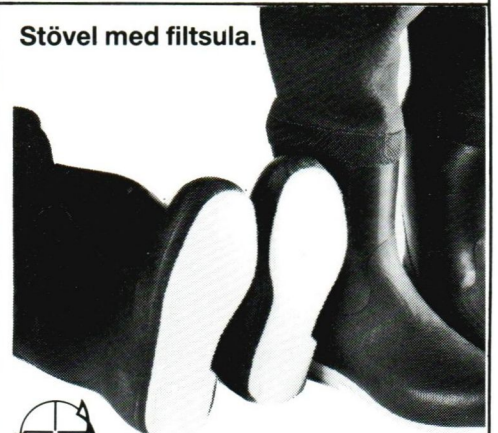
CA PRIS 2.195:--

EN INVESTERING
FÖR FRAMTIDEN.

Förstärkning i grenen.

Stövel med filtsula.

NORDFISH Box 4517 191 04 SOLLENTUNA

MI FRÅN RST
STÄLLER ALLT
I SKUGGAN.

561 02 HUSKVARNA Box 2003
Tel. 036-13 4197 SWEDEN

AB FISKARNAS
REDSKAPSHANDEL

S:t Paulsgatan 4, Box 4074, 102 61 Stockholm 4
Telefon 08-41 82 14, 44 21 29

Fiskeknuten

ANDERS WALLENGREN
291 54 KRISTIANSTAD HOVSLAGAREGATAN 1
TEL. 044-12 75 70

Strömvals
SPORTFISKE

Östra Larmgatan 16 Tel 11 55 72
401 23 GÖTEBORG 1 11 87 21

Fluga & Flöte AB
Fersens väg 16, 211 42 Malmö. Tel 040-11 80 95.

Scandinavian Sportsmen
Drottninggatan 60 - 252 21 Helsingborg
Telefon 042-14 67 76 - 12 16 21

The FLYFISHER
Baldersgt 26 Oslo 2 TH 02 44 58 64

En Rosa Panter till sommarens harrfiske

Harren är en lynnig fisk som kan vara nog så sparsmakad när det gäller flugvalet. Kanske kan en Pink Panther Nymph vända en tröstlöst blank dag till rena harrfesten – det gjorde den i alla fall för mig förra sommaren.

Nils G Thoden

Jag hade fiskat i Kvistleströmmen under flera timmar en kväll förra sommaren. Harren fanns där, men den visade inget som helst intresse för mina flugor. Jag provade både torrflugor, våtflugor och nymfer – allt utan resultat. I ren desperation band jag på en Pink Panther – Rosa Pantern – och se, redan i första kastet högg en harr. Detsamma upprepade sig i nästa kast, och i nästa...

Man kan ju undra vad det är som verkar så lockande på harren hos denna fluga. Kanske är det den klart rosa färgen, det får vi väl aldrig veta. Men för mig räcker det att konstatera, att jag i fortsättningen aldrig kommer att åka på harrfiske

utan att vara välförsedd vad beträffar Rosa Pantrar i flugasken.

Efter flera harrar – och en sik – den minnesvärda kvällen i Kvistleströmmen, så slet en fisk av min fluga. Men som tur var, så hade jag ytterligare en i asken. Den har jag nu haft som modell vid bindstället i vinter. Här följer mönstret: Krok: våtflugekrok nr 14 eller 16.

Stjärtspröt: två grävlinghår, som binds fast längs hela kroken och även får sticka fram som antenner.

Kropp: rosa ullgarn som dubbas på bindtråden.

Vinge: en kort spets från vitt hönshackel.

VI ÄR ORVIS® I SVERIGE!

VI ÄR STOLTA ÖVER ATT VARA AGENTER FÖR ORVIS I SVERIGE. ORVIS bygger alla sina spön själv från grunden vilket gör den speciella aktionen som inga andra fabrikat har. OK, en ORVIS pryl kostar kanske lite mer, men i gengäld äger du något som ingen annan kan göra bättre.

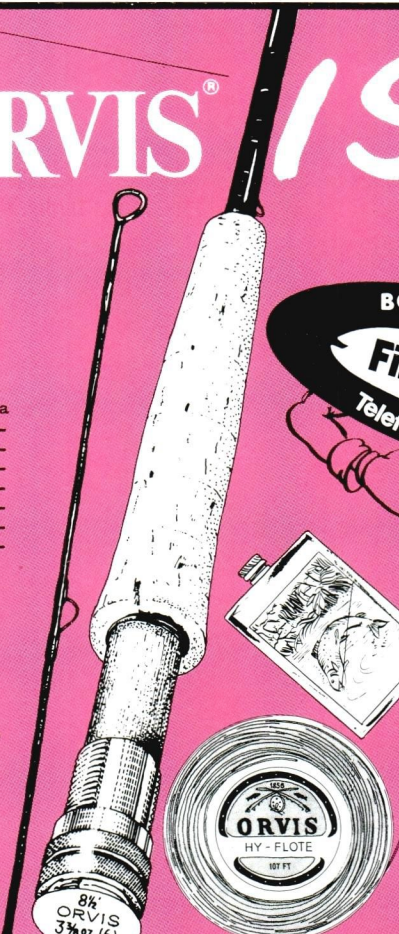
ORVIS GRAFIT FLUGSPÖ
(inkl alum. tub på origospö) AF7M klinga

TIPPET.....	7½'	2	1875:-	675:-
WESTERN "FREESTONE"	9'	4	1975:-	750:-
WESTERN.....	8'9"	6	1975:-	750:-
WESTERN "TRAVELER".....	8½'	5	2275:-	1150:-
RIVERMASTER	9½'	7	1975:-	775:-
SALMON.....	10'	8	2495:-	1275:-
SALMON "SPEY".....	15'	11	2950:-	1690:-

ORVIS FLUGRULLAR.

CFO II	för lina WF5.....	776:-
CFO III.....	för lina WF6.....	786:-
CFO IV	för lina WF7.....	796:-
Battenkill III för lina WF6.....	585:-	
Battenkill IV för lina WF7.....	595:-	

ORVIS NEOPRENVADARE OCH SKOR.
Efter ett hårt testfiske har dessa vadare visat sig hålla våra stränga krav. Orvis neoprenvadare är 5 mm tjocka med ett inbyggt cellsystem som själv tätar småhål. Tredelad fot med extra förstärkta skarvar. Fasta reglerbara hängslen. Vikt 1,5 kg. Gruskydd sitter fastmonterat på byxorna. Till dessa behövs vadarskor. Orvis vadarskor är av syntetiskt läder med pålimmade filtsulor.
PRIS VADARE 1710:- PRIS VADARSKOR 395:-

BOX 5194 · 20070 Malmö
Fiske & Fiskar
Telefon 040-60677-66847

Beställ vår nya katalog nr 6 för endast 10:-
Innehåller allt inom sportfiske till mycket bra priser.

ORVIS LOMMEFLASKA
av Sheffieldstål, med ingraverat fiskmotiv. Rymmer 24cl PRIS 275:-

ORVIS FLÄTADE TAFSAR.
Orvis tafsar är uppbyggt på ett system om tre delar, som enkelt kan bytas utan knutar eller lim tack vare en ögla i varje ände. Du kan köpa lösa förtyngda delar, hela tafsar eller ett helt kit i fodral.
PRISEX. Flätad tafs 9' 65:-. Helt kit 198:-

ORVIS FLUGLINOR.

ORVIS HY-FLOTE.....	WF4-8	295:-
ORVIS INTERMEDIATE WF4-12	275:-	
ORVIS INTERMEDIATE DT8-11	275:-	

S-B AIRFLO

NYHETER FRÅN KARPENS FLUGFISKE!

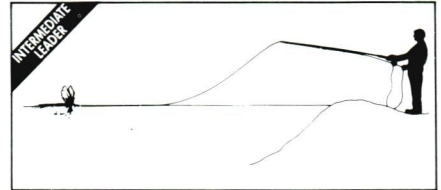
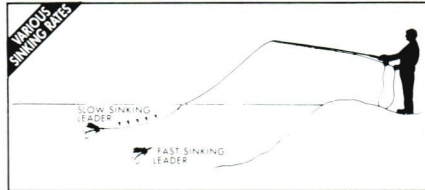
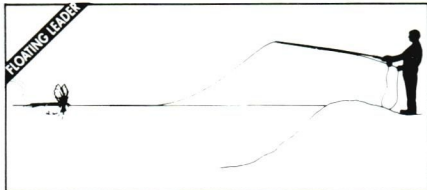
S-B AIRFLO NEW TECHNOLOGY FLYLINES.
Första egentliga förändringen av fluglinor
på över 30 år.

SKJUTER LÄNGRE! HÖGRE LINHASTIGHET! MINDRE FRIKTION! LÄTTARE ATT KASTA! MINDRE MINNE! BETYDLIGT HÅLLBARARE! PRAKTISKT TAGET INGEN TÖJBARHET! BÄTTRE KROKNINGSEGENSKAPER!

Med andra ord: bättre än dagens (läs gårdagens) plastfluglinor på ALLA punkter. Finns i WF, Longbelly och DT i typerna FLYT, INTERMEDIATE och SNABBSJUNK.

Göran Andersson har också specialdesignat S-B AIRFLO linor för det tunga fisket. Dessa linor kallas LOOP FLYLINES och finns i alla sjunkhastigheter upp till 600 grains. De finns både för överhands- och underhandskast. Dessutom finns även en ny typ av flytande RUNNINGLINE.

★ S-B FLATADE tafsar finns nu äntligen hemma också i FLYT, SLOWSINK samt SNABBSJUNK.

★ FÖRÄNDRAR DITT FISKE!

Sue Burgess unika snabbkoppling mellan tafs och fluglina medger enkla och snabba byten av olika tafsar för olika förhållanden.

★ LOOP TAFSMATERIAL på 25 meters spolar - det starkaste och bästa tafsmaterial vi testat.

Inga knutar! - Inget lim!

★ SAGE flugspön, erkända för sin kvalitet, nu med en UTÖKAD serie, LIGHTLINE LIGHTWEIGHT, samt årets storsäljare SAGE BLACK 9' 5-6 (995:-)!! Fabriksspön, Customspön, Byggsatser, Klingor.

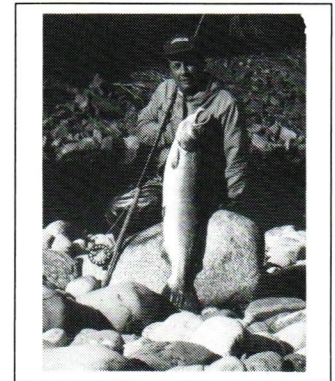
★ LOOP FLUGRULLAR, de finaste bland flugrullar, designade, utvecklade och tillverkade i Sverige. Ny modell för -87, Loop 3 Wide - till det lätta tvåhandsfisket. Ny Loopbroschyr i färg (kan även användas som POSTER) finns färdig. Ger dig all nödvändig information om rullarna. Beställ den idag! GRATIS!

★ KARPENS LAXFLUGFISKEKOLA! Här är din verkliga chans att få lära dig allt (nästan!) om Laxflugfiske. Med Göran Anderssons hjälp garanterar vi en lyckad kurs. Helpension. Plats: Eget vall på 3 km i Norska laxälven ORKLA. Begränsat antal platser. Mer info. fås från Karpens. Ring eller skriv.

★ LAXFLUGFISKE I ORKLA! Vi har "egna" flugfiskesträckor - hör av dig - det KAN finnas platser kvar.

★ Karpens Flugfiske hade förra året en närmast lavinartad ökning vilket temporärt fick ner oss för räkning. Vi beklagar alla dem som inte kom fram på telefon eller fick vänta för länge på sina postorderleveranser. Vi hoppas på förståelse för detta. Till i år har vi omorganiserat och utökat personalstyrkan så att vi hädanefter kommer kunna ge alla våra kunder en snabb och bra SERVICE.

★ BESTÄLL IDAG: KARPENS FLUGFISKEKATALOG NR. 4 MED VÅRSUPPLEMENT-87. Pris 10:-. Obs. "gamla" kunder får automatiskt supplementet.

Karpens

KARPENS FLUGFISKE AB
BOX 19136
104 32 STOCKHOLM

Postordertelefon:
08-15 58 50 / 15 59 60

Butik:
Valhallavägen 46 Stockholm

Återförsäljare välkomna!

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst tre utannonserade artiklar, plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg

Säljes: Flugrulle ABU Diplomat 156 + extra spole, 325 kr. Köpes: Lösnummer eller hel årgång av FiN 1980. Anders Storck, tel 08/38 68 96.

Säljes: Hardy Perfect 4 1/4" med X-spole och backing, 2 300 kr. Hardy Wye 12 1/2 fot, 750 kr. Sharpe spliced 10 fot, 450 kr. Alf Nilsson, tel 033/11 17 67.

Säljes: Orvis Salmon 13,6 fot, anv ett fåtal ggr, 1 900 kr. Lamiglas 10,5 fot nästan oanv med fäste i ädelträ, 900 kr. Pezon & Michel Parabolic Saumon 14 fot, AFTM 10, 2 toppar, mkt gott skick, 1 200 kr. Pezon & Michel, Fario Club, AFTM 5/6, 2 toppar, nyskick, 900 kr. Anders Axencrantz, tel 08/14 19 40, kvällstid eft 19.00 08/758 65 93.

Säljes: Orvis Limestone, 2 toppar, AFTM 5-6. Orvis Midge Nymph, 2 toppar, AFTM 4-5. Anders Hansson, tel 0225/533 98.

Köpes: Flugrulle Hardy LRH Light Weight, Orvis CFO III eller liknande. Christer Jansson, tel 021/18 99 13.

Säljes: Flugspö 13, 15, 16 och 17 fot. Hörgårds laxrulle, Hardy, Young med diverse linor. Tidningar: Fiskejournalen och Flugfiske i Norden. Stig, tel 046/511 55.

Bytes: Gamla Leicakameror köpes eller bytes mot flugfiskegrejor. Kjell-Åke Carlsson, tel 046/12 51 11.

Malmö Flugfiskeklubb söker medlemmar. På vårt program har vi flugbindning, fiskeresor till Norrland och Norge och förbereder en klubbresa till Ungern. Egen klubblokal. Ledare med fjällvana. Malmö Flugfiskeklubb, c/o Holländare, Lundavägen 2, 212 18 Malmö. Tel 040/93 82 04 el kvällstid 040/49 93 34.

Köpes: Orvis 13,6 och 15 fot. Janne, tel 0121/144 28.

Köpes: Fulldressad laxfluga av Martinez önskas köpa eller byta till flugsamling. Sven Olov Hård, tel 026/11 17 57.

Köpes: Flugrulle Diplomat + X-spole. Säljes: Flugrulle Ryobi 255 MG, 150 kr. Rickard, tel 08/85 48 16.

Säljes: Daiwa BFF 990 (Boron) 9 fot AFTM 4-5 + spötub, 700 kr. Endast 4 veckors åfiske. Lars tel: 0270/602 32.

Säljes: Hörgårds HC 12 fot klass 9 med dubbla toppar säljes för 1000 kr. Tel 026/11 35 38. Hans-Olov Blom.

Säljes: Laxspön RST & DAIVA kl 10-11 15 fot kolf Hardy Salmon 3+ X-spole med Fl & Stipp. Ring 040/46 90 50 Peter Johansson.

Kjøpes: Hardy Marvel 7'6" AFTM 4-5, Orvis Battenkill Midge Fly Rod 7'6" AFTM 4-5 eller en annen liknende splitcane-stang. Gunnar Teigsmark, Andrew Smiths gt 2, N-4000 Stavanger, Norge. Tel 04/56 10 87.

Säljes: 2 st flugrullar Hardy Perfect 3 1/5 AFTM 4-5 P 600:- st. 1 st res spole dito 150:- + back. 1 st Sage flugrulle 506 AFTM 5-7 (nysk nyp 1 600:-) P 750:-. 08/745 55 35.

Köpes: FiN årg 1979-80 och -82. "Atlantic Salmon Flies and Fishing" av Joseph D Bates Jr. Kjell Englund tel kvällstid 090/11 35 63 eller 12 95 41.

Säljes: Arjon Torney 9 fot klass B (7) med Record Standard flugrulle 1100 kr. Örettboka av J Sömme 450 kr. Sportfiskaren inb -51, -52, -53 200 kr st. Göran 0481-330 04.

Säljes: Boströms carbon-cane 10 fot AFTM 5-6, 1 000 kr. Kunnan 96% grafit 9 fot AFTM 7-8, 500 kr. Christian, tel 0381/148 75.

Köpes: Arjon flugspön i splitcane och gamla Arjon-kataloger. Tommy, tel 026/18 50 72.

Säljes: Splitcane, Little Brook Trout 7,5 fot AFTM 4, lackat med ny NS holk, 600 kr eller högstbjudande. Haspelspö, Splitcane, Arjon 6 fot nr 1110 till högstbjudande. Kolfiber, 8 fot AFTM 4-5, har kostat 1 500 kr säljes för 800 kr. Tel 016-251 01. Fråga efter Anders.

Säljes: Shakespeare laxrulle ny, 300 dkr. Perfection splitcane 10' AFTM 8-9 ny, 600 dkr. Berkeley quick sink WF9s, oanv 160 dkr. 4 stk knivar av hög kval. Ring Kenneth Nilsson, DK 02-10 20 31.

Säljes: Bogdan Trout i nyskick. Färnströms privata bibliotek, ex Lapplandsöringen med flera. Hardy Perfect 3 3/4 -50 talsmodell i mycket bra skick. Hardy Cane 12'6" -50 tals modell i nyskick. Köpes: Winston glasfiber 7' klass 4,2-delat. Winston glasfiber 9' klass 11,2-delat. Amerikanska Cane-spön, allt är av intresse. Gerth Molander tel 08-49 50 00, ef 18.00.

Säljes: Mörnerrulle (ny), Lamiglas Grafit (USA) 9 fot AFTM 8, Walther Brunner-spö AFTM 5. Tel 0303-506 91, Claes Blidberg.

Säljes: The Floating line for Salmon and Sea-Trout Anthony Crossley, Dkr 200:-. Nyt Beaulite laksefluehjul 4 1/4 extra bred spole + extra spole Dkr 450:-. Jørgen Andersen, tel DK 01-80 63 83.

Säljes: Splitcanestang. Milwards "Fly-versa" 12'10" med 2 toppar årg 1966, er som ny m certifikat og orig pose. S Fisker, Bredgade 33 DK 6830 Nr Nebel. Tlf 05-28 85 50.

Köpes: Bottendel till splitcane-spö, klass 5 el 6 längd cirka 3 fot. Mindre roddbåt i plast. Peter tel 018/42 91 13.

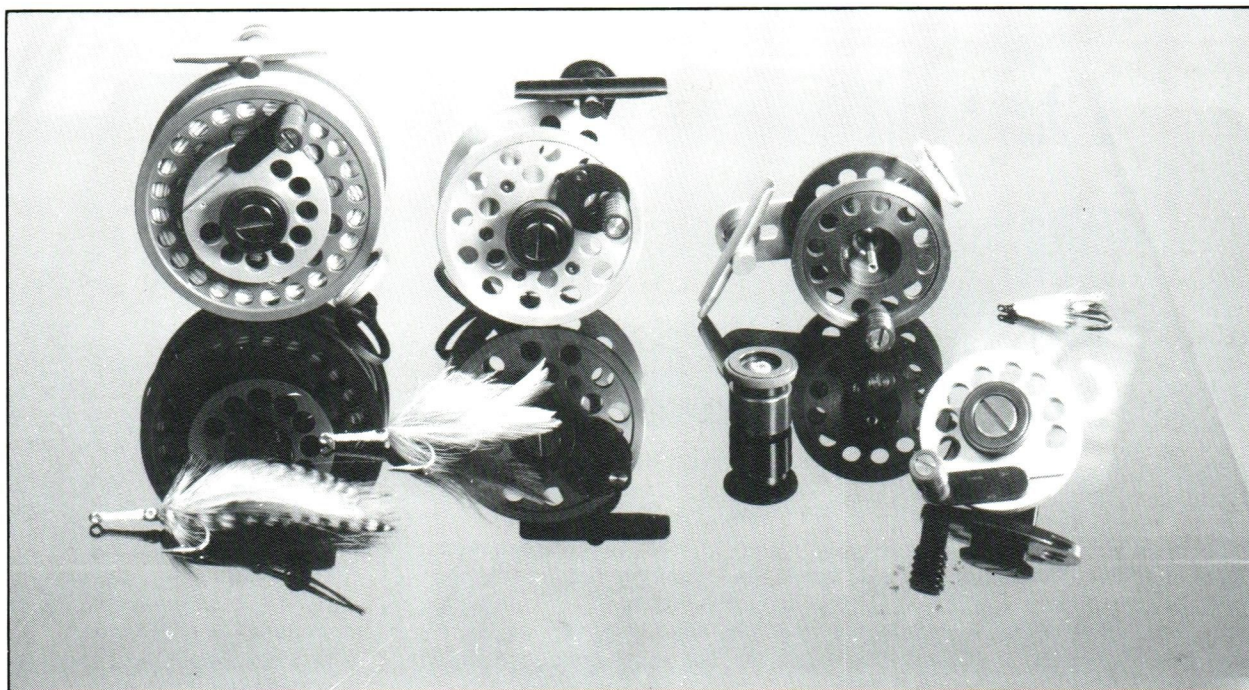
Säljes: Rulle Hardy Marquis Salmon No 1, 500 kr. Tvåhands kolfiberspö Bruce & Walker "Silver Stream" 12 fot AFTM 8-10, 1 100 kr. Tel 08/50 71 72, Wilhelm.

Säljes: Orvis Limestone 8 1/2 fot, 2 toppar, al-tub, 2 000 kr. Orvis Graf Ultra Fine il 2 m lina, 1 450 kr. 1 st spliced, 3 000 kr. 1 st K Boströms nymfspö 8 fot, 1 800 kr. 1 st hembyggt 7 fot 6 tum Garrison, 2 200 kr. Leif Persson, tel 042/22 56 27.

Säljes: 1 st Loomis Graphite flugspö 9,6 fot, lina 7/8. Obetydligt begagnat 1000 kr. 1 st Ritz-Super-Parabolic PP Splitcane 8,3 fot, 2 toppar, lina 7/8. Fint skick, 700 kr. Karl-Gunnar Hewdman tel 0940/106 34.

VÄRLDSNYHET

ORBITA

Ett nytt rullsystem som förändrar hela rulltekniken

- * En rullhållare för 5 spolar av olika storlek
- * Olika utbytbara bromssystem: slirbroms (anti-reverse), single action, transmissions-system
- * I sidled och tyngdpunkt ställbar rullfot
- * Två helt nya material från rymdindustrin
- * Hårdanodiserad ytbehandling
- * Valfritt: med eller utan knarr
- * Tvärsålar i spolen som luftar linan och förhindrar oönskade bukter vid kast
- * Fjäderbelastad linföraring
- * Tre färger: brons, Gunsmoke och mattsvart
- * Utanpåliggande, teflonbesiktade bromsfläns
- * 2 inkapslade NIRO-lager med högprecisionsfrihjul
- * Samtliga färger och material kan kombineras
- * Saltvattensbeständig
- * Livstidsgaranti för förste ägaren
- * **Sensationellt låga priser**
- * Finns att köpa i alla välsorterade fisketillbehörsaffärer
- * Katalog och färgprospekt mot insändare av SEK 20:–
- * **Flyfishing Brinkhoff
Engersche Str 74
D-2800 Bielefeld 1
tel 00949-52183398
(52183088)**
- * **Återförsäljare önskas!**

Över hela världen exklusivt hos

**FLYFISHING BRINKHOFF * ENGERSCHE STR 74 * D-4800 BIELEFELD 1
TEL 00949-521-833 98 ELLER 521-8 30 88**

Tankar på strandkanten

Under den här vinjetten kan kända och okända gästkrönikörer medarbeta. Små filosofiska funderingar, arga åthutningar, tankar och reflexioner kring det där med flugfiske – allt är välkommet. Skriv högst 1,5 A4-papper och skicka in till redaktionen.

Införda gästkrönikor belönas med ett signerat konsttryck av Gunnar Johnson.

Den vitfenade

Hela tiden ekade blåhakens sång. Foto: Kirsten Andersson.

Jag har inte fiskat med fluga så värst många år, men det har jag försökt kompensera genom att fiska ofta, ofta. Några rekordbjässar kan jag inte visa upp, men det gör inget. Det är ju inte det flugfisket handlar om. Men några öringar och harrar kring kilot har jag lurat att lämna sitt våta element. Men ändå är jag inte helt nöjd – eller var – ska jag väl egentligen säga. Fram till förra sommaren vill säga. Jag hade nämligen aldrig fått en röding...

Men en god vän lovade åtgärda den saken. Han visste om ett bra rödingvatten, och medan han berättade steg mina förväntningar. Jag har nog aldrig varit så laddad inför ett fiske.

Så var jag då på väg. Väl framme vid vattnet gick mina tankar till stora rödingar i kilosklassen – det var sådana min vän hade berättat om.

Men det enda liv jag mötte var en blåhake, vars sång riktigt studsade mellan dvärgbjörkarnas stammar. Framför mig hade jag en underbart vacker liten sjö. Fjällen i fonden gjorde sceneriet fulländat. Det var bara fisken som fattades.

Jag kände mig ganska liten, och just då önskade jag att jag hade något av blåhakens käcka självförtroende. Som ni förstår började jag svikta. Men här skulle finnas röding. Det hade jag hedersord på!

Så småningom börjar jag i alla fall fiska. Första kastet ger en liten öring, som gott kan få stå på tillväxt i några år. Sedan är det absolut dött igen.

Blåhaken höll mig sällskap hela tiden. Jag kokar kaffe och passar samtidigt på att värma mig vid elden och lyssna till fågelsången. Jag undrar om blåhaken har sett till någon röding. Tänk om man kunde ha frågat honom.

Med kaffekåsan i handen går jag en bit utefter strandkanten. Blåhaken följer efter. Kanske vill den visa mig något.

En liten krusning på vattnet. Eller var det ingen krusning. Jag stirrar så det gör ont i ögonen – och så plötsligt ser jag dem! Rödingarna! Fenor, fenor – det är vitkantade fenor överallt. Så fanns de här trots allt.

På spöet sitter rullen redan på plats, linan är dragen genom ringarna och på tafsen sitter en nymf. Nu är ingen tid att fundera på om det är den rätta flugan eller inte. Kastet har redan tagit vatten. Världen bara försvinner. Det är jag, flugan och fisken. Men som från en annan värld hör jag hela tiden blåhakesången. Den är fortfarande kvar.

Och just som den sjunger som allra klarast, så försvinner min nymf i en virvel. Jag har krokat min första röding!

Det är den vackraste fisk jag fått – sju hekto blodröd fjällröding i en liten sjö med vatten klart som kristall. Och hela tiden sjunger blåhaken för mig.

Vad kan man mer begära...?

Kenneth Wallin

Flugfiske i Norden

Nr 3 juni 1987

Årgång 9

Redaktör:

Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:

Nore Sundin

Layout och grafisk utformning:

Jerry Pettersson

Redaktionskommitté:

Kenneth Boström

Preben Torp Jacobsen

Gunnar Johnson

Jerry Pettersson

Nore Sundin

Bengt Öste

REDAKTION: Gunnar Johnson,

Box 22, 570 20 Bodafors, tel 0380/311 25.

ANNONSER och PRENUMERATIONER (även uteblivna tidningar, lösnummer etc): Bertil Ekholm Erb, Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel 044/12 26 28.

Prenumerationspris: för 1987 Helår 200:– svenska kronor. Vårt postgiro-nummer är 10794-6.

Utländska betalningar per check ska ställas på: Sparbanken Kronan 8169-5, konto nr 713380278-0. Därmed tillkommer ingen extra debitering för bankavgift.

Payment from abroad by eurocheque or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Box 11062, S-250 11 Helsingborg, Sweden.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA NÄR DU FLYTTAR!

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke.

Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmannarätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen utkommer med sex nummer om året, fördelade på tre på våren och tre nr på hösten/förvintern.

Tryckt 1987 hos Abetryck, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 4 av Flugfiske i Norden 1987 beräknas utkomma i okt.

FLY FISHING HAS CHANGED FOR EVER

S-B
AIRFLO

THE NEW TECHNOLOGY
FLY LINE

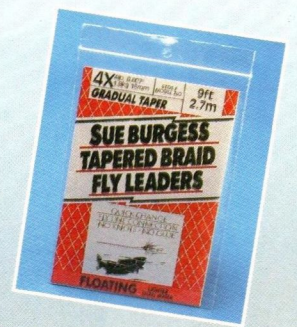
THE FIRST MAJOR ADVANCE IN 30 YEARS

S-B AIRFLO.

Dessa högteknologiska fluglinor är tillverkade med hjälp av ny modern teknik samt av helt nya, moderna material. Resultatet är fluglinor med helt nya och på alla punkter bättre egenskaper än dagens (läs gårdagens) PVC-linor.

S-B AIRFLO uppträder bättre därför att de:

- ★ kräver mindre energi för kast
- ★ skjuter längre = längre kast
- ★ kastar med högre linhastighet
- ★ har mindre "minne"
- ★ inte blir styvare och krackelerar ej med ålder
- ★ inte blir styva vid lägre temperaturer
- ★ har längre livslängd
- ★ är extremt nötningshårdiga
- ★ är praktiskt taget töjningsfria (Kevlarkärna)
- ★ har högre krokningsförmåga

S-B:s unika flätade, taperade tafsar, med snabbkoppling för enkelt byte och effektivare, roligare fiske, finns i Flyt, Intermediate, Slow sink samt Fast sink.

S-B AIRFLO finns i AFTM-klasser från 3-13 i DT, WF och Longbelly. Som FLYT, INTERMEDIATE och SNABBSJUNK.

CA-PRIS i handeln: **385:-**

För mer information kontakta Karpens eller hör med din välsorterade redskapshandlare.

Karpens

SWEDEN

Göran Andersson har också specialdesignat S-B AIRFLO linor för det tunga fisket. Dessa linor kallas LOOP FLYLINES och finns i alla sjunkhastigheter upp till 600 grains. De finns både för överhands- och underhandskast. Dessutom finns även en ny typ av flytande RUNNINGLINE.

Karpens Flugfiske AB
Box 19136, 104 32 STOCKHOLM
Tel: 08-15 58 50/15 59 60

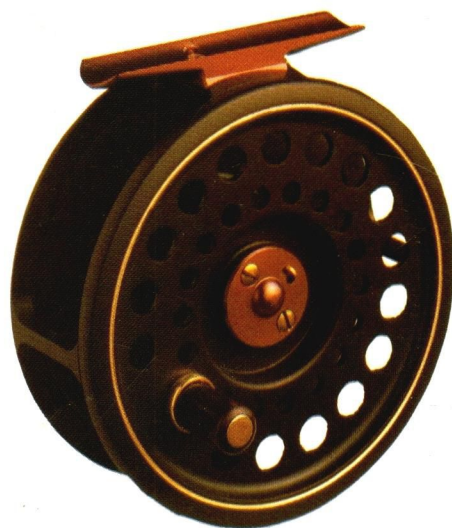

HARDY

**högst på önskelistan
hos de flesta flugfiskare**

I mer än hundra år har Hardy haft en ledande ställning när det gäller utveckling och tillverkning av högklassig utrustning för flugfiske. Inget annat företag i branschen kan uppvisa motsvarande erfarenhet.

Hardy spön har ständigt utvecklats i takt med att nya material och ny teknologi kommit in i bilden. Kännetecknande för alla dessa spön, oavsett material, har varit förstklassigt arbete och outstanding funktion. De nya graphite carbon-spöna är "kronan på verket". Flera spöserier att välja mellan med "Hardy De Luxe" som top of the line.

Hardy Golden Prince

Ett gott exempel på Hardy's tekniska kunnande. Speciellt konstruerad bromsmekanism inbyggd i centrum av spolen gör rullen mycket kompakt – ett under av mekanisk precision.

Se Hardy hos auktoriserade Hardy-affärer landet runt – för Du vill väl ha det bästa – eller hur?!

Nor**mark**®

Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel